

Κυπριακή Δημοκρατία

ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΥ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ

Από το 1974 το νότιο τμήμα της Κύπρου βρίσκεται υπό τον έλεγχο της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το βόρειο τμήμα της Κύπρου, το οποίο διοικείται από τους Τουρκοκύπριους, ανακήρυξε την «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» το 1983. Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν αναγνωρίζουν την «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου», ούτε καμία άλλη χώρα εκτός της Τουρκίας. Ένας σημαντικός αριθμός τουρκικών στρατευμάτων παραμένει στο νησί. Μια προστατευτική ζώνη, ή «Πράσινη Γραμμή», που περιπολείται από την Ειρηνευτική Δύναμη του ΟΗΕ στην Κύπρο, χωρίζει τις δύο πλευρές. Αυτή η έκθεση χωρίζεται σε δύο μέρη: την Κυπριακή Δημοκρατία και την περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η Κυπριακή Δημοκρατία είναι μια συνταγματική δημοκρατία και πολυκομματική προεδρική δημοκρατία. Τον Φεβρουάριο του 2018 οι εκλογείς επανεξέλεξαν τον Πρόεδρο Νίκο Αναστασιάδη σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές. Το 2016 οι ψηφοφόροι εξέλεξαν 56 εκπροσώπους στην 80μελή Βουλή των Αντιπροσώπων σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές. Οι υπόλοιπες έδρες προορίζονται για τους Τουρκοκύπριους και παραμένουν κενές.

Η αστυνομία επιβάλλει το νόμο και καταπολεμά την εγκληματική δραστηριότητα. Η αστυνομία υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης. Ο πρόεδρος διορίζει τον αρχηγό της αστυνομίας. Οι πολιτικές αρχές διατηρούσαν τον αποτελεσματικό έλεγχο των δυνάμεων ασφαλείας. Μέλη των δυνάμεων ασφαλείας διέπραξαν κάποιες καταχρήσεις.

Σημαντικά θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων περιλάμβαναν: σοβαρές πράξεις διαφθοράς· εγκλήματα που περιλαμβάνουν βία ή απειλές βίας που στοχεύουν μέλη εθνικών και εθνοτικών μειονοτήτων· και έλλειψη διερεύνησης και λογοδοσίας για τη βία κατά των γυναικών.

Η κυβέρνηση έλαβε μέτρα για τον εντοπισμό, τη διερεύνηση και τη δίωξη αξιωματούχων που διέπραξαν παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΤΜΗΜΑ 1. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΠΟ:

α) Αυθαίρετη στέρηση ζωής και άλλες παρανομίες, ή δολοφονίες με βάση πολιτικά κριτήρια

Δεν υπήρξαν αναφορές ότι η κυβέρνηση ή όργανά της διέπραξαν αυθαίρετες, ή παράνομες δολοφονίες. Ο Γενικός Εισαγγελέας και ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας έχουν την εξουσία να διατάσσουν έρευνες και να διώκουν για αυθαίρετες ή παράνομες δολοφονίες που διαπράττονται από την κυβέρνηση ή τους αντιπροσώπους της.

β) Εξαφάνιση

Δεν υπήρξαν αναφορές εξαφανίσεων εκ μέρους ή εξ ονόματος των κυβερνητικών αρχών.

γ) Βασανιστήρια και άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας

Το σύνταγμα και ο νόμος απαγορεύουν τέτοιες πρακτικές. Υπήρξαν αναφορές ότι η αστυνομία κατά καιρούς αναμείχθηκε σε καταχρηστικές τακτικές και εξευτελιστική μεταχείριση, μερικές φορές για την επιβολή μέτρων που έλαβε η κυβέρνηση για τον μετριασμό της εξάπλωσης της COVID-19. Τα μέλη εθνοτικών και φυλετικών μειονοτήτων ήταν πιθανότερο να υποστούν τέτοια μεταχείριση.

Στις 3 Μαΐου, η Ανεξάρτητη Αρχή Παραπόνων κατά της Αστυνομίας ανέφερε ότι έλαβε 39 καταγγελίες εναντίον αστυνομικών για κατάχρηση εξουσίας, απρεπή συμπεριφορά και εκδίδοντας αδικαιολόγητα πρόστιμα κατά την επιβολή των περιορισμών που σχετίζονται με τη COVID-19. Τρεις καταγγελίες αφορούσαν τη χρήση βίας κατά τη σύλληψη. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τον δικηγόρο του καταγγέλλοντος, στις 31 Μαρτίου, η αστυνομία στη Λευκωσία έσπρωξε έναν συλλέκτη σκουπιδιών στο έδαφος και τον χτύπησε βάνουσα και του πέρασε χειροπέδες. Η αστυνομία κατηγορήσε το φερόμενο θύμα για απερίσκεπτη οδήγηση, αντίσταση στη σύλληψη και μη επίδειξη της ταυτότητάς του και την απόδειξη της άδειας να βρίσκεται έξω κατά την απαγόρευση της κυκλοφορίας.

Η πιο πρόσφατη έκθεση της Επιτροπής Πρόληψης των Βασανιστηρίων (CPT) του Συμβουλίου της Ευρώπης, που δημοσιεύτηκε το 2018, σχετικά με τις φυλακές και

κέντρα κράτησης σημείωσε επίμονες αξιόπιστες καταγγελίες για κακομεταχείριση αστυνομικών κατά κρατούμενων, συμπεριλαμβανομένων ισχυρισμών που ελήφθησαν το 2017 ότι μια γυναίκα κακοποιήθηκε σεξουαλικά, ότι τρεις ανήλικοι κρατούμενοι ανέφεραν ότι αστυνομικούς τους κλώτσησαν, τους κτύπησαν με ρόπαλα κατά τη διάρκεια ανάκρισης στο Κεντρικό Αστυνομικό Τμήμα της Λεμεσού και ότι άτομα που συνελήφθησαν από την αστυνομία, ιδίως αλλοδαποί, διακινδύνευαν με σωματική ή ψυχολογική κακομεταχείριση κατά τη στιγμή της σύλληψης, κατά τη διάρκεια της ανάκρισης και στη διαδικασία απέλασης.

Η Επίτροπος Διοικήσεως, η οποία ενεργεί επίσης ως εθνικός προληπτικός μηχανισμός της χώρας βάσει του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων, ανέφερε συνεχιζόμενη μείωση του αριθμού των καταγγελιών για κακομεταχείριση και διακριτική και ταπεινωτική συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένων καταγγελιών για λεκτική, σωματική και σεξουαλική κακοποίηση από τρόφιμους σε κέντρα κράτησης και το Κυπριακό Τμήμα Φυλακών (CPD), τη μόνη φυλακή της χώρας. Η Επίτροπος ανέφερε καταγγελίες που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια του έτους σχετικά με κακοποίηση σε κέντρα κράτησης της αστυνομίας, γενικά, δεν ήταν επαρκώς τεκμηριωμένες. Η Επίτροπος ανέφερε ότι τα παράπονα που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια του έτους σχετικά με κακοποίηση κρατούμενων στις Κεντρικές Φυλακές ήταν ακόμη υπό διερεύνηση. Συνολικά, η Επίτροπος σημείωσε συνεχή βελτίωση στη μεταχείριση των κρατούμενων και των φυλακισμένων στις Κεντρικές Φυλακές και στα κέντρα κράτησης.

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ

Οι φυσικές συνθήκες στις φυλακές και κέντρα κράτησης, συμπεριλαμβανομένων κέντρων κράτησης για αιτητές ασύλου και μετανάστες χωρίς έγγραφα, εν αναμονή απέλασης, δεν πληρούσαν τα διεθνή πρότυπα.

Φυσικές συνθήκες: Ο υπερπληθυσμός παρέμεινε πρόβλημα στις Κεντρικές Φυλακές. Η χωρητικότητα της φυλακής είναι 547. Ο μέγιστος αριθμός κρατούμενων κατά τη διάρκεια του έτους ήταν 820. Στην έκθεση του 2018, η Επιτροπή Πρόληψης των Βασανιστηρίων (CPT) του Συμβουλίου της Ευρώπης, σημείωσε ότι στα μπλοκ 1, 2, 5 και 8 των Κεντρικών Φυλακών, πολλά κελιά δεν είχαν τουαλέτες και οι κρατούμενοι δεν είχαν αξιόπιστη πρόσβαση στις τουαλέτες στο νύχτα. Ο υπερπληθυσμός δεν ήταν πρόβλημα στην περιοχή που στέγαζε γυναίκες κρατούμενες.

Οι αρχές των φυλακών κρατούσαν υπό σύλληψη νεαρούς κρατούμενους σε κελιά χωριστά από τους καταδικασθέντες ανηλίκους, αλλά οι δύο ομάδες μοιράζονταν τα ίδια μέρη στις καθημερινές τους δραστηριότητες υπό την επίβλεψη του προσωπικού των φυλακών. Σύμφωνα με πληροφορίες, οι αρχές κρατούσαν μετανάστες με εντολή απέλασης μαζί με κρατούμενους που κατηγορούνται για εγκλήματα σε σχεδόν όλα τα αστυνομικά τμήματα. Τέτοιες κρατήσεις περιορίστηκαν σε 48 ώρες κατά ανώτατο όριο, εκτός από περιπτώσεις στις οποίες το Κέντρο Κράτησης για μετανάστες χωρίς έγγραφα στη Μενόγια ήταν γεμάτο. Η Επίτροπος σημείωσε ότι στην πράξη οι αρχές κρατούσαν μετανάστες χωρίς έγγραφα για περισσότερο από 24 ώρες, κάτι που η Επίτροπος ισχυρίστηκε ότι παραβίασε τις διεθνείς αρχές για τη μεταχείριση των κρατουμένων.

Η Επίτροπος ανέφερε ότι δεν είχε λάβει καταγγελίες από κρατούμενους σχετικά με υπερπληθυσμό ή την αποτυχία διαχωρισμού των κρατουμένων στις Κεντρικές Φυλακές. Ωστόσο, με δική της πρωτοβουλία ξεκίνησε έρευνα για αυτά τα προβλήματα κατά τη διάρκεια του έτους που ήταν ακόμη σε εξέλιξη.

Σε απάντηση στη Δήλωση Αρχών Σχετικά με τη Μεταχείριση των Ατόμων που στερούνται της Ελευθερίας τους της CPT του Μαρτίου στο πλαίσιο της πανδημίας COVID-19, η κυβέρνηση τροποποίησε τον νόμο περί φυλακών τον Απρίλιο για να μειώσει τον πληθυσμό των φυλακών. Ορισμένοι κρατούμενοι έλαβαν πρόωρη αποφυλάκιση, μεταφέρθηκαν σε ένα ανοιχτό σύστημα φυλακής (επιτρέπεται να εργάζονται έξω από τη φυλακή και να επισκέπτονται την οικογένεια κάποια Σαββατοκύριακα), ή τους επιτράπηκε να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους υπό ηλεκτρονική παρακολούθηση (βραχιόλι) στο σπίτι.

Κατά τη διάρκεια του έτους, η Επίτροπος επιθεώρησε τα αστυνομικά τμήματα της Αραδίππου και της Πάφου, καθώς και το τμήμα κράτησης στο αεροδρόμιο Λάρνακας. Η Επίτροπος ανέφερε ότι άτομα που καταδικάστηκαν για εγκλήματα και κρατήθηκαν για απέλαση κρατήθηκαν στο αστυνομικό τμήμα της Πάφου περισσότερο από τις 48 ώρες που επιτρέπει ο νόμος. Η έκθεση σημείωσε ότι το αστυνομικό τμήμα της Πάφου δεν διέθετε εγκαταστάσεις ψυχαγωγίας και αναψυχής, ότι δεν υπήρχαν γραπτές πληροφορίες για τα δικαιώματα των κρατουμένων σε κάθε κελί και ότι υπήρχε ζημιά στην υποδομή του κέντρου κράτησης που δεν είχε επισκευαστεί. Η Επίτροπος σημείωσε επίσης ανεπαρκή πρόσβαση των κρατουμένων στην τηλεφωνική επικοινωνία στο ίδιο αστυνομικό τμήμα. Εκκρεμούσε έκθεση σχετικά με την επιθεώρηση του αστυνομικού τμήματος της Αραδίππου.

Η μη κυβερνητική οργάνωση (ΜΚΟ) Κίνηση για Ισότητα, Στήριξη, Αντιρατσισμό (KISA) ανέφερε ικανοποιητικές φυσικές συνθήκες στο Κέντρο Κράτησης στη Μενόγια για μετανάστες χωρίς έγγραφα.

Περίπου το 44% των κρατουμένων στις Κεντρικές Φυλακές ήταν μη Κύπριοι καταδικασμένοι για εγκλήματα, κυρίως κλοπή. Σε αντίθεση με ορισμένους Κύπριους κρατουμένους, αλλοδαποί κρατούμενοι χωρίς προσωρινή άδεια διαμονής δεν επιτρέπεται να εγκαταλείψουν τη φυλακή για να εργαστούν, να περάσουν τα σαββατοκύριακα με την οικογένεια, ή να υποβάλουν αίτηση για αποφυλάκιση υπό όρους.

Διοίκηση: Οι αρχές διεξήγαγαν γενικά έρευνες για αξιόπιστους ισχυρισμούς κακοποίησης. Το 2018 η CPT εξέφρασε ανησυχίες ότι ανεπαρκείς πόροι καθώς και προσωπικοί δεσμοί μεταξύ κατηγορουμένων αστυνομικών και ανακριτών (οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν πρώην αστυνομικοί) εξασθένησαν τις έρευνες για ισχυρισμούς για κακοποίηση από την αστυνομία. Η Επίτροπος πραγματοποίησε τακτικές επισκέψεις στις Κεντρικές Φυλακές και στα κέντρα κράτησης για να εκτιμήσει εάν οι συνθήκες και η μεταχείριση των φυλακισμένων και των κρατουμένων πληρούσαν τα εθνικά και διεθνή πρότυπα και κανονισμούς. Τον Σεπτέμβριο, η Επίτροπος, ενεργώντας ως εθνικός προληπτικός μηχανισμός, ξεκίνησε έρευνα για τη συνολική μεταχείριση των φυλακισμένων και των κρατουμένων και των φυσικών συνθηκών στις Κεντρικές Φυλακές. Μέχρι τις 22 Οκτωβρίου, η Επίτροπος είχε πραγματοποιήσει έξι επισκέψεις στις Κεντρικές Φυλακές. Τα κέντρα κράτησης δεν διέθεταν θρησκευτικές υποδομές, αλλά οι θρησκευτικοί εκπρόσωποι είχαν τη δυνατότητα να επισκέπτονται κρατουμένους. Η Επίτροπος έλαβε πολλές καταγγελίες από κρατούμενους που ισχυρίστηκαν ότι αντιμετώπιζαν κινδύνους για την υγεία λόγω της COVID-19 και ζήτησαν την απελευθέρωσή τους υπό συνθήκες ηλεκτρονικής παρακολούθησης. Ο διαμεσολαβητής εξέταζε τις καταγγελίες.

Στις 22 Σεπτεμβρίου, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) κήρυξε μη αποδεκτή την αίτηση κρατουμένου των Κεντρικών Φυλακών που ισχυρίστηκε ότι οι συνθήκες κράτησής του επιδείνωσαν την κατάσταση της ψυχικής του υγείας. Το ΕΔΑΔ διαπίστωσε ότι ο κρατούμενος, διαγνωσμένος με παρανοϊκή σχιζοφρένεια και καταδικασμένος για δολοφονία, έλαβε επαρκή ιατρική, ψυχιατρική και ψυχολογική υποστήριξη στις Κεντρικές Φυλακές.

Ανεξάρτητη παρακολούθηση: Η κυβέρνηση επέτρεψε επισκέψεις σε φυλακές και κέντρα κράτησης από ανεξάρτητους παρατηρητές ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κατά τη διάρκεια του έτους πραγματοποιήθηκαν απεριόριστες και αιφνιδιαστικές επισκέψεις. Αξιωματούχοι φυλακών από άλλες χώρες της ΕΕ και διπλωμάτες που τοποθετήθηκαν στη χώρα επισκέφθηκαν τις φυλακές κατά τη διάρκεια του έτους. Εκπρόσωποι της Ομάδας Εμπειρογνομόνων του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων, του Ερυθρού Σταυρού της Κύπρου, της ΚΙΣΑ και του Συμβουλίου Προσφύγων Κύπρου επισκέφθηκαν το Κέντρο Κράτησης Μενόγια πολλές φορές κατά τη διάρκεια του έτους.

Δ. ΑΥΘΑΙΡΕΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΣΗ

Ο νόμος απαγορεύει την αυθαίρετη σύλληψη και κράτηση και προβλέπει το δικαίωμα κάθε προσώπου να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της σύλληψής του ή της κράτησής του ενώπιον του δικαστηρίου. Γενικά η κυβέρνηση τηρεί αυτές τις απαιτήσεις, με εξαίρεση μια περίπτωση που αφορούσε μερικούς αιτητές ασύλου.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Ο νόμος απαιτεί την έκδοση ενταλμάτων σύλληψης από δικαστήριο και οι αρχές τήρησαν αυτή την απαίτηση. Οι αρχές δεν μπορούν να κρατήσουν ένα άτομο για περισσότερες από μία ημέρα εκτός εάν το δικαστήριο εκδώσει παράταση. Οι περισσότερες περιόδους κράτησης για διερεύνηση της υπόθεσης δεν υπερέβησαν τις 10 ημέρες πριν από την επίσημη καταχώρηση των καταγγελιών. Οι αρχές ενημέρωναν αμέσως τους κρατούμενους για τις κατηγορίες εναντίον τους σε γλώσσα που μπορούσαν να κατανοήσουν. Ο Γενικός Εισαγγελέας κατέβαλε προσπάθειες για την ελαχιστοποίηση της κράτησης πριν από τη δίκη, ειδικά σε περιπτώσεις σοβαρών εγκλημάτων.

Υπάρχει ένα λειτουργικό σύστημα εγγύησης. Η κυβέρνηση διεκδίκησε το δικαίωμα απέλασης αλλοδαπών για συγκεκριμένους λόγους δημοσίου συμφέροντος, ανεξάρτητα από το αν είχαν καταχωρηθεί ποινικές κατηγορίες εναντίον τους ή είχαν καταδικαστεί για έγκλημα. Οι καθυστερήσεις στη δίκη ήταν συχνές και εν μέρει προκλήθηκαν από μακρές νομικές διαδικασίες, οι οποίες δημιούργησαν μεγαλύτερο φόρτο εργασίας για τα δικαστήρια.

Οι κρατούμενοι είχαν γενικά πρόσβαση σε δικηγόρο. Ο νόμος επιτρέπει στους κρατούμενους να μιλούν στον δικηγόρο τους ανά πάσα στιγμή, συμπεριλαμβανομένης της πριν και κατά τη διάρκεια ανάκρισης από την αστυνομία. Το CPT ανέφερε το 2018, ωστόσο, ότι οι αστυνομικοί εμπόδισαν

τακτικά τους κρατούμενους να επικοινωνήσουν με δικηγόρο μέχρι να δώσουν γραπτή κατάθεση και ο δικηγορικός σύλλογος ανέφερε ότι δεν επιτρέπεται η παρουσία δικηγόρων κατά τη διάρκεια συνεντεύξεων της αστυνομίας.

Σε ένα παράδειγμα, το 2019, μια Βρετανή έφηβη ισχυρίστηκε ότι η αστυνομία της Αγίας Νάπας αρνήθηκε την πρόσβασή της σε δικηγόρο κατά τη διάρκεια της ανάκρισης και την πίεσε να υπογράψει μια δήλωση που ανακαλεί τον ισχυρισμό της για βιασμό κατά πολλών Ισραηλινών εφήβων. Αφού υπέγραψε την ομολογία, η αστυνομία την κατηγορήσε ότι προκάλεσε δημόσια βλάβη με την υποβολή ψευδούς καταγγελίας στην αστυνομία. Ο Βρετανός δικηγόρος της έφηβης είπε στον Τύπο ότι η αστυνομία την ανέκρινε για οκτώ ώρες στο αστυνομικό τμήμα χωρίς δικηγόρο. Στις 7 Ιανουαρίου, το δικαστήριο την καταδίκασε σε ποινή τεσσάρων μηνών με αναστολή.

Σε ποινικές υποθέσεις το κράτος παρέχει σε άπορους κρατούμενους δικηγόρο. Ωστόσο, για να δικαιούνται δωρεάν νομική συνδρομή, οι κρατούμενοι ζητούν πρώτα δικαστική απόφαση που επιβεβαιώνει την οικονομική τους ανάγκη. Ο Δικηγορικός Σύλλογος της Κυπριακής Δημοκρατίας απαγορεύει στους δικηγόρους να κάνουν δουλειές pro bono. ΜΚΟ παραπονέθηκαν ότι αυτό έχει σημαντικό αντίκτυπο στην ικανότητά τους να παραπέμπουν την κυβέρνηση στο δικαστήριο και να λογοδοτούν αξιωματούχοι για τη μεταχείριση αιτητών ασύλου. ΜΚΟ ανέφεραν αυθαίρετες συλλήψεις και κράτηση αιτητών ασύλου. Σύμφωνα με την Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR), στις 11 και 15 Μαΐου, η αστυνομία συνέλαβε 67 αιτητές ασύλου από ξενοδοχεία και σπίτια, τους φόρεσε χειροπέδες και τους μετέφερε με λεωφορείο στο κέντρο υποδοχής Κοκκινοτριμιθιάς, όπου στεγάζονται άλλοι πρόσφυγες και αιτητές ασύλου. Περιορίστηκαν στο κέντρο λόγω περιορισμών κίνησης που σχετίζονται με τη COVID-19. Σύμφωνα με πληροφορίες, η αστυνομία δεν παρουσίασε ένταλμα σύλληψης, δεν εξήγησε τον λόγο για τις συλλήψεις ή επέτρεψε σε όσους συνελήφθησαν να φέρουν προσωπικά αντικείμενα, συμπεριλαμβανομένων φαρμάκων.

Η Επίτροπος ανέφερε ορισμένες περιπτώσεις όπου οι αρχές κρατούσαν μετανάστες και αιτητές ασύλου με πρόσχημα την απέλαση, για παρατεταμένες περιόδους, παρά το γεγονός ότι δεν υπήρχε προοπτική ότι θα απελαθούν στην πραγματικότητα, είτε επειδή η χώρα καταγωγής τους αρνήθηκε να τους δεχτεί είτε οι κρατούμενοι αρνήθηκαν να συναινέσουν στην έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων από τη χώρα καταγωγής τους. Η Επίτροπος ανέφερε ότι σε αυτές τις περιπτώσεις η κράτηση δεν ξεπέρασε το μέγιστο των 18 μηνών που επιτρέπεται από τον νόμο. Ένας σημαντικός αριθμός κρατουμένων στο Κέντρο Κράτησης στη Μενόγια περίμενε απόφαση σχετικά με το αίτημά τους για διεθνή προστασία ή για την

εκδίκαση των προσφυγών τους κατά της απόρριψης των αιτήσεών τους για άσυλο. Η KISA είπε ότι οι αρχές συνέχισαν να παρέχουν περιορισμένες μόνο πληροφορίες στους κρατούμενους σχετικά με την πορεία των υποθέσεων τους. Η Επίτροπος συνέστησε στο Αρχείο Πληθυσμού και Τμήμα Μετανάστευσης να υιοθετήσει την προηγούμενη σύστασή της να ζητήσει από τους αξιωματούχους του να επισκέπτονται συχνότερα το Κέντρο Κράτησης στη Μενόγια για να ενημερώνουν καλύτερα τους κρατούμενους για τις υποθέσεις τους.

Σε αντίθεση με κάποια προηγούμενα χρόνια, η Επίτροπος και ΜΚΟ δεν αντιμετώπισαν περιπτώσεις κρατουμένων που απελάθηκαν πριν από την τελική απόφαση των αιτήσεων ασύλου τους. Ωστόσο, μια ΜΚΟ ανέφερε ότι, αντί να απελάσει τους κρατούμενους πριν από την τελική εκδίκαση των υποθέσεων τους, οι αρχές μετανάστευσης τους πίεσαν να υπογράψουν τη συναίνεση εκούσιας επιστροφής, απειλώντας τους με απεριόριστη κράτηση. Η Επίτροπος έλαβε καταγγελία από μια γυναίκα κρατούμενη στο Κέντρο Κράτησης στη Μενόγια σχετικά με τον τύπο και την ποιότητα των παρεχόμενων τροφίμων. Κατά τη διάρκεια της έρευνας της Επιτρόπου, δόθηκε στην κρατούμενη η ειδική διατροφή που συνέστησε ο γιατρός και η έρευνα έκλεισε.

E. ΑΡΝΗΣΗ ΔΙΚΑΙΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΚΗΣ

Ο νόμος και το σύνταγμα προβλέπουν μια ανεξάρτητη δικαιοσύνη και η κυβέρνηση σε γενικές γραμμές σέβεται τη δικαστική ανεξαρτησία και αμεροληψία.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΚΗΣ

Ο νόμος προβλέπει το δικαίωμα δίκαιης και δημόσιας δίκης, ενώ ένα ανεξάρτητο δικαστικό σώμα επιβάλλει γενικά αυτό το δικαίωμα.

Οι κατηγορούμενοι απολαμβάνουν το δικαίωμα της αθωότητας μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου. Αξιωματούχοι ενημέρωναν τους κατηγορούμενους έγκαιρα και λεπτομερώς για τις κατηγορίες εναντίον τους. Το σύνταγμα προβλέπει δίκαιες και δημόσιες δίκες χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οι κατηγορούμενοι έχουν το δικαίωμα να παρίστανται και να συμβουλεύονται έγκαιρα δικηγόρο. Οι αρχές παρέχουν δικηγόρο στους κατηγορούμενους που δεν έχουν οικονομική ευχέρεια να προσλάβουν και επιτρέπουν στους κατηγορούμενους επαρκή χρόνο και διευκολύνσεις για να προετοιμάσουν τη υπεράσπιση. Οι αρχές παρέχουν δωρεάν μετάφραση όταν είναι απαραίτητο σε όλα τα στάδια της δίκης. Οι κατηγορούμενοι

έχουν το δικαίωμα να αμφισβητήσουν μάρτυρες κατηγορίας και να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ή μάρτυρες για λογαριασμό τους. Κατηγορούμενοι για ποινικά αδικήματα απολαμβάνουν το δικαίωμα να μην υποχρεωθούν να καταθέσουν ή να ομολογήσουν την ενοχή τους. Οι κατηγορούμενοι έχουν το δικαίωμα προσφυγής. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Κύπρου ανέφερε ότι οι χρόνιες δικαστικές καθυστερήσεις, ιδίως σε αστικές δίκες, έβλαψαν το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Δεν υπάρχουν αναφορές για πολιτικούς φυλακισμένους ή κρατούμενους

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Άτομα και οι οργανώσεις μπορούν να αναζητήσουν πολιτικές θεραπείες για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσω των εθνικών δικαστηρίων. Οι ιδιώτες μπορούν να προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για υποθέσεις που αφορούν υποτιθέμενες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων από το κράτος μόλις εξαντλήσουν όλες τις δυνατότητες προσφυγής στα εθνικά δικαστήρια.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Σύμφωνα με το νόμο, ο υπουργός Εσωτερικών είναι ο κηδεμόνας των Τουρκοκυπριακών περιουσιών που δεν είχαν μόνιμη κατοικία στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή από το 1974. Η κυριότητα παραμένει στον αρχικό ιδιοκτήτη, αλλά η πώληση ή η μεταβίβαση Τουρκοκυπριακών περιουσιών υπό την κηδεμονία του υπουργού απαιτεί την έγκριση της κυβέρνησης. Ο υπουργός έχει την εξουσία να επιστρέψει τα ακίνητα σε Τουρκοκύπριους αιτητές αφού εξετάσει τις περιστάσεις κάθε περίπτωσης. Οι ιδιοκτήτες μπορούν να προσφύγουν στο Διοικητικό Δικαστήριο για τις αποφάσεις του υπουργού.

Κατά τη διάρκεια του έτους Τουρκοκύπριοι κατέθεσαν τέσσερις δικαστικές υποθέσεις με σκοπό την ανάκτηση ακινήτων που βρίσκονται στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή. Το Διοικητικό Δικαστήριο, το Ανώτατο Δικαστήριο και το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας εξέδωσαν απόφαση σε πέντε ξεχωριστές υποθέσεις που κατατέθηκαν εναντίον του κηδεμόνα από τους Τουρκοκύπριους ιδιοκτήτες ακινήτων τα προηγούμενα χρόνια. Το Διοικητικό Δικαστήριο έκρινε υπέρ ενός Τουρκοκύπριου ιδιοκτήτη που δεν είχε λάβει απάντηση από τον κηδεμόνα στο αίτημά του να απαλλαγεί η περιουσία του από την κηδεμονία. Το

δικαστήριο έκρινε ότι οι 16 μήνες που είχαν παρέλθει από τότε που υπέβαλε το αίτημα μέχρι τη στιγμή της έφεσης δεν ήταν εύλογο χρονικό διάστημα και διέταξε τον υπουργό Εσωτερικών να διορθώσει την παράλειψη.

Για πληροφορίες σχετικά με την αποκατάσταση περιουσίας της εποχής του Ολοκαυτώματος και σχετικά ζητήματα, ανατρέξτε στην έκθεση του Υπουργείου Δικαιοσύνης του Σώματος για τους Αντισταθμισμένους Επιζώντες Σήμερα (JUST) στο Κογκρέσο, η οποία κυκλοφόρησε στις 29 Ιουλίου 2020, στη διεύθυνση <https://www.state.gov/reports/just-act-report-to-congress/>

ΣΤ. ΑΥΘΑΙΡΕΤΗ Ή ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ, ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΤΗΝ ΟΙΚΙΑ Ή ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ο νόμος απαγορεύει τέτοιες ενέργειες και δεν υπήρξαν αναφορές ότι η κυβέρνηση δεν τήρησε αυτές τις απαγορεύσεις.

ΤΜΗΜΑ 2. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ:

A. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ο νόμος προβλέπει την ελευθερία έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του Τύπου, και η κυβέρνηση σε γενικές γραμμές σέβεται αυτό το δικαίωμα. Η ανεξαρτησία του Τύπου, αποτελεσματική δικαστική εξουσία και ένα λειτουργικό δημοκρατικό πολιτικό σύστημα συνδυάζονται για την προώθηση της ελευθερίας έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του τύπου.

Ελευθερία έκφρασης: Ο νόμος ποινικοποιεί την υποκίνηση σε μίσος και βία με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τη γενεαλογική προέλευση, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό. Τέτοιες πράξεις τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι πέντε χρόνια, πρόστιμο μέχρι 10.000 ευρώ (\$12.000), ή και τις δύο ποινές μαζί.

Freedom of Speech: The law criminalizes incitement to hatred and violence based on race,

Ελευθερία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης, συμπεριλαμβανομένων των διαδικτυακών μέσων: Τα ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης ήταν ενεργά και εξέφρασαν μεγάλη ποικιλία απόψεων χωρίς περιορισμούς.

Ο νόμος τιμωρεί τη χρήση γεωγραφικών ονομάτων και τοπωνύμων στη χώρα εκτός από εκείνες που περιλαμβάνονται στην εφημερίδα της κυβέρνησης που παρουσίασε στην Πέμπτη Διάσκεψη του ΟΗΕ του 1987 για την Τυποποίηση των Γεωγραφικών Ονομάτων. Σύμφωνα με το νόμο, οποιοσδήποτε δημοσιεύει, εισάγει, διανέμει ή πουλά χάρτες, βιβλία ή άλλα έγγραφα σε έντυπη ή ψηφιακή μορφή που περιέχουν γεωγραφικά ονόματα και τοπωνύμια στο νησί εκτός από αυτά που επιτρέπονται, διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται έως και τρία χρόνια φυλάκιση, πρόστιμο έως 50.000 ευρώ (\$60.000 \$) ή και τις δύο ποινές μαζί.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

Η κυβέρνηση δεν περιόρισε ή διέκοψε την πρόσβαση στο Διαδίκτυο ή λογοκρίνει διαδικτυακό περιεχόμενο και δεν υπήρχαν αξιόπιστες αναφορές ότι η κυβέρνηση παρακολούθησε ιδιωτικές διαδικτυακές επικοινωνίες χωρίς κατάλληλη νομική εξουσία.

Ο νόμος ποινικοποιεί τη χρήση συστημάτων υπολογιστών για υποκίνηση και προώθηση του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, της προκατάληψης, των φυλετικών διακρίσεων, της ρητορικής μίσους και της βίας. Τέτοιες πράξεις τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης μέχρι πέντε χρόνια, πρόστιμο μέχρι 35.000 ευρώ (\$42.000 \$) ή και τις δύο ποινές μαζί.

ΑΚΑΔΗΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η κυβέρνηση διατηρεί πολιτική αποτροπής της επίσκεψης ξένων ακαδημαϊκών και καλλιτεχνικών ομάδων από τη συμμετοχή σε συνέδρια ή παρουσίαση εκδηλώσεων στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι, σύμφωνα με νόμους που της παρέχει το δικαίωμα να αρνηθεί την είσοδο σε επισκέπτες που δηλώνουν ως τόπο διαμονής ξενοδοχείο στην περιοχή υπό Τουρκοκύπριο διοίκηση που δεν ανήκε αρχικά στους Τουρκοκύπριους. Δεν υπήρχαν αναφορές για απαγόρευση επισκέψεων κατά τη διάρκεια του έτους, αν και για μεγάλο μέρος του έτους οι ξένοι τουρίστες δεν είχαν τη δυνατότητα να εισέλθουν στη χώρα λόγω της COVID-19.

B. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΖΕΣΘΑΙ

Το σύνταγμα και ο νόμος προβλέπουν τις ελευθερίες της ειρηνικής συνάθροισης και του συνεταιρίζεσθαι, και η κυβέρνηση γενικά σέβεται αυτά τα δικαιώματα.

Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Δείτε την έκθεση Διεθνούς Θρησκευτικής Ελευθερίας του Υπουργείου Εξωτερικών στη διεύθυνση <https://www.state.gov/religiousfreedomreport/>.

Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Ο νόμος προβλέπει την ελευθερία της κυκλοφορίας εντός των ελεγχόμενων από την κυβέρνηση περιοχών, των μετακινήσεων στο εξωτερικό, της μετανάστευσης και του επαναπατρισμού και η κυβέρνηση σε γενικές γραμμές σέβεται τα δικαιώματα αυτά.

NGOs reported the government prohibited recognized non-Cypriot refugees with temporary residence status and asylum seekers from crossing to the area administered by Turkish Cypriots, asserting it could not assure their safety in an area not under its control. Local media reported police officers at the crossing points occasionally harassed Greek Cypriots returning from the area under Turkish Cypriot administration.

Κίνηση εντός της χώρας: Η κυβέρνηση επέβαλε περιορισμούς σε ορισμένα εσωτερικά κινήματα και κινήσεις μέσω σημείων διέλευσης στις περιοχές που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι για την αποτροπή της εξάπλωσης της COVID-19, και αυτοί οι περιορισμοί εφαρμόστηκαν εξίσου σε όλους. Πριν από την πανδημία COVID-19, η κυβέρνηση δεν εμπόδισε τους Ελληνοκύπριους να πάνε στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι, αλλά το Υπουργείο Εξωτερικών προειδοποίησε τους αλλοδαπούς να μην περάσουν τη νύχτα σε ελληνοκυπριακές ιδιοκτησίες που κατέλαβαν Τουρκοκύπριοι ή Τούρκοι, να παίζουν τυχερά παιχνίδια στην περιοχή που διαχειρίζονται Τουρκοκύπριοι ή να αγοράζουν ή αναπτύσσουν ακίνητα εκεί. Οι αρχές στα αεροδρόμια αρνήθηκαν την είσοδο σε ξένους που δήλωσαν ως τόπο διαμονής ξενοδοχεία στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι. ΜΚΟ ανέφεραν ότι η κυβέρνηση απαγόρευσε σε αναγνωρισμένους μη Κύπριους πρόσφυγες με καθεστώς προσωρινής διαμονής και αιτητές ασύλου να περάσουν στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι, ισχυριζόμενοι ότι δεν θα μπορούσε να διαβεβαιώσει την ασφάλειά τους σε μια περιοχή που δεν υπόκειται στον έλεγχό της. Τοπικά μέσα ενημέρωσης ανέφεραν ότι αστυνομικοί στα σημεία διέλευσης παρενοχλούσαν περιστασιακά Ελληνοκύπριους που επέστρεφαν από την περιοχή υπό τουρκοκυπριακή διοίκηση. Στις 29 Φεβρουαρίου, η κυβέρνηση έκλεισε τέσσερα σημεία διέλευσης ως προσωρινό μέτρο για να αποτρέψει την εξάπλωση της COVID-19. Στα μέσα

Μαρτίου, οι τουρκοκυπριακές αρχές ανέστειλαν τη λειτουργία των υπόλοιπων σημείων διέλευσης, απαγορεύοντας ουσιαστικά τη διέλευση από τη νεκρή ζώνη.. Η διέλευση αποκαταστάθηκε μερικώς στις 8 Ιουνίου. Η διάβαση πεζών στην οδό Λήδρας στη Λευκωσία παρέμεινε κλειστή από την κυβέρνηση από τον Δεκέμβριο. Διαμαρτυρίες ενάντια στο κλείσιμο του σημείου διέλευσης που πραγματοποίησαν Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι στα τέλη Φεβρουαρίου και αρχές Μαρτίου οδήγησαν σε αψιμαχίες με την αστυνομία και τη σύλληψη τριών διαδηλωτών. Τον Μάρτιο ο τουρκοκυπριακός τύπος ανέφερε ότι η ελληνοκυπριακή αστυνομία χρησιμοποίησε σπρέι πιπεριού και ρόπαλα εναντίον τουρκοκυπρίων διαδηλωτών στη διάβαση της οδού Λήδρας. Αρκετοί διαδηλωτές και δημοσιογράφοι μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο. Ο Τουρκοκυπριακός Σύνδεσμος Ξένου Τύπου καταδίκασε τη χρήση βίας και ισχυρίστηκε ότι η ελληνοκυπριακή αστυνομία παραβίασε την ελευθερία του Τύπου.

Ε. ΕΚΤΟΠΙΣΜΕΝΑ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΑ

Η κυβέρνηση θεωρεί πρόσφυγες τους Ελληνοκύπριους εκτοπισμένους ως αποτέλεσμα της διαίρεσης του νησιού του 1974, αν και emπίπτουν στον ορισμό του ΟΗΕ για εσωτερικά εκτοπισμένους. Το Δεκέμβριο του 2019 υπήρχαν 228,000 τέτοια πρόσωπα και απόγονοί τους. Η Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) παρέσχε βοήθεια στους Έλληνες και Τουρκοκύπριους εσωτερικά εκτοπισμένους στην περίοδο 1974-1988, μετά την οποία μεταβίβασε τα προγράμματα βοήθειας στην UNFICYP και σε άλλες υπηρεσίες των ΗΕ. Ανάλογα με το εισόδημά τους, οι εσωτερικά εκτοπισμένοι δικαιούνται οικονομικής βοήθειας από την κυβέρνηση. Είχαν επανεγκατασταθεί, έχουν πρόσβαση σε ανθρωπιστικές οργανώσεις και δεν υπόκεινται σε επίθεση, στόχευση ή υποχρεωτική επιστροφή υπό επικίνδυνες συνθήκες.

ΣΤ. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Η κυβέρνηση συνεργάστηκε γενικά με την Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλους ανθρωπιστικούς οργανισμούς για την παροχή προστασίας και βοήθειας σε πρόσφυγες και αιτητές ασύλου. Το 2019, η Υπηρεσία Ασύλου αποδέχθηκε την απόσπαση ενός συμβούλου της Υπάτης Αρμοστείας των ΗΕ και δημιούργησε μια μονάδα διασφάλισης ποιότητας για να διασφαλίσει την ποιότητα των διαδικασιών καθορισμού του καθεστώτος των προσφύγων. Η κυβέρνηση δεν αποδέχθηκε την προσφορά της Υπάτης Αρμοστείας για απόσπαση υπαλλήλων στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Πρόνοιας για να διασφαλίσουν ότι οι υποχρεωτικές αξιολογήσεις ευπάθειας των αιτητών ασύλου ότι έγιναν έγκαιρα και περιεκτικά.

Κακοποίηση μεταναστών, προσφύγων και απάτριδων: ΜΚΟς ανέφεραν ότι ορισμένοι αξιωματούχοι των Κοινωνικών Υπηρεσιών και δικαστές υπέβαλαν αιτητές ασύλου σε ρατσιστική λεκτική κακοποίηση. Στις 28 Απριλίου, η ΜΚΟ KISA ανέφερε ότι το προσωπικό ασφαλείας στο γραφείο Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας στη Λακατάμια επιτέθηκε σωματικά σε δύο αιτητές ασύλου και ένα βρέφος παιδί που είχε επισκεφθεί το γραφείο για να ρωτήσει σχετικά με την καθυστέρηση στη λήψη των κουπονιών διατροφής και της επιδότησης ενοικίου. Το Υπουργείο Εργασίας κατήγγειλε το περιστατικό στην αστυνομία και ζήτησε από την ιδιωτική εταιρεία παροχής υπηρεσιών ασφαλείας να μεταφέρει τον εμπλεκόμενο φύλακα ασφαλείας από το γραφείο Υπηρεσιών Κοινωνικής Πρόνοιας. Ο φρουρός ασφαλείας κατηγορήθηκε και η υπόθεση εκκρεμούσε στο δικαστήριο στο τέλος του έτους.

Τον Ιούνιο η Υπάτη Αρμοστεία των ΗΕ ανέφερε ότι τρεις ασυνόδετοι ανήλικοι στο κέντρο υποδοχής στην Κοκκινοτριμιθιά ανανέωσαν τον ισχυρισμό τους ότι παρενοχλήθηκαν σεξουαλικά από ενήλικες κατοίκους του κέντρου. Οι ανήλικοι ανέφεραν ότι τους άγγιξαν ακατάλληλα ενώ περίμεναν στη σειρά για φαγητό, ή ιατρικές εξετάσεις και ότι οι ενήλικες παραβίασαν την ιδιωτική τους ζωή όταν έκαναν το μπάνιο. Η Επίτροπος για την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού, η Επίτροπος Διοικήσεως, τα μέλη της Μόνιμης Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Βουλής των Αντιπροσώπων και η Υπάτη Αρμοστεία των ΗΕ για τους Πρόσφυγες επέκριναν την κυβέρνηση για την κράτηση ασυνόδετων ανηλίκων στο κέντρο υποδοχής μέχρι να επαληθευτεί η ηλικία τους. Η Υπηρεσία Ασύλου ανέφερε τον Σεπτέμβριο ότι, σύμφωνα με την έρευνά της, τα παράπονα για σεξουαλική παρενόχληση ήταν αβάσιμα. Ωστόσο, αναγνώρισε ότι ήταν λάθος και ακατάλληλο να κρατήσει εκείνους που ισχυρίστηκαν ότι ήταν ασυνόδετοι ανήλικοι με τον γενικό πληθυσμό. Ως αποτέλεσμα, η Υπηρεσία Ασύλου δημιούργησε μια «ασφαλή ζώνη» στο κέντρο για άτομα που ισχυρίζονται ότι είναι ασυνόδετοι ανήλικοι μέχρι να επαληθευτεί η ηλικία τους. Το Υπουργείο Εργασίας ανέφερε ότι οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Πρόνοιας μετέφεραν δύο από τους ανηλίκους σε καταφύγιο για ασυνόδετους ανηλίκους και τον τρίτο στο σπίτι της αδελφής του. Οι αρχές παρέπεμψαν τις υποθέσεις στο Children's House, ένα πολυκλαδικό κυβερνητικό κέντρο που παρέχει υπηρεσίες σε θύματα σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών. Σύμφωνα με το Υπουργείο Εργασίας, δύο από τα παιδιά που ρωτήθηκαν από τους ειδικούς του κέντρου δεν ανέφεραν ότι είχαν παρενοχληθεί σεξουαλικά στο κέντρο υποδοχής. Ο τρίτος ανήλικος δεν ανέφερε σεξουαλική παρενόχληση και αρνήθηκε να απαντήσει σε ερωτήσεις.

Η πολιτική της κυβέρνησης δεν ήταν να έχει υπό κράτηση παράνομους μετανάστες για μεγάλα χρονικά διαστήματα και να τους απελευθερώνει και να τους παρέχει άδειες παραμονής αν δεν είχαν απελαθεί εντός 18 μηνών. Μια ΜΚΟ

ανέφερε ότι οι αρχές μετανάστευσης πίεσαν τους μετανάστες κρατούμενους για να υπογράψουν μια εθελοντική συγκατάθεση επιστροφής απειλώντας τους με απεριορίστη κράτηση. Η ίδια ΜΚΟ ανέφερε ότι ορισμένοι αιτητές ασύλου συνελήφθησαν για λόγους εθνικής ασφάλειας και παρέμειναν υπό κράτηση για αρκετούς μήνες χωρίς να ενημερωθούν για τα αποδεικτικά στοιχεία εναντίον τους.

Επαναπροώθηση: Στις 20 Μαρτίου, η λιμενική αστυνομία υποχρέωσε ένα σκάφος που μετέφερε 115 Σύριους να εγκαταλείψουν τα χωρικά ύδατα της Κυπριακής Δημοκρατίας και να επιστρέψουν στη Συρία. Οι αρχές ανέφεραν ως δικαιολογία τους περιορισμούς εισόδου που σχετίζονται με τη COVID. Το σκάφος τελικά ανατράπηκε σε νερά υπό τουρκοκυπριακή διοίκηση και οι τουρκοκυπριακές αρχές απέλασαν τους Σύρους στην Τουρκία. Στις 4 Ιουνίου, ένα σκάφος που φέρεται να μετέφερε 30 Σύριους προσπάθησε να εισέλθει στη χώρα και σπρώχθηκε πίσω από τη λιμενική αστυνομία. Το πλοίο τελικά πήγε στην περιοχή υπό τουρκοκυπριακή διοίκηση. Οι Σύριοι επιβάτες φέρεται να πέρασαν παράνομα στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή. Στα τέλη Ιουλίου αναφέρθηκε μια τρίτη επαναπροώθηση ενός σκάφους που μετέφερε 10 Σύρους. Πήγε επίσης στο βορρά και οι επιβάτες του διέσχισαν παράνομα στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή. Μεταξύ 1 και 8 Σεπτεμβρίου, η αστυνομία επαναπροώθησε έξι ακόμη σκάφη που έφτασαν από τον Λίβανο. Σύμφωνα με την Υπάτη Αρμοστεία των ΗΕ για τους Πρόσφυγες, οι κυβερνητικές αρχές κράτησαν δύο επιπλέον σκάφη, που φέρεται να μετέφεραν Σύριους υπηκόους, στη θάλασσα για ημέρες. ΜΚΟ ανέφεραν ότι οι επιβάτες που έφτασαν στην ξηρά σε πλοία από το Λίβανο δεν είχαν την ευκαιρία να υποβάλουν αιτήσεις ασύλου. Αντίθετα, τέθηκαν αμέσως σε καραντίνα και απελάθηκαν γρήγορα. ΜΚΟ ισχυρίστηκαν ότι ορισμένοι αιτητές ασύλου εξαπατήθηκαν να επιβιβαστούν σε λεωφορεία πιστεύοντας ότι θα πήγαιναν σε νοσοκομείο, μόνο για να μεταφερθούν στο λιμάνι και να απελαθούν με πλοία που ναύλωσε η κυβέρνηση.

Από τις 8 Σεπτεμβρίου, σύμφωνα με πληροφορίες, οι αρχές απέλασαν συνολικά 115 άτομα που είχαν φτάσει με πλοίο από το Λίβανο. Στις 9 Σεπτεμβρίου, εκπρόσωπος του Υπουργείου Εσωτερικών δήλωσε ότι κυβερνητικοί αξιωματούχοι είχαν επιβιβαστεί στα σκάφη και επαλήθευσαν ότι οι επιβάτες δεν ήταν αιτητές ασύλου αλλά οικονομικοί μετανάστες. Το υπουργείο αποφάσισε λοιπόν να τους στείλει πίσω στο Λίβανο. Ένας εκπρόσωπος της Υπάτης Αρμοστείας των ΗΕ για τους πρόσφυγες απάντησε στις 9 Σεπτεμβρίου ότι η UNCHR δεν είχε πρόσβαση στους επιβάτες των σκαφών που επαναπροωθήθηκαν και ως εκ τούτου δεν ήταν σε θέση να επαληθεύσει ότι οι επιβάτες δεν ζήτησαν άσυλο.

Πρόσβαση στο άσυλο: Ο νόμος προβλέπει τη χορήγηση ασύλου ή καθεστώσ πρόσφυγα και η κυβέρνηση έχει θεσπίσει ένα σύστημα προστασίας των προσφύγων. Στις 16 Μαρτίου, ωστόσο, η κυβέρνηση ανέστειλε τις διαδικασίες επεξεργασίας ασύλου ως μέρος μέτρων για την πρόληψη της εξάπλωσης της COVID-19. Η καταχώριση των αιτήσεων ασύλου επανήρχισε στα τέλη Μαΐου. Η Υπάτη Αρμοστεία και ΜΚΟ ανέφεραν ότι η αναστολή άφησε πολλούς αιτητές ασύλου, συμπεριλαμβανομένων ευάλωτων προσώπων, άστεγων χωρίς οφέλη. Η Επίτροπος Διοικήσεως έλαβε μια επίσημη καταγγελία από έναν αιτητή ασύλου που έφτασε στις 11 Μαρτίου ότι οι αρχές αρνήθηκαν να δεχθούν την αίτησή του, επικαλούμενες τα μέτρα για την COVID-19 και ότι το διαβατήριό τους είχε λήξει. Η έρευνα της Επιτροπής συνεχίστηκε στο τέλος του έτους.

Λόγω της σημαντικής αύξησης των αιτήσεων ασύλου τα τελευταία χρόνια και των μεγάλων καθυστερήσεων κατά την εξέτασή τους, περισσότερες από 18,700 αιτήσεις εκκρεμούσαν για εξέταση από τα τέλη Σεπτεμβρίου. Η Υπηρεσία Ασύλου, η Επίτροπος Διοικήσεως, η Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και ΜΚΟ ανέφεραν κάποια ταχεία εξέταση των αιτήσεων ασύλου, αλλά η υπάρχουσα καθυστέρηση παρέμεινε και οι καθυστερήσεις συνεχίστηκαν στη διαδικασία προσφυγής. Η κυβέρνηση, η Υπάτη Αρμοστεία και ΜΚΟ συμφώνησαν ότι ένα σημαντικό ποσοστό των καταχωρημένων αιτήσεων ασύλου δεν ήταν αξιόπιστο. Τον Ιούνιο του 2019, η κυβέρνηση δημιούργησε ένα Διεθνές Διοικητικό Δικαστήριο Προστασίας (IPAC) για τον εξορθολογισμό της εξέτασης των αιτήσεων ασύλου. ΜΚΟ ανέφεραν ότι η καθιέρωση του IPAC ήταν μια βελτίωση σε σχέση με το προηγούμενο σύστημα, αλλά δεν υπήρχαν επαρκή στοιχεία για να αξιολογηθεί η επίδρασή του για τη διάρκεια των προσφυγών.

Ελεύθερη κυκλοφορία: Η κυβέρνηση μετέτρεψε προσωρινά τα δύο κέντρα υποδοχής αιτητών ασύλου στην Κοκκινοτριμιθιά και την Κοφίνου σε κλειστά κέντρα με περιορισμένη είσοδο και έξοδο ως μέρος των περιοριστικών μέτρων σε ολόκληρη τη χώρα λόγω COVID-19. Το κλείσιμο πυροδότησε μια σειρά διαμαρτυριών από κατοίκους στρατοπέδων στην Κοκκινοτριμιθιά, ένα κέντρο που έχει σχεδιαστεί για κράτηση αιτητών ασύλου όχι περισσότερο από 72 ώρες, οι οποίοι ζήτησαν να τους επιτραπεί η ελεύθερη έξοδος. Ενώ οι περιορισμοί διακίνησης χαλαρώθηκαν στην Κοφίνου στις 21 Μαΐου, η είσοδος και έξοδος στην Κοκκινοτριμιθιά παρέμεινε περιορισμένη εξαιτίας ενός κρουσμάτων ψώρας. Στις 27 Μαΐου, η Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες ανέφερε ότι η απόφαση περιόρισε αποτελεσματικά περίπου 773 αιτητές ασύλου, συμπεριλαμβανομένων ασυνόδευτων ανηλίκων και άλλων ευάλωτων ατόμων, στο κέντρο, ενώ μόνο δύο κάτοικοι υποβλήθηκαν σε θεραπεία για ψώρα.

ΜΜΕ και ΜΚΟ ανέφεραν ανθυγιεινές και σκληρές συνθήκες για ορισμένους αιτητές ασύλου, με ανεπαρκή τροφή και έλλειψη βασικών εγκαταστάσεων υγιεινής, σαπούνι και ηλεκτρικό ρεύμα. Στις 23 Απριλίου, μετά από επίσκεψη στα κέντρα υποδοχής Κοφίνου και Κοκκινοτριμιθιάς, η Επίτροπος Διοικήσεως ανέφερε ότι ορισμένες από τις πρόσφατα εγκατεστημένες σκηνές στην Κοκκινοτριμιθιά τοποθετήθηκαν σε χώμα που μετατράπηκε σε λάσπη μετά από έντονες βροχοπτώσεις και μερικές δεν είχαν ηλεκτρικό ρεύμα. Συνέστησε το άνοιγμα των κέντρων μόλις το επιτρέψουν οι συνθήκες πανδημίας, την επανάληψη των διαδικασιών ασύλου και την επίσπευση των συνεντεύξεων εκείνων που ισχυρίστηκαν ότι ήταν ανήλικοι για να διασφαλιστεί ότι δεν θα μείνουν ανήλικοι σε προσωρινές εγκαταστάσεις υποδοχής.

Υπήρξαν αρκετές αναφορές για αυθαίρετη σύλληψη και κράτηση αιτητών ασύλου, συμπεριλαμβανομένης της κράτησης του Μαΐου και του περιορισμού 67 αιτητών ασύλου που ανέφερε η Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (βλ. Ενότητα 1.δ., Αυθαίρετη Σύλληψη ή Κράτηση).

Αρκετές ΜΚΟ εξέφρασαν ανησυχίες για επιδείνωση των συνθηκών στο Κέντρο Υποδοχής Μεταναστών Πουρνάρα στην Κοκκινοτριμιθιά τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο. Η επίδραση της πανδημίας στην οικονομία επηρέασε τους κατοίκους του κέντρου και ενώ οι αιτητές ασύλου ήταν ελεύθεροι να φύγουν όταν ολοκληρώθηκε η επεξεργασία κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου, πολλοί επέλεξαν να μην το κάνουν επειδή δεν μπορούσαν να βρουν δουλειά ή να αντέξουν οικονομικά εκτός καταλύματος. Επιπλέον, σύμφωνα με ΜΚΟ και κυβερνητικούς αξιωματούχους, η Υπηρεσία Κοινωνικής Πρόνοιας δεν λειτούργησε αποτελεσματικά, αφήνοντας πολλούς χωρίς βασικές ανάγκες όπως πρόσβαση σε τρόφιμα, επιδοτήσεις ενοικίου, ή υγειονομική περίθαλψη. Η Υπάτη Αρμοστεία ανέφερε ότι ορισμένοι αιτητές ασύλου παραμένουν στο κέντρο για μήνες.

Τον Νοέμβριο, το κέντρο ανέφερε ότι λειτουργεί κοντά στη χωρητικότητά του με 549 συνολικά κατοίκους, συμπεριλαμβανομένων 52 παιδιών. Συνολικά 37 μετανάστες είχαν βρέθηκαν θετική στη COVID-19 και 260 κάτοικοι περιορίστηκαν στο τμήμα καραντίνας του καταυλισμού. Οι νέες αφίξεις είχαν επιβραδυνθεί κατά την περίοδο Απριλίου έως Ιουνίου, όταν οι πτήσεις προς τη χώρα σταμάτησαν ή μειώθηκαν, αλλά από τον Σεπτέμβριο έως τις αρχές Νοεμβρίου, το κέντρο είχε επεξεργαστεί κατά μέσο όρο 20 αφίξεις την ημέρα.

Η Επίτροπος Διοικήσεως πραγματοποίησε αιφνιδιαστική επίσκεψη στις 4 Δεκεμβρίου και εξέδωσε μια έκθεση στις 10 Δεκεμβρίου με μια σειρά συστάσεων, συμπεριλαμβανομένης της 1) την άμεση απελευθέρωση 200 κατοίκων που πληρούν τις καθιερωμένες προϋποθέσεις αποχώρησης. 2) την άμεση μεταφορά 13 ασυνόδευτων ανηλίκων, που κρατούνται βάσει πρωτοκόλλων της COVID 19, σε άλλες κατάλληλες εγκαταστάσεις. 3) τη δημιουργία ασφαλούς ζώνης για ασυνόδευτους ανηλίκους σε καραντίνα. 4) άμεση εκτίμηση ευπάθειας όλων των ατόμων στο κέντρο και μεταφορά ευάλωτων ατόμων σε άλλες εγκαταστάσεις. 5) ίδρυση προκαταρκτικού ιατρικού ελέγχου για όλους τους αιτητές ασύλου κατά την είσοδο στο κέντρο. 6) επιτάχυνση των προσπαθειών για τη δημιουργία ενός δεύτερου, ειδικά σχεδιασμένου καταλύματος εκτός του κέντρου για τη μεταφορά οποιωνδήποτε αιτητών ασύλου στο κέντρο, θετικών στη COVID-19 και 7) άμεση μεταφορά στην κύρια περιοχή του κέντρου ατόμων που συμπληρώνουν 14 ημέρες στην περιοχή καραντίνας και βρέθηκαν αρνητικά για COVID-19.

Απασχόληση: Οι αρχές επέτρεψαν στους αιτούντες άσυλο των οποίων οι υποθέσεις περίμεναν την εκδίκαση να εργαστούν μετά από περίοδο αναμονής ενός μηνός. Τον Μάιο του 2019, το Υπουργείο Εργασίας επέκτεινε τον αριθμό των τομέων στους οποίους οι αιτητές ασύλου θα μπορούσαν να εργαστούν συμπεριλαμβανομένων την απασχόληση σε καταφύγια ζώων και κυνοτροφεία, νυχτερινές βάρδιες σε αρτοποιεία και γαλακτοκομεία, βαφές και επισκευές αυτοκινήτων, καθαρισμό κήπων και ως βοηθοί κουζίνας και καθαριστές σε ξενοδοχεία και εστιατόρια. Προηγουμένως ο νόμος περιόριζε τους αιτητές ασύλου στην απασχόληση στην αλιεία, την παραγωγή ζωοτροφών, τη διαχείριση αποβλήτων, τα βενζινάδικα και τα πλυντήρια αυτοκινήτων, τη μεταφορά εμπορευμάτων στο χονδρικό εμπόριο, τον καθαρισμό κτιρίων και εξωτερικών χώρων, τη διανομή διαφημιστικού και ενημερωτικού υλικού και την παράδοση τροφίμων. ΜΚΟ και ο Τύπος ανέφεραν ότι πρόσφυγες και αιτητές ασύλου έχασαν θέσεις εργασίας λόγω του μακροπρόθεσμου κλεισίματος πολλών εγκαταστάσεων στον τομέα του τουρισμού και της φιλοξενίας λόγω των προσπαθειών μετριασμού της COVID-19. Πριν από την πανδημία, πολλοί είχαν ήδη αντιμετωπίσει δύσκολες οικονομικές καταστάσεις και είχαν δυσκολίες να βρουν και να διατηρήσουν εργασία λόγω της περιορισμένης πρόσβασης στην αγορά εργασίας, της έλλειψης δεξιοτήτων ή εκπαίδευσης και της έλλειψης κοινωνικού κεφαλαίου και δικτύων.

Υπήρξαν αναφορές ρατσισμού από αξιωματούχους του Τμήματος Εργασίας που συναντήθηκαν με αιτητές διαμονής που ζητούσαν σύμβαση εργασίας. Κατά τη διάρκεια του έτους το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων έλαβε 2,771 αιτήσεις συμβάσεων εργασίας για αιτητές ασύλου και μέχρι το τέλος του έτους είχε εγκρίνει 2,269 και απέρριψε 54. ΜΚΟ ανέφεραν ότι η διαδικασία

πρόσληψης αιτητών ασύλου ήταν αργή και δαπανηρή και αποθάρρυνε τους εργοδότες να προσλάβουν αιτητές ασύλου.

Πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες: Οι αναγνωρισμένοι πρόσφυγες έχουν πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες, όπως εκπαίδευση, υγειονομική περίθαλψη και δικαστήρια. Το μόνο μόνιμο κέντρο υποδοχής για αιτητές ασύλου, που βρίσκεται στην Κοφίνου, παρέμεινε γεμάτο, και η πλειονότητά τους δεν διέθετε κατάλληλη στέγη. Η Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και τοπικές ΜΚΟ σημείωσαν μεγάλο αριθμό αιτητών ασύλου που αντιμετώπισαν έλλειψη στέγης και στέρξης. Ανέφεραν ότι πολλοί αιτητές ασύλου κοιμόντουσαν σε υπαίθρια πάρκα ή έμεναν προσωρινά με φίλους, συγγενείς ή ξένους, συχνά κοιμόντουσαν στο πάτωμα χωρίς επαρκή πρόσβαση σε εγκαταστάσεις υγιεινής. Ο αυξανόμενος αριθμός νέων αφίξεων, η περιορισμένη προσφορά προσιτών καταλυμάτων, οι καθυστερήσεις στην παροχή κρατικής χρηματοδοτικής στήριξης και η καθυστέρηση στην εξέταση αιτήσεων ασύλου αύξησαν τον κίνδυνο έλλειψης στέγης, σύμφωνα με τοπικές ΜΚΟ.

Τα μέτρα έκτακτης ανάγκης που εισήχθησαν για να περιορίσουν τη διάδοση της COVID-19 περιελάμβαναν περιορισμούς στην ελεύθερη κυκλοφορία, την κοινωνική απόσταση και τα όρια στις συγκεντρώσεις, καθώς και το κλείσιμο δημόσιων χώρων και ορισμένων επιχειρήσεων, κυβερνητικών ιδρυμάτων και εγκαταστάσεων. ΜΚΟ και η Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες ανέφεραν ότι αυτές οι ενέργειες είχαν προσωπικές, δημόσιες, οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα και τις συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων και των αιτητών ασύλου. Πρώτα αυτά περιλάμβαναν παρατεταμένη κράτηση σε υπερπληθυσμένες κυβερνητικές εγκαταστάσεις υποδοχής σε κακές συνθήκες (βλ. «Ελευθερία Κινήσεων» παραπάνω), την απώλεια θέσεων εργασίας και τα προς το ζην (βλ. «Απασχόληση» παραπάνω), περιορισμοί στην πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, δυσμενείς επιπτώσεις στην ψυχική υγεία, καθυστερήσεις στις πληρωμές κοινωνικής πρόνοιας, έλλειψη πρόσβασης στην τεχνολογία, στην εκπαίδευση και στις προσωπικές ευκαιρίες ανάπτυξης, καθυστερήσεις στις διαδικασίες ασύλου και μετανάστευσης και περιορισμένη πρόσβαση στα νομικά και δικαστικά συστήματα.

Η Επίτροπος Διοικήσεως έλαβε πολλές καταγγελίες σχετικά με την παροχή υποστήριξης για την πρόνοια και ζήτησε τις απόψεις του Υπουργείου Εργασίας επί του θέματος. ΜΚΟ ανέφεραν ότι κατά τη διάρκεια των απαγορεύσεων για τον περιορισμό της πανδημίας COVID-19, η κυβέρνηση ανέστειλε τις επιδοτήσεις στέγασης που παρέχονται σε αιτητές ασύλου οι οποίοι φέρεται να απομακρύνθηκαν βίαια από τα ενοικιαζόμενα καταλύματά τους και μεταφέρθηκαν

στο κέντρο υποδοχής Κοκκινοτριμιθιάς. Ένας μη καθορισμένος αριθμός αιτητών ασύλου που φιλοξενήθηκε από την κυβέρνηση σε ξενοδοχεία μεταφέρθηκε επίσης στην Κοκκινοτριμιθιά, την οποία η κυβέρνηση μετέτρεψε προσωρινά σε κλειστό κέντρο υποδοχής για όλη τη διάρκεια των περιορισμών (8 Απριλίου έως 15 Ιουνίου).

Η Υπάτη Αρμοστεία, ΜΚΟ και αιτητές ασύλου ανέφεραν καθυστερήσεις και ασυνέπειες στην παροχή οφελημάτων. Στις 18 Μαρτίου, το Συμβούλιο Υπουργών κατάργησε το σύστημα κουπονιών για την παροχή κοινωνικής πρόνοιας στους αιτητές ασύλου και το αντικατέστησε με απευθείας πληρωμές. Τα προηγούμενα χρόνια η Επίτροπος Διοικήσεως και ΜΚΟ ανέφεραν ότι το σύστημα παροχής κοινωνικής υποστήριξης στους αιτητές ασύλου μέσω κουπονιών δεν κάλυπτε κατάλληλα τις ειδικές ανάγκες των ευάλωτων ομάδων. Τα κουπόνια θα μπορούσαν να εξαργυρωθούν μόνο σε συγκεκριμένα καταστήματα που ενδέχεται να μην έχουν κάποιες προμήθειες, ήταν συνήθως πιο ακριβά από άλλα παντοπωλεία και συχνά βρίσκονταν σε μη βολικά σημεία. Η ΜΚΟ ΚΙΣΑ ανέφερε ότι αυτά τα καταστήματα εκμεταλλεύτηκαν την ευάλωτη θέση των αιτητών ασύλου και χρέωναν μέχρι και 20 τοις εκατό σε τέλη για την εξαργύρωση κυβερνητικών επιταγών. Τον Οκτώβριο, η Υπηρεσία Κοινωνικής Ευημερίας άρχισε να εκτυπώνει και να στέλνει επιταγές επιδομάτων στους αιτητές ασύλου, ή να καταβάλλει παροχές πρόνοιας απευθείας στους λογαριασμούς των δικαιούχων, σύμφωνα με το νέο σύστημα. ΜΚΟ παραπονέθηκαν ότι πολλοί αιτητές ασύλου δεν έχουν αξιόπιστες, σταθερές διευθύνσεις αλληλογραφίας και τη δυνατότητα εξαργύρωσης επιταγών, και σημείωσαν ότι οι τράπεζες δεν ήταν πρόθυμες, ή ήταν διστακτικές να ανοίξουν λογαριασμούς για τους αιτητές ασύλου. Οι άστεγοι αιτητές ασύλου αντιμετώπισαν δυσκολίες στο άνοιγμα τραπεζικού λογαριασμού χωρίς έγκυρη διεύθυνση.

Οι αιτητές ασύλου που αρνήθηκαν μια διαθέσιμη εργασία θα μπορούσαν να στερηθούν τις κρατικές παροχές. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι μητέρες με μικρά παιδιά και αιτητές ασύλου με ιατρικές παθήσεις που τους εμπόδισαν να εργαστούν στους επιτρεπόμενους τομείς απασχόλησης, μερικές φορές στερήθηκαν κρατικών παροχών. Το Υπουργείο Εργασίας ανέφερε ότι εξετάζει τους λόγους για τους οποίους ένας αιτητής ασύλου απορρίπτει μια προσφορά εργασίας και, εάν διαπιστωθεί ότι ισχύουν, οι παροχές παραμένουν σε ισχύ.

Τον Μάιο του 2019, το Υπουργικό Συμβούλιο εισήγαγε μια σειρά αλλαγών για τη βελτίωση της κατάστασης στέγασης των αιτητών ασύλου. Ενέκρινε αύξηση, από την 1η Ιουνίου 2019, στην επιχορήγηση στέγασης που παρέχεται στους αιτητές ασύλου από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Πρόνοιας, καθόρισε κριτήρια για τον

αριθμό των ατόμων που μπορούν να διαμείνουν σε ενοικιαζόμενη εγκατάσταση με βάση τον αριθμό των δωματίων και άρχισαν να παρέχουν την αρχική προκαταβολή ενοικίασης απευθείας στους αιτητές ασύλου αντί στον ιδιοκτήτη. Μια ΜΚΟ δήλωσε ότι η αύξηση δεν ήταν αρκετή για να καλύψει την απότομη αύξηση των ενοικίων. Το Υπουργικό Συμβούλιο επέτρεψε επίσης τη συνεχή οικονομική υποστήριξη σε οικογένειες αιτητών ασύλου, ακόμη και αν ένα μέλος της οικογένειας βρει απασχόληση, υπό την προϋπόθεση ότι ο μισθός δεν υπερβαίνει τη συνολική βοήθεια που δικαιούται η οικογένεια.

Προσωρινή προστασία: Η κυβέρνηση παρείχε επίσης προσωρινή προστασία, που ονομάζεται επικουρική προστασία, σε άτομα που ενδέχεται να μην θεωρούνται πρόσφυγες. Η κυβέρνηση παρέχει καθεστώς επικουρικής προστασίας για πολίτες ή κατοίκους της Συρίας που εισήλθαν στη χώρα νόμιμα ή παράνομα. Όλα τα άτομα που ζητούν τέτοιο καθεστώς έπρεπε να προσκομίσουν συριακό διαβατήριο ή άλλη ταυτότητα. Οι αρχές χορήγησαν επικουρική προστασία σε 1,209 άτομα κατά τους πρώτους εννέα μήνες του έτους.

ΤΜΗΜΑ 3. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ο νόμος και το σύνταγμα παρέχουν στους πολίτες τη δυνατότητα να επιλέγουν την κυβέρνησή τους με ελεύθερες και δίκαιες εκλογές που διεξάγονται σε τακτές περιόδους με μυστική ψηφοφορία και βασίζονται σε καθολική και ισότιμη ψηφοφορία. Στις εθνικές εκλογές, οι Τουρκοκύπριοι που κατοικούσαν στην περιοχή που διοικείται από Τουρκοκύπριους δεν είχαν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή, αν και οι Ελληνοκύπριοι που ζούσαν στο βορρά δεν αντιμετώπιζαν τέτοιους περιορισμούς. Στις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Κύπριοι πολίτες, πολίτες της ΕΕ που είναι κάτοικοι και Τουρκοκύπριοι που ζουν στην περιοχή που διοικείται από τους Τουρκοκυπρίους, όλοι έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν και να εκλέγονται.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Πρόσφατες Εκλογές: Τον Φεβρουάριο του 2018 οι εκλογείς επανεξέλεξαν πρόεδρο το Νίκο Αναστασιάδη σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές. Το 2016 η χώρα διεξήγαγε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές για τις 56 έδρες που ανήκουν στους Ελληνοκύπριους στη Βουλή των Αντιπροσώπων με 80 έδρες. Οι 24 έδρες που ανήκουν στους Τουρκοκύπριους παρέμειναν κενές.

Συμμετοχή γυναικών και μελών μειονοτικών ομάδων: Κανένας νόμος δεν περιορίζει τη συμμετοχή γυναικών και μελών μειονοτικών ομάδων στην πολιτική διαδικασία και συμμετείχαν. Οι γυναίκες εξακολουθούν να υποεκπροσωπούνται σε ανώτερες πολιτικές θέσεις. Μόνο το 27% των υπουργών και το 21,4% των μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων ήταν γυναίκες.

The law provides for the registration of all adult Turkish Cypriot holders of a government identity card who resided in the area administered by Turkish Cypriots in the electoral roll for the European Parliament elections. Turkish Cypriots not residing in that area needed to apply for registration in the electoral roll, as did all other citizens residing there. The government did not automatically register an unspecified number of Turkish Cypriots residing in the north because they were incorrectly listed in the official civil registry as residents of the government-controlled area. This problem persisted but to a lesser extent than previous years, as the number of registered Turkish Cypriot voters increased from approximately 56,000 in 2014 to 81,000 in 2019. The media attributed much of this increase to the successful campaigning of the first Turkish Cypriot elected to European Parliament.

Τον Μάιο του 2019 περισσότεροι από 5,600 Τουρκοκύπριοι ψήφισαν στις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε 50 εκλογικά τμήματα κοντά σε σημεία διέλευσης της νεκρής ζώνης, σε σύγκριση με 1,869 που ψήφισαν το 2014. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τύπου, μεταξύ 1,100 και 1,500 Τουρκοκυπρίων δεν μπόρεσαν να ψηφίσουν επειδή τα ονόματα δεν εμφανίστηκαν στον εκλογικό κατάλογο. Οι ψηφοφόροι εξέλεξαν Τουρκοκύπριο σε μία από τις έξι έδρες της χώρας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για πρώτη φορά. Ο νόμος προβλέπει την εγγραφή όλων των ενήλικων Τουρκοκυπρίων κατόχων κυβερνητικής ταυτότητας που κατοικούσαν στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι στον εκλογικό κατάλογο για τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οι Τουρκοκύπριοι που δεν κατοικούν σε αυτή την περιοχή έπρεπε να υποβάλουν αίτηση για εγγραφή στον εκλογικό κατάλογο, όπως και όλοι οι άλλοι πολίτες που κατοικούν εκεί. Η κυβέρνηση δεν καταχώρησε αυτόματα έναν απροσδιόριστο αριθμό Τουρκοκυπρίων που κατοικούσαν στο βορρά επειδή αναφέρθηκαν λανθασμένα στο επίσημο μητρώο πληθυσμού ως κάτοικοι της περιοχής που ελέγχεται από την κυβέρνηση. Αυτό το πρόβλημα παρέμεινε αλλά σε μικρότερο βαθμό από τα προηγούμενα χρόνια, καθώς ο αριθμός των εγγεγραμμένων Τουρκοκυπρίων ψηφοφόρων αυξήθηκε από περίπου 56,000 το 2014 σε 81,000 το

2019. Τα μέσα ενημέρωσης αποδίδουν μεγάλο μέρος αυτής της αύξησης στην επιτυχή εκστρατεία του πρώτου Τουρκοκύπριου που εξελέγη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

ΤΜΗΜΑ 4. ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ο νόμος προβλέπει ποινικές κυρώσεις για διαφθορά από αξιωματούχους και η κυβέρνηση γενικά εφάρμοσε αποτελεσματικά τους νόμους. Παρόλο που η κυβέρνηση γενικά ερεύνησε και δίωξε περιπτώσεις διαφθοράς, υπήρξε αριθμός αναφορών για διαφθορά στην κυβέρνηση κατά τη διάρκεια του έτους.

Διαφθορά: Στις 12 Οκτωβρίου, ο Al Jazeera παρουσίασε μια έκθεση, The Cyprus Papers — Undercover, στην οποία, υπό κάλυψη δημοσιογράφοι συνέλεξαν εκτεταμένα στοιχεία για κυβερνητική διαφθορά που σχετίζεται με το πρόγραμμα Υπηκοότητα μέσω Επένδυσης (CBI). Στο βίντεο, ο πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων, Δημήτρης Συλλούρης, το μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων Χριστάκης Τζιοβάνη και μεσάζοντες του CBI δήλωσαν την προθυμία τους να βοηθήσουν έναν υποτιθέμενο Κινέζο αιτητή CBI, που τους είχε λεχθεί ότι είχε καταδικαστεί για ξέπλυμα χρήματος και διαφθορά. Στις 13 Οκτωβρίου, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι τερματίζει το πρόγραμμα CBI, από την 1η Νοεμβρίου και ο Γενικός Εισαγγελέας Γιώργος Σαββίδης διέταξε έρευνα για τυχόν εγκλήματα που προκύπτουν από το ρεπορτάζ του Al Jazeera. Ο Συλλούρης και ο Τζιοβάνη παραιτήθηκαν από τη Βουλή των Αντιπροσώπων. Στις 11 Μαρτίου, ο πρώην δήμαρχος της Λάρνακας, Ανδρέας Λουρουτζιάτης, καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης πέντε ετών για διαφθορά, δωροδοκία, ξέπλυμα χρήματος και άλλες σχετικές κατηγορίες σε σχέση με εγκαταστάσεις διαχείρισης αποβλήτων που λειτουργούν από τους δήμους Λάρνακας και Πάφου. Ο οικονομικός διευθυντής του Δήμου Πάφου καταδικάστηκε σε φυλάκιση πέντε ετών και δύο μηχανικοί του τμήματος πολεοδομίας καταδικάστηκαν σε ποινή φυλάκισης 42 μηνών και 18 μηνών σε σχέση με το περιστατικό. Στην εμπλεκόμενη εταιρεία, Helector Cyprus Ltd, επιβλήθηκε πρόστιμο 183.000 ευρώ (\$220,000).

Οικονομική διαφάνεια: Ο νόμος απαιτεί από τον πρόεδρο, τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, τα μέλη της Βουλής των Αντιπροσώπων και τα μέλη του συμβουλίου του Κρατικού Οργανισμού Υπηρεσιών Υγείας να δηλώνουν το εισόδημα και τα περιουσιακά τους στοιχεία. Η δημοσίευση των δηλώσεών τους είναι υποχρεωτική, αλλά δεν υπάρχουν συγκεκριμένες κυρώσεις για τη μη

συμμόρφωση. Οι σύζυγοι και τα παιδιά των ιδίων προσώπων υποχρεούνται να δηλώσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία, αλλά απαγορεύεται η δημοσίευση των δηλώσεών τους. Άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι δεν απαιτείται να δηλώσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία.

ΤΜΗΜΑ 5. ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΙ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Εγχώριες και διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων γενικά λειτουργούσαν χωρίς κυβερνητικούς περιορισμούς, διερευνώντας και δημοσιεύοντας τα ευρήματά τους σε υποθέσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι ήταν κάπως συνεργάσιμοι και ανταποκρίνονταν στις απόψεις τους.

Κυβερνητικοί φορείς Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: Υπάρχει Επίτροπος Διοικήσεως της κυβέρνησης, της οποίας το χαρτοφυλάκιο περιλαμβάνει τα ανθρώπινα δικαιώματα, και Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Κατά τις ανεξάρτητες έρευνές της, η Επίτροπος Διοικήσεως είχε γενικά καλή συνεργασία με άλλους κρατικούς φορείς. ΜΚΟ διαμαρτυρήθηκαν, ωστόσο, ότι το Γραφείο της Επιτρόπου συνήθως αρνείτο να διερευνήσει τις καταγγελίες τους με το επιχείρημα ότι παρόμοιες καταγγελίες είχαν διερευνηθεί στο παρελθόν. Σύμφωνα με πληροφορίες, το Γραφείο της Επιτρόπου Διοικήσεως πραγματοποίησε αυξημένες παρεμβάσεις, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον 52 εκθέσεων ad hoc κατά τη διάρκεια του έτους για την υποστήριξη ευάλωτων ομάδων, όπως μετανάστες, πρόσφυγες, αιτητές ασύλου, λεσβίες, ομοφυλόφιλοι, αμφιφυλόφιλοι, τρανσέξουαλ (LGBTI) και γυναίκες.

Η Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, την οποία οι περισσότερες τοπικές ΜΚΟ έκριναν αποτελεσματική, αποτελείται από εννέα μέλη της Βουλής των Αντιπροσώπων που υπηρετούν πενταετή θητεία. Η Επιτροπή συζήτησε ένα ευρύ φάσμα προβλημάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η εμπορία προσώπων, η βία κατά των γυναικών, η σεξουαλική κακοποίηση γυναικών και παιδιών, οι συνθήκες στις φυλακές και τα δικαιώματα των ξένων εργαζομένων. Η Εκτελεστική Εξουσία δεν ασκεί έλεγχο στην Επιτροπή.

ΤΜΗΜΑ 6. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Βιασμός και Βία στην Οικογένεια: Ο νόμος ποινικοποιεί τον βιασμό, συμπεριλαμβανομένου του συζυγικού βιασμού, με μέγιστη ποινή τη διά βίου φυλάκιση. Ο νόμος επίσης ποινικοποιεί την ενδοοικογενειακή βία, με μέγιστη ποινή φυλάκισης 10 ετών. Η κυβέρνηση εφάρμοσε γενικά το νόμο αποτελεσματικά, αν και πολλές υποθέσεις συνέχιζαν να μην καταγγέλλονται.

Ο νόμος θεσπίζει σαφείς μηχανισμούς για την καταγγελία και τη δίωξη της οικογενειακής βίας. Το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει περιοριστικούς όρους την ίδια μέρα εναντίον υπόπτων ή καταδικασθέντων για ενδοοικογενειακή βία. Ο αριθμός των καταγγελιών για ενδοοικογενειακή βία αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια. Κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 2019, αναφέρθηκαν στην αστυνομία 519 περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας. Από τον Οκτώβριο του 2019, η αστυνομία είχε διερευνήσει 181 από τις υποθέσεις και κατέθεσε 111 υποθέσεις στο δικαστήριο. Η ΜΚΟ για την πρόληψη και τον χειρισμό της βίας στην οικογένεια (SPAVO) δήλωσε ότι η αυξημένη αναφορά αντικατοπτρίζει μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση και πρόσβαση σε υπηρεσίες, παρά έναν αυξανόμενο αριθμό περιστατικών. Η SPAVO είπε ότι τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας συχνά αντιμετωπίζουν σημαντική οικογενειακή και κοινωνική πίεση να μην αναφέρουν κακοποίηση και να αποσύρουν καταγγελίες που υποβλήθηκαν στην αστυνομία

Τα ΜΜΕ και ΜΚΟ επέκριναν τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Πρόνοιας ότι δεν παρέχουν επαρκή υποστήριξη σε γυναίκες θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Σε ένα παράδειγμα, τον Ιανουάριο ένας άντρας μαχαίρωσε και σκότωσε την σε διάσταση σύζυγό του, Ghada Al Nouri, ενώ τρία από τα επτά παιδιά τους ήταν στο σπίτι. Η Αλ Νούρι είχε αναφέρει κακοποίηση στην αστυνομία δύο εβδομάδες νωρίτερα, με αποτέλεσμα τη σύλληψη του άνδρα και την έκδοση διαταγής για περιοριστικούς όρους. Ο δράστης απελευθερώθηκε με εγγύηση λίγες μέρες αργότερα, εν αναμονή της έναρξης της δίκης του. Η διευθύντρια των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας αρνήθηκε ότι η υπηρεσία δεν εξασφάλιζε την προστασία του θύματος, δηλώνοντας ότι οι κοινωνικοί λειτουργοί ήταν σε συνεχή επαφή με το θύμα και της προσέφερε την επιλογή να μετακομίσει σε ασφαλές σπίτι. Τον Ιούλιο ο δράστης δικάστηκε και καταδικάστηκε σε 18 χρόνια φυλάκισης.

Η SPAVO ανέφερε μια απότομη αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας κατά τη διάρκεια και αμέσως μετά τους υποχρεωτικούς περιορισμούς που επιβλήθηκαν λόγω της COVID-19. Κατά την περίοδο 16 Μαρτίου έως 30 Ιουνίου, η οργάνωση σημείωσε αύξηση κατά 50% στις περιπτώσεις τηλεφωνημάτων στο τηλεφωνικό κέντρο της SPAVO και αύξηση κατά 46% των θυμάτων στα καταφύγια, σε

σύγκριση με την ίδια περίοδο το 2019. Οι επιζώντες ενδοοικογενειακής βίας είχαν δύο καταφύγια, καθένα χρηματοδοτείται πρωτίστως από την κυβέρνηση και διαχειρίζεται η SPAVO.

Η αστυνομία διεξήγαγε λεπτομερή εκπαιδευτικά προγράμματα για μέλη της σχετικά με τον σωστό χειρισμό της ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης που εστιάζεται στην κακοποίηση παιδιών. ΜΚΟ ανέφεραν, ωστόσο, ότι ορισμένοι αστυνομικοί συνέχισαν να απορρίπτουν ισχυρισμούς οικιακής κακοποίησης από ξένες γυναίκες και παιδιά.

Σεξουαλική παρενόχληση: Ο νόμος απαγορεύει τη σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας με μέγιστη ποινή έξι μήνες φυλάκιση, πρόστιμο 12.000 ευρώ (\$14.400 \$) και τις δύο ποινές. Ένας κώδικας συμπεριφοράς περιγράφει την πρόληψη και τον χειρισμό της σεξουαλικής παρενόχλησης και της παρενόχλησης στη δημόσια υπηρεσία. ΜΚΟ και οι αλλοδαποί οικιακοί εργαζόμενοι ανέφεραν ότι οι αρχές δεν διερεύνησαν επαρκώς τις καταγγελίες σεξουαλικής παρενόχλησης που υπέβαλαν αλλοδαποί οικιακοί βοηθοί.

Σύμφωνα με πληροφορίες, η σεξουαλική παρενόχληση παρέμεινε ένα διαδεδομένο, αλλά συχνά μη αναφερόμενο, πρόβλημα. ΜΚΟ δήλωσαν ότι η ανεκτική κοινωνική στάση, ο φόβος για αντίποινα και η έλλειψη οικογενειακής υποστήριξης στα θύματα αποθάρρυναν τα θύματα από την αναφορά περιστατικών σεξουαλικής παρενόχλησης. Το Υπουργείο Εργασίας ανέφερε ότι έλαβε οκτώ καταγγελίες σεξουαλικής παρενόχλησης, συμπεριλαμβανομένων δύο από αλλοδαπούς οικιακούς βοηθούς, αλλά δήλωσε ότι όλες οι καταγγελίες δεν είχαν αποδεικτικά στοιχεία. Η Επίτροπος Διοικήσεως συνέχισε να λαμβάνει και να εξετάζει καταγγελίες σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας. Τον Ιούλιο του 2019 οι μεγάλες συνδικαλιστικές οργανώσεις - η Συνομοσπονδία Εργατών Κύπρου και η Παγκύπρια Εργατική Ομοσπονδία - συμφώνησαν με την Ομοσπονδία Εργοδοτών και Βιομηχάνων σχετικά με έναν κώδικα συμπεριφοράς που καλύπτει τον τρόπο αντιμετώπισης περιπτώσεων παρενόχλησης και σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας. Λόγω της πανδημίας, η Επίτροπος Διοικήσεως ακύρωσε την προγραμματισμένη εκπαίδευση και σεμινάρια σχετικά με τη σεξουαλική παρενόχληση και την ενσωμάτωση της ατόμων με σεξουαλική διαφορετικότητα στον δημόσιο τομέα κατά τη διάρκεια του έτους.

Τον Απρίλιο του 2019 μία φοιτήτρια ανέφερε στην αστυνομία ότι ο 48χρονος εργοδότης της σε ένα περίπτερο στη Λευκωσία προσπάθησε επανειλημμένα να την αγγίξει, να την αγκαλιάσει και να τη φιλήσει χωρίς τη συγκατάθεσή της. Μετά από έρευνα, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης βίντεο, η αστυνομία άσκησε

κατηγορίες εναντίον του εργοδότη, ο οποίος απελευθερώθηκε με εγγύηση και περιοριστικές εντολές εν αναμονή της δίκης.

Υποχρεωτικός έλεγχος του πληθυσμού: Δεν υπήρξαν αναφορές για υποχρεωτικές εκτρώσεις ή ακούσια στείρωση εκ μέρους των κυβερνητικών αρχών.

Δυσμενής Διάκριση: Ο νόμος παρέχει το ίδιο νομικό καθεστώς και δικαιώματα για γυναίκες και άνδρες. Η κυβέρνηση επέβαλε γενικά το νόμο, αλλά οι γυναίκες αντιμετώπισαν διακρίσεις στον τομέα της απασχόλησης και των αμοιβών στον ιδιωτικό τομέα. Παρόλο που εκθέσεις της Eurostat έδειξαν ισοτιμία αμοιβής μεταξύ των φύλων στο δημόσιο τομέα, ΜΚΟ ανέφεραν ότι ο κάθετος και ο επαγγελματικός διαχωρισμός εξακολουθεί να αποτελεί πρόβλημα.

ΠΑΙΔΙΑ

Εγγραφή Γέννησης: Τα παιδιά παίρνουν την υπηκοότητα από τους γονείς τους και υπήρξε καθολική εγγραφή κατά τη γέννησή τους. Ωστόσο, η υπηκοότητα δεν παραχωρείται όταν ένας από τους γονείς εισήλθε ή διέμενε παράνομα στη χώρα. Η κυβέρνηση θεωρεί ως παράνομους εποίκους Τούρκους πολίτες που εισήλθαν και κατοικούν στην περιοχή υπό τουρκοκυπριακή διοίκηση.

Τα παιδιά που γεννιούνται από Τουρκοκύπριο γονέα δεν λαμβάνουν αυτόματα υπηκοότητα εάν ένας ή και οι δύο γονείς τους ήταν Τούρκοι υπήκοοι που εισήλθαν και διαμένουν στη χώρα παράνομα. Οι αιτήσεις τους για υπηκοότητα εξετάζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο, το οποίο έχει το δικαίωμα να παρακάμψει αυτή τη διάταξη του νόμου και να τους χορηγήσει την υπηκοότητα, υπό την προϋπόθεση ότι οι αιτούντες πληρούν ένα σύνολο κριτηρίων που ενέκρινε το Υπουργικό Συμβούλιο το 2007.

Κακοποίηση παιδιών: Ο νόμος ποινικοποιεί την κακοποίηση παιδιών. Η μέγιστη ποινή για κακοποίηση παιδιών είναι ένα έτος φυλάκιση, πρόστιμο μέχρι 1.700 ευρώ (\$2.000) ή και τις δύο ποινές μαζί.

Παιδί, πρόωρος και αναγκαστικός γάμος: Η νόμιμη ηλικία του γάμου είναι 18, αλλά τα άτομα ηλικίας 16 και 17 μπορούν να παντρευτούν, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι που δικαιολογούν το γάμο και οι νόμιμοι κηδεμόνες τους παρέχουν γραπτή συγκατάθεση. Ένα επαρχιακό δικαστήριο μπορεί επίσης να επιτρέψει το γάμο ατόμων ηλικίας 16 και 17 ετών, εάν οι γονείς αρνούνται αδικαιολόγητα τη συγκατάθεσή τους ή δεν υπάρχουν νόμιμοι κηδεμόνες.

Σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών: Ο νόμος απαγορεύει την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών, την παιδική πορνογραφία, την προσφορά ή την προμήθεια παιδιού για πορνεία και τη συμμετοχή ή την προώθηση ενός

παιδιού σε οποιαδήποτε μορφή σεξουαλικής δραστηριότητας. Η μέγιστη ποινή για σεξουαλική κακοποίηση και εκμετάλλευση παιδιού ηλικίας 13 έως 17 ετών είναι 25 χρόνια φυλάκιση. Η ποινή για σεξουαλική κακοποίηση και εκμετάλλευση παιδιού ηλικίας κάτω των 13 ετών είναι ισόβια στη φυλακή. Η κατοχή παιδικής πορνογραφίας είναι ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με μέγιστη ισόβια κάθειρξη. Οι αρχές επέβαλαν αυτούς τους νόμους. Η ελάχιστη ηλικία για συναινετικό σεξ είναι 17.

Διεθνείς απαγωγές παιδιών: Η χώρα συμμετέχει στη Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τις αστικές πτυχές της διεθνούς απαγωγής παιδιών. Δείτε τη σχετική Ετήσια Έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών στη διεύθυνση

<https://travel.state.gov/content/travel/en/International-Parental-Child-Abduction/for-providers/legal-reports-and-data/reported-cases>.

ΑΝΤΙ-ΣΗΜΙΤΙΣΜΟΣ

Υπάρχουν περίπου 4,500 άτομα στην εβραϊκή κοινότητα, η οποία αποτελείται από έναν πολύ μικρό αριθμό ιθαγενών Εβραίων Κύπριων και έναν μεγαλύτερο αριθμό απόδημων Ισραηλινών, Βρετανών και Ρώσων.

Σε αντίθεση με τα προηγούμενα χρόνια, η εβραϊκή κοινότητα ανέφερε ότι δεν υπήρξαν επιθέσεις εναντίον μελών της.

ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Δείτε την έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών για την Εμπορία Προσώπων στη διεύθυνση <https://www.state.gov/trafficking-in-persons-report/>.

ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Ο νόμος προστατεύει τα δικαιώματα των ατόμων με σωματική, αισθητηριακή, πνευματική και διανοητική αναπηρία και απαγορεύει τις διακρίσεις εις βάρος τους. Η κυβέρνηση επέβαλε γενικά αυτές τις διατάξεις.

Τα παιδιά με αναπηρία φοιτούν στα κανονικά σχολεία. Η κυβέρνηση παρέχει προσωπικό βοηθό σε παιδιά με αναπηρία που φοιτούν σε δημόσια σχολεία, αλλά όχι σε παιδιά με αναπηρία που φοιτούν σε ιδιωτικά σχολεία. Η Επίτροπος Διοικήσως εξέδωσε έκθεση τον Σεπτέμβριο σημειώνοντας ότι ο νόμος υποχρέωνε τα ιδιωτικά σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να παρέχουν προσωπικούς βοηθούς για παιδιά με αναπηρία.

Κατά τη διάρκεια του έτους η Επίτροπος Διοικήσεως εξέτασε αρκετές καταγγελίες ατόμων με αναπηρίες σχετικά με θέματα προσβασιμότητας και διακρίσεων. Τον Μάιο, το γραφείο της Επιτρόπου Διοικήσεως ανέφερε ότι εξέτασε μια καταγγελία που υπέβαλαν γονείς παιδιών με αναπηρία ότι τα παιδιά τους υπέστησαν διαφορετικούς όρους και διαδικασίες για την επιστροφή τους στο σχολείο για τους περιορισμούς που σχετίζονται με τη COVID-19. Η Επίτροπος Διοικήσεως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι πρόσθετοι όροι που επέβαλε το Υπουργείο Παιδείας για την επιστροφή τους στο σχολείο παραβίασαν την αρχή της ίσης μεταχείρισης και της μη διάκρισης και κάλεσε το υπουργείο να ανακαλέσει αμέσως τις πρόσθετες απαιτήσεις. Το Υπουργείο Παιδείας συμμορφώθηκε με τη σύσταση.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία περιλαμβάνουν περιορισμένη πρόσβαση σε φυσικά και κατασκευασμένα περιβάλλοντα, μεταφορά, πληροφορίες και επικοινωνίες. Ο Κυπριακός Παραπληγικός Οργανισμός ανέφερε ότι αρκετά δημόσια κτίρια δεν ήταν ακόμη προσβάσιμα σε χρήστες αναπηρικών αμαξιδίων. Η Επίτροπος Διοικήσεως εξέτασε αρκετές καταγγελίες ατόμων με αναπηρία. Τον Ιανουάριο η Επίτροπος ανέφερε ότι, κατά παράβαση της σχετικής νομοθεσίας, οι τηλεοπτικοί ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί δεν παρείχαν οπτικοακουστικές υπηρεσίες προσβάσιμες σε άτομα με προβλήματα ακοής. Μετά από σύσταση του διαμεσολαβητή, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου ζήτησε από όλους τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς να συμμορφωθούν με τις νομικές τους υποχρεώσεις. Όλοι οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς υπέβαλαν σχέδια δράσης προσβασιμότητας στην Αρχή. Η Αρχή θα αξιολογήσει την εφαρμογή τους κατά τη διάρκεια του επόμενου έτους.

Κατά τη διάρκεια του έτους οι κυβερνητικές υπηρεσίες εφάρμοσαν συστάσεις στην έκθεση της Επιτρόπου Διοικήσεως ημερομηνίας 3 Απριλίου για να διασφαλίσουν ότι τα άτομα με σωματική και ψυχική αναπηρία και τα άτομα σε καταφύγια κοινωνικής φροντίδας είχαν πρόσβαση σε μέτρα ενημέρωσης και προστασίας από τη COVID-19. Η Επίτροπος παρενέβη σε περίπτωση αρκετών ατόμων με αναπηρία που δεν τους επιτρεπόταν να μην παρουσιαστούν στο χώρο εργασίας τους, όταν συνάδελφοί τους βρέθηκαν θετικό στη COVID-19 και σε περίπτωση μονογονιού παιδιών με αναπηρία που δεν του δόθηκε άδεια να φροντίσει τα παιδιά του κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Και οι δύο περιπτώσεις επιλύθηκαν υπέρ του παραπονουμένων.

Τον Φεβρουάριο, τρεις νοσοκόμες στο δημόσιο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο στη Αθαλάσσα ανέφεραν στην εφημερίδα *Cyprus Mail* φρικτές φυσικές καταστάσεις, σοβαρό υπερπληθυσμό και έλλειψη προσωπικού και φαρμάκων. Οι νοσοκόμες

ανέφεραν ότι η κακή κατάσταση του κτιρίου οδήγησε σε τραυματισμούς ασθενών και προσωπικού. Η Επίτροπος Διοικήσεως εξέδωσε δύο εκθέσεις τον Μάρτιο και τον Σεπτέμβριο που επιβεβαίωσαν την έλλειψη νοσοκόμων, την έλλειψη μόνιμου φαρμακοποιού και ότι οι προηγούμενες βελτιώσεις στο κτήριο απέτυχαν να δημιουργήσουν ένα κατάλληλο περιβάλλον για τους ασθενείς.

Η Υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τη Φροντίδα και την Αποκατάσταση των Αναπήρων είναι υπεύθυνη για την προστασία των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία. Παρατηρητές δεν θεώρησαν επαρκή τα πρόστιμα για παραβίαση του νόμου κατά των διακρίσεων στην απασχόληση για την αποφυγή καταχρήσεων (βλ. Επίσης ενότητα 7.δ.).

ΜΕΛΗ ΕΘΝΙΚΩΝ/ΦΥΛΕΤΙΚΩΝ/ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Ομάδες μειονοτήτων στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή της χώρας περιελάμβαναν Καθολικούς, Μαρωνίτες, Αρμένιους και Ρομά. Αν και νομικά θεωρήθηκε μία από τις δύο κύριες κοινότητες της Κύπρου, οι Τουρκοκύπριοι αποτελούσαν ένα σχετικά μικρό ποσοστό του πληθυσμού στις ελεγχόμενες από την κυβέρνηση περιοχές και υπέστησαν διακρίσεις.

Ο Christ Mayuba, ένας Βρετανός ποδοσφαιριστής σε τοπική επαγγελματική ομάδα, ανέφερε στην αστυνομία ότι ήταν θύμα λεκτικής ρατσιστικής επίθεσης από θεατές κατά τη διάρκεια ενός αγώνα τον Φεβρουάριο. Παρόλο που οι συμπαίκτες του Mayuba σταμάτησαν να παίζουν ως ένδειξη υποστήριξης όταν ένας θεατής τον χαρακτήρισε «σκλάβο», ο διαιτητής απέβαλε τον Mayuba και τελικά έδωσε στη αντίπαλη ομάδα τη νίκη όταν η ομάδα του σταμάτησε να παίζει. Αρχικά, η αστυνομία δήλωσε ότι μια προκαταρκτική έρευνα δεν φαίνεται να επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς του Mayuba. Η Επίτροπος Διοικήσεως διεξήγαγε έρευνα για το περιστατικό και κατέληξε στο Μάρτιο ότι ο Mayuba υπέστη λεκτική φυλετική κακοποίηση. Μετά την έκθεση του διαμεσολαβητή, η αστυνομία ξεκίνησε έρευνα και υπέβαλε τα πορίσματά της στον γενικό εισαγγελέα για την ποινική δίωξη των εμπλεκόμενων.

ΜΚΟ ανέφεραν ένα αστυνομικό φυλετικό προφίλ και δυσμενή διακριτική μεταχείριση των εθνοτικών μειονοτήτων κατά την επιβολή των περιορισμών κίνησης που επιβλήθηκαν για τον μετριασμό της εξάπλωσης της COVID-19. Η KISA ανέφερε ότι η αστυνομία εισήλθε παράνομα σε σπίτια των μεταναστών χωρίς ένταλμα και τους επέβαλε πρόστιμο για παραβίαση του κανόνα που απαγορεύει τις συγκεντρώσεις στο σπίτι περισσότερων από 10 ατόμων, παρά το γεγονός ότι ήταν κάτοικοι του σπιτιού. Ανέφερε ότι η αστυνομία στόχευε στους

μετανάστες στους δρόμους να εκδίδουν πρόστιμα και σε ορισμένες περιπτώσεις τους εκφόβισαν και τους κακοποίησαν σωματικά.

Για παράδειγμα, η KISA ανέφερε τον Μάιο ότι η αστυνομία επέβαλε πρόστιμο σε τρεις μετανάστες που έπαιζαν ποδόσφαιρο στο δρόμο έξω από το σπίτι τους για παράβαση των περιορισμών κίνησης που σχετίζονται με τη COVID. Και οι τρεις ζούσαν σε ένα διαμέρισμα ενός δωματίου στην παλιά πόλη της Λευκωσίας. Η ΜΚΟ ανέφερε ότι η αστυνομία είχε δείξει ανοχή σε παρόμοιες περιπτώσεις που αφορούσαν ντόπιους πολίτες. Η Caritas έλαβε αναφορές από διακινούμενους εργαζόμενους ότι η αστυνομία τους επέβαλε πρόστιμο στο λεωφορείο επειδή η μάσκα προσώπου τους δεν κάλυπτε τη μύτη τους, όπως ορίζεται από το σχετικό διάταγμα, αλλά δεν επέβαλε πρόστιμο σε μη μετανάστες, συμπεριλαμβανομένου του οδηγού λεωφορείου, που φορούσαν τη μάσκα με τον ίδιο τρόπο.

Υπήρξαν περιστατικά βίας εναντίον Τουρκοκυπρίων ενώ ταξίδευαν σε περιοχές που ελέγχονται από την κυβέρνηση, καθώς και περιστατικά λεκτικής κακοποίησης ή διάκρισης κατά μη Ελληνοκυπρίων. Τον Ιούλιο του 2019 ο Τουρκοκύπριος ηγέτης Μουσταφά Ακιτζή ανέφερε στην ειδική αντιπρόσωπο του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών στην Κύπρο ότι ένας Τουρκοκύπριος οδηγός τουριστικών λεωφορείων παρενοχλήθηκε από Ελληνοκύπριους στο αεροδρόμιο της Λάρνακας και ζήτησε την κατάλληλη έρευνα. Ο Πρόεδρος Αναστασιάδης ανέθεσε στην αστυνομία να ξεκινήσει έρευνα σχετικά με την καταγγελία, η οποία συνεχίστηκε στο τέλος του έτους.

Το Υπουργείο Παιδείας εφάρμοσε έναν κώδικα συμπεριφοράς κατά του ρατσισμού στα σχολεία που παρείχε στα σχολεία και τους εκπαιδευτικούς ένα λεπτομερές σχέδιο για τον χειρισμό, την πρόληψη και την αναφορά ρατσιστικών περιστατικών.

Μια έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του Μαΐου 2018 που εκπονήθηκε στο πλαίσιο του πιλοτικού προγράμματος Roma Civil Monitor ανέφερε ότι οι Κύπριοι Ρομά συνέχισαν να αντιμετωπίζουν διακρίσεις στη στέγαση, στην απασχόληση και στην εκπαίδευση. Η έκθεση ισχυρίστηκε ότι οι κυβερνητικές ενέργειες για την προώθηση της ένταξης των Ρομά ήταν ανεπαρκείς.

Η Επίτροπος Διοικήσεως συνέχισε να λαμβάνει καταγγελίες ότι η κυβέρνηση καθυστέρησε την έγκριση υπηκοότητας για τα παιδιά Τουρκοκυπρίων που είναι παντρεμένοι με Τούρκους πολίτες που κατοικούν στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι (βλ. Ενότητα 6, Εγγραφή Γέννησης). Η Επίτροπος ανέφερε ότι η κυβέρνηση δεν σημείωσε πρόοδο όσον αφορά την εφαρμογή των προηγούμενων

συστάσεων της για να διασφαλίσει ότι τέτοιες αιτήσεις θα υποβληθούν σε επεξεργασία εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και οι αιτητές ενημερώνονται αμέσως γραπτώς όταν η αίτησή τους δεν πληροί τα καθορισμένα κριτήρια. Η κυβέρνηση ανέφερε τη χορήγηση υπηκοότητας σε 50 τέτοια παιδιά το 2019.

Ένα μέλος της αρμενικής κοινότητας ανέφερε δυσκολίες κατά την εγγραφή στο Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου, το όργανο που είναι υπεύθυνο για τη διαπίστευση μηχανικών, κατ' αισχυρισμό, λόγω της εθνικότητάς του. Η Επίτροπος συνέχισε να ερευνά την υπόθεση στο τέλος του έτους.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΒΙΑΣ, ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΚΑΤΑΧΗΣΕΙΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ
Υπάρχουν νόμοι κατά των διακρίσεων και απαγορεύουν τις άμεσες ή έμμεσες διακρίσεις βάσει του σεξουαλικού προσανατολισμού ή της ταυτότητας φύλου. Οι νόμοι κατά των διακρίσεων καλύπτουν την απασχόληση και τις ακόλουθες δραστηριότητες στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα: κοινωνική προστασία, κοινωνική ασφάλιση, κοινωνικές παροχές, υγειονομική περίθαλψη, εκπαίδευση, συμμετοχή σε συνδικάτα και επαγγελματικές οργανώσεις και πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες.

Παρά τις νομικές προστασίες, ΛΟΑΤΙ άτομα αντιμετώπισαν σημαντικές κοινωνικές διακρίσεις, ιδίως στις αγροτικές περιοχές. Ως αποτέλεσμα, πολλά ΛΟΑΤΙ άτομα δεν ήταν ανοιχτά σχετικά με τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό ή την ταυτότητα του φύλου τους, ούτε ανέφεραν ομοφοβική βία ή διακρίσεις.

Στις 7 Σεπτεμβρίου, οι αρχές απέλασαν έναν Βραζιλιάνο που είχε συνάψει πολιτική σύμπραξη με Κύπριο υπήκοο ενώ και οι δύο ήταν στη φυλακή. Η ΜΚΟ Accept LGBTI Cyprus (ACCEPT) και μέλη της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Βουλής των Αντιπροσώπων κάλεσαν δημόσια τον Υπουργό Εσωτερικών να ακυρώσει την απέλαση. Ο Βραζιλιάνος συνελήφθη αμέσως μετά την απελευθέρωσή του από τη φυλακή και κρατήθηκε στο αστυνομικό τμήμα της Πάφου για αρκετές εβδομάδες, υπερβαίνοντας το μέγιστο των 48 ωρών που οι κρατούμενοι μπορούν να κρατηθούν νόμιμα στα αστυνομικά τμήματα. Η Επίτροπος Διοικήσεως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παρατεταμένη κράτηση παραβίασε τα δικαιώματά του και ζήτησε την άμεση μεταφορά του στο Κέντρο Κράτησης Μενόγιας για παράτυπους μετανάστες. Η έρευνα της Επιτρόπου δεν εξέτασε τους λόγους της απέλασης του. Η ΜΚΟ ACCEPT διαμαρτυρήθηκε για την απέλασή του σε δελτίο τύπου στις 9 Σεπτεμβρίου, υποστηρίζοντας ότι οι αρχές ακολούθησαν παράτυπες διαδικασίες κατά παράβαση της δέουσας διαδικασίας και παραβίασαν τα δικαιώματα του θύματος.

Η ACCEPT ανέφερε ότι η αστυνομία αρνήθηκε συστηματικά να ερευνήσει βία κατά ατόμων ΛΟΑΤΙ ως πιθανά εγκλήματα μίσους. Σύμφωνα με την ACCEPT, η αδράνεια της αστυνομίας αποθάρρυνε τα LGBTI άτομα να αναφέρουν καταγγελίες. Η ΜΚΟ ανέφερε δύο γνωστές επιθέσεις κατά τη διάρκεια του έτους κατά LGBTI ατόμων. Στις 7 Μαρτίου, δύο νεαροί τρανσέξουαλ δέχθηκαν επίθεση από ομάδα επτά ατόμων με κουκούλα, ενώ έφυγαν από ένα πάρτι στη Λευκωσία. Τα θύματα νοσηλεύτηκαν, αλλά δεν ανέφεραν την επίθεση στο ιατρικό προσωπικό, ή στην αστυνομία, και αντ' αυτού ανέφεραν ότι έπεσαν κάτω από τις σκάλες.

Υπήρξαν αναφορές για διακρίσεις στην εργασία κατά LGBTI αιτούντων (βλ. Ενότητα 7.δ.).

Η ACCEPT ανέφερε ότι τα τρανσέξουαλ που υποβάλλονται σε θεραπεία αντικατάστασης ορμονών υπέστησαν διακρίσεις στην πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη μετά την εισαγωγή του νέου εθνικού συστήματος ασφάλισης υγείας τον Ιούνιο του 2019. Η ΜΚΟ ανέφερε ότι η ίδια κατηγορία ατόμων ΛΟΑΤΙ αντιμετώπισε αυξημένες δυσκολίες πρόσβασης στην ορμονική θεραπεία λόγω της Απαγόρευση κυκλοφορίας λόγω της COVID-19.

Ο νόμος ποινικοποιεί την υποκίνηση μίσους ή βίας λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΤΙΓΜΑ HIV και AIDS

Το 2018, ο πρόεδρος του Κέντρου Υποστήριξης για τα Θετικά στο HIV άτομα δήλωσε ότι τα άτομα με HIV-HIV αντιμετώπισαν προκαταλήψεις στην απασχόληση, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, καθώς και από την κοινωνία και τις οικογένειές τους, κυρίως λόγω της έλλειψης ευαισθητοποίησης του κοινού. Ακτιβιστές παραπονέθηκαν ότι η ευαισθητοποίηση του κοινού για αυτό το πρόβλημα δεν αποτελεί προτεραιότητα της κυβέρνησης και ανέφεραν ότι ακόμη και το ιατρικό προσωπικό στα νοσοκομεία ήταν προκατειλημμένο και απρόθυμο να εξετάσει άτομα θετικά στο HIV.

ΤΜΗΜΑ 7. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

A. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΖΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ

Ο νόμος προνοεί το δικαίωμα των εργαζομένων να σχηματίζουν και να συμμετέχουν σε ανεξάρτητα σωματεία, να απεργούν και να διαπραγματεύονται συλλογικά με τους εργοδότες. Τόσο η αντισυνδικαλιστική δυσμενής διάκριση όσο και η απόλυση για συνδικαλιστική δραστηριότητα είναι παράνομες.

Ο νόμος απαιτεί από τα εργατικά συνδικάτα να εγγραφούν στο Μητρώο των εργατικών σωματείων εντός 30 ημερών από τη δημιουργία τους. Πρόσωπα που έχουν καταδικαστεί για απάτη και ανήθικα αδικήματα δεν επιτρέπεται να υπηρετούν ως αξιωματούχοι των συνδικάτων. Οι λογαριασμοί των συνδικαλιστικών οργανώσεων και τα μητρώα μελών μπορούν να επιθεωρούνται ανά πάσα στιγμή. Μια συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης, των εργατικών συνδικάτων και των οργανώσεων εργοδοτών καθιέρωσε τη διαδικασία επίλυσης διαφορών για το προσωπικό των βασικών υπηρεσιών.

Η κυβέρνηση γενικά εφάρμοξε γενικά τους ισχύοντες νόμους και οι πόροι και οι έρευνες ήταν επαρκείς στον επίσημο τομέα. Οι διοικητικές διαδικασίες ήταν αποτελεσματικές και άμεσες, αλλά οι δικαστικές διαδικασίες καθυστερούσαν λόγω του όγκου των υποθέσεων. Οι κυρώσεις δεν ήταν αρκετές για να αποτρέψουν τις παραβιάσεις, οι οποίες συνέβησαν κυρίως στον άτυπο τομέα. Παραβάσεις σπάνια σημειώθηκαν στον επίσημο τομέα.

Η κυβέρνηση γενικά προστατεύει το δικαίωμα των συνδικάτων να ασκούν τις δραστηριότητές τους χωρίς παρέμβαση και οι εργοδότες σε γενικές γραμμές σέβονται το δικαίωμα των εργαζομένων να ιδρύουν και να συμμετέχουν σε ανεξάρτητα σωματεία και να διαπραγματεύονται συλλογικά. Αν και οι συλλογικές συμβάσεις δεν είναι νομικά δεσμευτικές, διέπονται από εθελοντική συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης και των οργανώσεων εργοδοτών. Τα συνδικάτα, οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι τήρησαν αποτελεσματικά τους όρους των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Οι εργαζόμενοι που καλύπτονται από τέτοιες συμφωνίες απασχολούνταν κυρίως στους μεγαλύτερους τομείς της οικονομίας, συμπεριλαμβανομένων των κατασκευών, του τουρισμού, της υγειονομικής περίθαλψης και της μεταποίησης.

Οι εργοδότες του ιδιωτικού τομέα ήταν σε θέση να αποθαρρύνουν τη συνδικαλιστική δραστηριότητα σε μεμονωμένες περιπτώσεις εξαιτίας της σποραδικής εφαρμογής των κανονισμών εργασίας που απαγορεύουν τις αντισυνδικαλιστικές διακρίσεις και τη σιωπηρή απειλή αυθαίρετης απόλυσης για συνδικαλιστικές δραστηριότητες.

B. ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο νόμος απαγορεύει κάθε μορφή καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας. Οι κυρώσεις δεν ήταν αρκετές για να αποτρέψουν τις παραβιάσεις. Η κυβέρνηση δεν εφάρμοσε αποτελεσματικά το νόμο και υπήρξε καταναγκαστική εργασία. Οι επιθεωρήσεις στον γεωργικό τομέα και στην οικιακή εργασία παρέμειναν ανεπαρκείς και οι πόροι στο Τμήμα Επιθεωρήσεων Εργασίας στο Υπουργείο Εργασίας ήταν ανεπαρκείς.

Η καταναγκαστική εργασία εμφανίστηκε κυρίως στη γεωργία και στην οικιακή εργασία. Οι ξένοι μετανάστες εργαζόμενοι, τα παιδιά και οι αιτητές ασύλου ήταν ιδιαίτερα ευάλωτοι, σύμφωνα με ΜΚΟ. Σύμφωνα με πληροφορίες, εργοδότες ανάγκασαν ξένους εργάτες, κυρίως από την Ανατολική Ευρώπη και την Ανατολική και Νότια Ασία, να εργάζονται μέχρι και 15 ώρες την ημέρα, επτά ημέρες την εβδομάδα, για πολύ χαμηλούς μισθούς και σε ακατάλληλες συνθήκες διαβίωσης. Από τον Ιανουάριο μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2019, η αστυνομία εντόπισε έξι θύματα εμπορίας εργαζομένων. Σύμφωνα με πληροφορίες, ορισμένοι εργοδότες κατακρατούσαν ένα μέρος των μισθών των εργαζομένων στη γεωργία ως πληρωμή στέγασης, κατά παράβαση του νόμου. Σε ένα παράδειγμα, η αστυνομία συνέλαβε έναν 68χρονο συνταξιούχο αστυνομικό τον Ιούλιο μετά από βίντεο που δημοσιεύτηκαν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που καταγράφηκαν από την αλλοδαπή οικιακή βοηθό του που έδειχνε ότι της επιτέθηκε και την τρομοκρατούσε. Η αστυνομία τον κατηγορήσε για εμπορία προσώπων, εκμετάλλευση εργασίας και άλλα σοβαρά αδικήματα. Αρχικά απελευθερώθηκε με εγγύηση και στη συνέχεια επανεμφανίστηκε δύο εβδομάδες αργότερα αφού η αστυνομία βρήκε νέα στοιχεία εναντίον του. Η οικιακή βοηθός αναγνωρίστηκε ως θύμα εμπορίας και μεταφέρθηκε στο κρατικό καταφύγιο. Μια δίκη ξεκίνησε στις 28 Σεπτεμβρίου.

Δείτε επίσης την έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών για την Εμπορία Προσώπων στη διεύθυνση <https://www.state.gov/trafficking-in-persons-report/>.

Γ. ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΗΛΙΚΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Ο νόμος απαγορεύει την απασχόληση παιδιών, που ορίζονται ως άτομα ηλικίας κάτω των 15 ετών, εκτός από συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως συνδυασμένα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης για παιδιά ηλικίας τουλάχιστον 14 ετών, ή απασχόλησης σε πολιτιστικές, καλλιτεχνικές, αθλητικές ή διαφημιστικές δραστηριότητες, σύμφωνα με τους κανόνες που περιορίζουν τις ώρες εργασίας. Ο νόμος απαγορεύει τη νυχτερινή εργασία και την πλανοδιοπώληση από τα παιδιά. Ο

νόμος επιτρέπει την εργοδότηση εφήβων, που ορίζονται ως άτομα ηλικίας 15 έως 17 ετών, βάσει κανόνων που περιορίζουν τις ώρες απασχόλησης και εφόσον δεν είναι επιβλαβής ή επικίνδυνη. Ο νόμος απαγορεύει την απασχόληση εφήβων από τα μεσάνυχτα έως τις 4 το πρωί. Η ελάχιστη ηλικία για την απασχόληση σε βιομηχανικές εργασίες είναι 16. Η κυβέρνηση εφάρμοσε αποτελεσματικά το νόμο και οι κυρώσεις ήταν αρκετές για να αποτρέψουν τις παραβιάσεις.

Επιθεωρητές του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ήταν επιφορτισμένοι με την επιβολή της νομοθεσίας για την παιδική εργασία και το έπραξαν αποτελεσματικά. Το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας του υπουργείου και η Επίτροπος για τα Δικαιώματα του Παιδιού θα μπορούσαν επίσης να διερευνούν ύποπτες περιπτώσεις για εκμετάλλευση παιδιών στην εργασία.

Δ. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Ο νόμος απαγορεύει τις άμεσες ή έμμεσες διακρίσεις όσον αφορά την απασχόληση και το επάγγελμα λόγω φυλετικής, εθνικής καταγωγής ή ιθαγένειας, φύλου, θρησκείας, πολιτικών πεποιθήσεων, ηλικίας, αναπηρίας και σεξουαλικού προσανατολισμού. Η κυβέρνηση δεν εφάρμοσε αποτελεσματικά αυτούς τους νόμους ή κανονισμούς. Διακρίσεις στην απασχόληση και το επάγγελμα σημειώθηκαν σε σχέση με τη φυλή, το φύλο, την αναπηρία, τον σεξουαλικό προσανατολισμό και θετικούς στον ιό HIV.

Παρά το ισχυρό νομικό πλαίσιο, η εφαρμογή του νόμου από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που διέπει την απασχόληση και τα εργασιακά θέματα σε σχέση με τις γυναίκες ήταν αναποτελεσματική. Ο νόμος απαιτεί ίση αμοιβή για ίση εργασία. Γυναίκες βίωσαν δυσμενείς διακρίσεις σε τομείς όπως η πρόσληψη, η εξέλιξη της σταδιοδρομίας, οι συνθήκες απασχόλησης και η αμοιβή. Τα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για την Ισότητα των Φύλων ανέφεραν ότι το μέσο μισθολογικό χάσμα μεταξύ ανδρών και γυναικών ήταν 13,7 τοις εκατό το 2017. ΜΚΟ ανέφεραν ότι η σχετικά μικρή ακαμψία το σχετικά μικρό χάσμα των αμοιβών μεταξύ των φύλων έκρυβε σημαντικότερο κάθετο και επαγγελματικό διαχωρισμό των φύλων. Η Επίτροπος Διοικήσεως ανέφερε ότι έλαβε καταγγελίες σχετικά με διακρίσεις λόγω φύλου και σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας.

Σημειώθηκαν διακρίσεις σε βάρος Ρομά οικονομικών μεταναστών. Οι Τουρκοκύπριοι αντιμετώπισαν κοινωνικές διακρίσεις και διακρίσεις στην απασχόληση (βλέπε Τμήμα 6).

Ε. ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Παρόλο που δεν υπάρχει ελάχιστος εθνικός μισθός, υπάρχουν ελάχιστοι μισθοί για τις ομάδες που θεωρούνται ευάλωτες στην εκμετάλλευση. Ο ελάχιστος μισθός για βοηθούς καταστημάτων, γραμματείς, βοηθούς φροντιστές βρεφών και παιδιών, εργαζόμενους στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης, φύλακες ασφαλείας, καθαριστές επαγγελματικών χώρων και βοηθούς βρεφονηπιακών σταθμών ήταν πάνω από το όριο της φτώχειας. Το Υπουργείο Εσωτερικών καθιέρωσε ένα κατώτατο μισθό για ξένους οικιακούς εργάτες που ήταν πολύ κάτω από το όριο της φτώχειας.

Οι συμφωνίες συλλογικής διαπραγμάτευσης κάλυπταν τους εργαζόμενους σχεδόν σε όλα τα άλλα επαγγέλματα, συμπεριλαμβανομένης της ανειδίκευτης εργασίας. Οι μισθοί που καθορίστηκαν στις συμφωνίες αυτές ήταν σημαντικά υψηλότεροι από το όριο της φτώχειας.

Οι αλλοδαποί εργάτες μπορούσαν να διεκδικήσουν συντάξεις και ορισμένες διμερείς συμφωνίες επέτρεψαν στους εργαζόμενους να διεκδικήσουν πίστωση στις χώρες καταγωγής τους. Η Υπηρεσία Μετανάστευσης ήταν υπεύθυνη για την επιβολή του κατώτατου μισθού για τους αλλοδαπούς εργαζόμενους, αλλά δεν το έπραξε αποτελεσματικά.

Η νόμιμη μέγιστη διάρκεια εργασίας είναι 48 ώρες την εβδομάδα, συμπεριλαμβανομένων των υπερωριών. Ο νόμος δεν απαιτεί μεγαλύτερη αμοιβή για υπερωρίες ή υποχρεωτικές περιόδους ανάπαυσης. Ο νόμος ορίζει ότι οι αλλοδαποί και οι ντόπιοι εργαζόμενοι έχουν ίση μεταχείριση. Το Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι αρμόδιο για την επιβολή αυτών των νόμων. Η ποινή για παραβίαση του νόμου ήταν επαρκής για να αποτρέψει τις παραβιάσεις, αλλά δεν εφαρμόστηκε επαρκώς.

Ο νόμος προστατεύει από απέλαση τους αλλοδαπούς οικιακούς εργάτες που υποβάλλουν καταγγελία στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μέχρι να εκδικαστούν οι υποθέσεις τους. Το Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων ανέφερε ότι από τον Ιανουάριο μέχρι το Δεκέμβριο έλαβε 421 καταγγελίες από ξένους εργαζόμενους εναντίον των εργοδοτών τους. Από αυτές, 406 εξετάστηκαν μέχρι το τέλος του χρόνου.

Η Επίτροπος Διοικήσεως εξακολούθησε να λαμβάνει καταγγελίες από αλλοδαπούς οικιακούς εργαζόμενους σχετικά με τους όρους απασχόλησης και τον χειρισμό των αιτημάτων τους από τις αρχές για αλλαγή εργοδότη. Η Επίτροπος εξέδωσε έκθεση τον Νοέμβριο του 2019 στην οποία αξιολογεί τις κυβερνητικές πολιτικές

για τους αλλοδαπούς οικιακούς εργαζόμενους Η έκθεση σημείωσε ιδίως την υψηλή εξάρτηση των οικιακών εργαζομένων από τους εργοδότες τους, σε συνδυασμό με την έλλειψη συνεπειών για τους εργοδότες που παραβιάζουν τους όρους της σύμβασης εργασίας ή κακοποιούν σωματικά τον εργαζόμενο, και εμπόδιζαν τους οικιακούς εργαζομένους να υποβάλουν καταγγελίες. Οι οικιακοί εργαζόμενοι φοβόντουσαν τυχόν απέλαση. Η άδεια διαμονής οικιακού εργαζομένου μπορεί να ακυρωθεί κατόπιν αιτήματος του εργοδότη σε περίπτωση που ο εργοδότης υποβάλει καταγγελία στην αστυνομία για κλοπή, ανεξάρτητα από το αν το φερόμενο έγκλημα διερευνήθηκε ή αποδείχθηκε. Ορισμένοι οικιακοί εργαζόμενοι παραπονέθηκαν ότι εργοδότες τους ή τα γραφεία απασχόλησης κατακράτησαν τα διαβατήριά τους. Η έκθεση της Επιτρόπου σημείωσε επίσης ότι η έλλειψη δράσης από τις αρχές να σταματήσουν την πρακτική ενθαρρύνει τους εργοδότες και τις υπηρεσίες απασχόλησης να συνεχίσουν να κατακρατούν παράνομα διαβατήρια οικιακών εργαζομένων. ΜΚΟ ανέφεραν ότι πολλοί αλλοδαποί οικιακοί εργαζόμενοι παρέμεναν απρόθυμοι να αναφέρουν παραβιάσεις συμβολαίων από τους εργοδότες τους επειδή φοβόταν να χάσουν τη δουλειά τους και, κατά συνέπεια, τις άδειες εργασίας και παραμονής τους. Οι ΜΚΟ ανέφεραν ο σκεπτικισμός από το Υπουργείο Εργασίας και την αστυνομία για καταγγελίες για σεξουαλική παρενόχληση και βία αποθάρρυναν τους οικιακούς εργαζόμενους να υποβάλουν καταγγελίες.

Τα πρότυπα επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας ήταν κατάλληλα για τους κύριους κλάδους και η ευθύνη για τον εντοπισμό ανασφαλών καταστάσεων παραμένει στους εμπειρογνώμονες ασφάλειας και υγείας. Το Τμήμα Επιθεώρησης Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι υπεύθυνο για την επιβολή της νομοθεσίας για την υγεία και την ασφάλεια. Οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα να απομακρυνθούν από καταστάσεις που θέτουν σε κίνδυνο την υγεία ή την ασφάλεια χωρίς να θέσουν σε κίνδυνο την απασχόλησή τους, αλλά οι αρχές δεν προστατεύουν αποτελεσματικά τους υπαλλήλους σε αυτές τις καταστάσεις. Οι αρχές επέβαλαν ικανοποιητικά τους νόμους για την υγεία και την ασφάλεια στον επίσημο τομέα αλλά όχι στον άτυπο τομέα, ο οποίος περιελάμβανε περίπου το 8,5% των εργαζομένων. Οι κυρώσεις για μη συμμόρφωση με τους νόμους περί ασφάλειας και υγείας στην εργασία ήταν ανάλογες με εκείνες άλλων παρόμοιων εγκλημάτων.

Το Υπουργείο Εργασίας απασχολούσε ανεπαρκή αριθμό επιθεωρητών για την αποτελεσματική επιβολή της εργατικής νομοθεσίας στον γεωργικό τομέα και στην άτυπη οικονομία, όπου η πλειονότητα των εργαζομένων ήταν μετανάστες και εργαζόμενοι χωρίς έγγραφα. Οι επιθεωρητές είχαν την εξουσία να διενεργούν αιφνιδιαστικές επιθεωρήσεις και να επιβάλλουν κυρώσεις στις περισσότερες

βιομηχανίες, αλλά δεν τους επιτρέπεται να επιθεωρούν τις συνθήκες εργασίας των οικιακών εργαζομένων σε ιδιωτικά νοικοκυριά χωρίς δικαστικό ένταλμα. Τέσσερα μεγάλα βιομηχανικά ατυχήματα σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους που προκάλεσαν θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό εργαζομένων.

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΥ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Από το 1974 το νότιο τμήμα της Κύπρου βρίσκεται υπό τον έλεγχο της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το βόρειο τμήμα της Κύπρου, το οποίο διοικείται από τους Τουρκοκύπριους, ανακήρυξε την «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» το 1983. Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν αναγνωρίζουν την «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου», ούτε καμία άλλη χώρα εκτός της Τουρκίας. Ένας σημαντικός αριθμός τουρκικών στρατευμάτων παραμένουν στο νησί. Μια προστατευτική ζώνη, ή «Πράσινη Γραμμή», που περιπολείται από την Ειρηνευτική Δύναμη του ΟΗΕ στην Κύπρο, χωρίζει τις δύο πλευρές. Αυτή η έκθεση χωρίζεται σε δύο μέρη: την Κυπριακή Δημοκρατία και την περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι.

Το βόρειο τμήμα της Κύπρου διοικείται από Τουρκοκύπριους από το 1974 και αυτοανακηρύχθηκε ως «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» το 1983. Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν αναγνωρίζουν την «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου», ούτε καμία άλλη χώρα εκτός της Τουρκίας. Το 2020 ο Έρσιν Τατάρ εξελέγη «πρόεδρος» σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές. Το 2018 οι ψηφοφόροι εξέλεξαν 50 «μέλη του κοινοβουλίου» σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές. Το «σύνταγμα» της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου είναι η βάση για τους «νόμους» που διέπουν την περιοχή που διαχειρίζονται οι τουρκοκυπριακές αρχές.

Η αστυνομία είναι υπεύθυνη για την επιβολή του «νόμου». Ο «αρχηγός της αστυνομίας» αναφέρεται σε έναν «στρατηγό», ο οποίος είναι ονομαστικά υπό την επίβλεψη της «πρωθυπουργίας, που κατέχει το χαρτοφυλάκιο ασφαλείας. Η αστυνομία και οι τουρκοκυπριακές δυνάμεις ασφαλείας βρίσκονται τελικά υπό την επιχειρησιακή διοίκηση των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων, όπως προβλέπεται

από το «σύνταγμα», το οποίο αναθέτει στην Τουρκία ευθύνη για τη δημόσια ασφάλεια και άμυνα. Οι αρχές διατήρησαν αποτελεσματικό έλεγχο στις δυνάμεις ασφαλείας. Μέλη των δυνάμεων ασφαλείας διέπραξαν κάποιες καταχρήσεις.

Σημαντικά ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων περιλάμβαναν: επαναπροώθηση, τις χειρότερες μορφές περιορισμού της ελευθερίας της έκφρασης και του Τύπου συμπεριλαμβανομένων νόμων που ποινικοποιούν τον λίβελλο, εμπορία προσώπων, και εγκλήματα που συνεπάγονται βία ή απειλές βίας με στόχο μέλη εθνικών μειονοτήτων.

Οι αρχές έλαβαν μέτρα για να διερευνήσουν αξιωματούχους μετά από καταγγελίες για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ωστόσο, υπήρχαν στοιχεία ατιμωρησίας.

. The police force and “military court” are responsible for investigating and pursuing prosecutions for alleged arbitrary or unlawful killings.

ΤΜΗΜΑ 1. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΠΟ:

α) Αυθαίρετη στέρηση της ζωής και άλλες παρανομίες, ή δολοφονίες με βάση πολιτικά κριτήρια

Δεν υπήρξαν αναφορές ότι η «κυβέρνηση» ή όργανά της διέπραξαν αυθαίρετες, ή παράνομες δολοφονίες. Η αστυνομική δύναμη και το «στρατιωτικό δικαστήριο» είναι υπεύθυνα για τη διερεύνηση και τη δίωξη για φερόμενες αυθαίρετες ή παράνομες δολοφονίες.

β) Εξαφάνιση

Δεν υπήρξαν αναφορές εξαφανίσεων εκ μέρους, ή εξ ονόματος των «κυβερνητικών» αρχών.

γ) Βασανιστήρια και άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας

Ο «νόμος» απαγορεύει τέτοιες πρακτικές, αλλά υπήρξαν αναφορές κατά τη διάρκεια του χρόνου ότι η αστυνομία κακοποίησε κρατούμενους. Ο "νόμος" δεν αναφέρεται ρητά στα βασανιστήρια, ωστόσο, απαγορεύει την αστυνομική

κακομεταχείριση κρατουμένων στο τμήμα του «ποινικού κώδικα» που ασχολείται με την επίθεση, τη βία και την χρήση βίας.

Το «γραφείο του γενικού εισαγγελέα» ανέφερε ότι έλαβε τρεις καταγγελίες σχετικά με τη χρήση βίας από την αστυνομία κατά τη διάρκεια του έτους και είχε ξεκινήσει έρευνες και για τις τρεις υποθέσεις.

Το «γραφείο του γενικού εισαγγελέα» ανέφερε διερεύνηση δύο καταγγελιών σχετικά με την αστυνομία και τη χρήση βίας το 2019. Μία από τις υποθέσεις αφορούσε φερόμενη αστυνομική βία. Με βάση έγγραφα νοσοκομείου και μαρτυρία νοσοκόμων, το «γραφείο του γενικού εισαγγελέα» διαπίστωσε ότι οι τραυματισμοί του καταγγέλλοντος προήλθαν από τροχαίο ατύχημα που συνέβη τρεις ημέρες πριν από την υποτιθέμενη κακοποίηση. Ο καταγγέλλων κατηγορήθηκε για την παροχή ψευδών δηλώσεων στην αστυνομία. Το «γραφείο του γενικού εισαγγελέα» εξετάζει κατά πόσον απαιτείται περαιτέρω δράση στο τέλος του έτους.

Το "γραφείο του γενικού εισαγγελέα" ολοκλήρωσε την έρευνα του 2018 εναντίον αστυνομικού. Λόγω της πανδημίας, η δίκη δεν είχε ξεκινήσει ακόμη στο τέλος του έτους.

Τον Αύγουστο του 2019, τοπικός Τύπος δημοσίευσε ένα βίντεο που δείχνει έναν Τουρκοκύπριο αστυνομικό να κλωτσάει έναν κρατούμενο τουρίστα παρουσία άλλων αξιωματικών στο αεροδρόμιο Ερτζιάν (Τύμπου). Σύμφωνα με τον τοπικό τύπο, ο κρατούμενος μεθυσμένος και φώναζε στην αστυνομία ότι έβρεξαν το κινητό του τηλέφωνο κατά τον έλεγχο ασφαλείας. Η αστυνομία απάλλαξε τον αστυνομικό από τα καθήκοντά του και δεν ολοκλήρωσε την έρευνα. Η ακρόαση «δικαστηρίου» είχε προγραμματιστεί να πραγματοποιηθεί τον Οκτώβριο.

Τον Ιούλιο μια τοπική εφημερίδα πήρε συνέντευξη από δύο ξένες φοιτήτριες που ανέφεραν ότι ενώ περίμεναν ένα ταξί, αναγκάστηκαν από τέσσερις μυστικούς αστυνομικούς να μουν σε όχημα, ξυλοκοπήθηκαν στο όχημα και το αστυνομικό τμήμα και στη συνέχεια απελευθερώθηκαν 24 ώρες αργότερα χωρίς καμία εξήγηση. Οι φοιτήτριες ανέφεραν ότι οι αστυνομικοί χτύπησαν στο κεφάλι τους στο τσιμέτο στο σταθμό. Οι γυναίκες ανέφεραν το περιστατικό στον Τύπο και υπέβαλαν καταγγελία σε αστυνομικό τμήμα. Ο Τύπος δημοσίευσε φωτογραφίες των μελανιασμένων προσώπων τους. Το «γραφείο του γενικού εισαγγελέα» ανέφερε ότι διορίζει «εισαγγελέα» και ξεκινά έρευνα.

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ

Οι συνθήκες στις φυλακές και στα κέντρα κράτησης δεν πληρούσαν τα διεθνή πρότυπα σε ορισμένους τομείς, ιδίως όσον αφορά τις υγειονομικές συνθήκες, την ιατρική περίθαλψη, τη θέρμανση και την πρόσβαση σε φαγητό.

Φυσικές συνθήκες: Η «Κεντρική Φυλακή», η μόνη φυλακή στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι, βρίσκεται στο βόρειο τμήμα της Λευκωσίας και έχει δηλωμένη χωρητικότητα 311 κρατουμένων. Σύμφωνα με τις αρχές, επιπρόσθετοι χώροι μετατράπηκαν σε κελιά και εγκαταστάθηκε ένα σύστημα κουκέτα για την αύξηση της χωρητικότητας σε 568. Από τον Σεπτέμβριο φέρεται να υπήρχαν 587 φυλακισμένοι και κρατούμενοι. Οι αρχές ανέφεραν ότι στο αποκορύφωμα κατά τη διάρκεια του έτους, ο συνολικός αριθμός φυλακισμένων και κρατουμένων στην «Κεντρική Φυλακή» έφτασε τους 635. Από τον Οκτώβριο δεν υπήρχαν ανήλικοι στην «Κεντρική Φυλακή».

Μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ), τα μέσα ενημέρωσης και η «επίτροπος διοικήσεως» ανέφεραν ότι ο υπερπληθυσμός παρέμεινε πρόβλημα. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι έλαβε καταγγελίες για υπερπληθυσμό και κακομεταχείριση κρατουμένων από αστυνομικούς σε κέντρα κράτησης της αστυνομίας. Οι περισσότερες από τις καταγγελίες αφορούσαν απάνθρωπες συνθήκες κράτησης και ότι οι αστυνομικοί κακοποίησαν λεκτικά τους κρατούμενους. Η φυλακή δεν χώριζε τους ενήλικες και τους ανηλίκους και δεν υπήρχαν κέντρα κράτησης ή σωφρονιστικά κέντρα για παιδιά. Λόγω έλλειψης χώρου, οι κρατούμενοι και οι φυλακισμένοι ήταν στα ίδια κελιά. ΜΚΟ ανέφεραν ότι οι συνθήκες ήταν καλύτερες στο γυναικείο τμήμα της φυλακής.

Τον Μάρτιο, τα μέσα ενημέρωσης ανέφεραν ότι η «Κεντρική Φυλακή» λειτουργούσε πάνω από τη χωρητικότητα και οι φυλακισμένοι μοιράζονταν στρώματα τοποθετημένα στο έδαφος και στους διαδρόμους. Τον ίδιο μήνα, οι φυλακισμένοι ξεκίνησαν απεργία πείνας επικαλούμενες ανθυγιεινές συνθήκες λόγω της πανδημίας COVID-19 απαιτώντας προσωρινή αποφυλάκιση. Οι οικογένειές τους συγκεντρώθηκαν έξω από τη φυλακή προτρέποντας την «κυβέρνηση» να βελτιώσει τις συνθήκες της φυλακής. Όταν η ένταση αυξήθηκε μετά που οι διαδηλωτές άναψαν πυρκαγιά, 10 άτομα συνελήφθησαν και στη συνέχεια αφέθηκαν ελεύθεροι.

Τον Μάρτιο μια τοπική εφημερίδα ανέφερε ότι περίπου 93 κρατούμενοι αφέθηκαν ελεύθεροι λόγω αλλαγής στους «κανονισμούς του συμβουλίου απαλλαγής». Δεν ήταν σε θέση να υποβάλουν εγγύηση και κρατήθηκαν εν αναμονή της δίκης, αλλά τους προσφέρθηκαν χαμηλότερα ποσά εγγύησης ως μέρος της απελευθέρωσής

τους. Τον Απρίλιο, το «υπουργείο Εσωτερικών» ισχυρίστηκε ότι η αποφυλάκιση κρατουμένων από την «Κεντρική Φυλακή» βοήθησε στην ελαχιστοποίηση του κινδύνου COVID-19, αλλά δεν έδωσε συγκεκριμένες πληροφορίες για αυτούς που απελευθερώθηκαν.

ΜΚΟ ανέφεραν ότι η έλλειψη καμερών ασφαλείας στα κέντρα κράτησης και σε τμήματα της «Κεντρικής Φυλακής» επέτρεψε στους αστυνομικούς και τους φρουρούς της φυλακής να κακοποιούν τους κρατουμένους χωρίς να τιμωρούνται. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι υπήρχαν δύο θάνατοι στην «Κεντρική Φυλακή» που δεν διερευνήθηκαν και ισχυρίστηκε ότι υπήρχαν ενδείξεις υπερβολικής δόσης ναρκωτικών.

Τον Ιούνιο μια τοπική εφημερίδα ανέφερε ότι η «Κεντρική Φυλακή» είχε δεχθεί έναν νέο κατάδικο χωρίς την υποβολή εξέτασης για COVID-19, κατά παράβαση της συνήθους πρακτικής, και ως εκ τούτου είχε διακινδυνεύσει την υγεία περίπου 500 κρατουμένων.

ΜΚΟ ανέφεραν ότι οι κρατούμενοι συχνά δεν έλαβαν φαγητό ενώ ήταν υπό κράτηση, μερικές φορές για περιόδους μεγαλύτερες από μια ημέρα. Αντ' αυτού βασίζονταν σε συγγενείς για να τους φέρουν φαγητό.

ΜΚΟ ανέφεραν ότι η αποχέτευση παρέμεινε ένα σημαντικό πρόβλημα στην «Κεντρική Φυλακή» και ότι η ανεπαρκής πρόσβαση σε ζεστό νερό απέτυχε να καλύψει τις ανάγκες υγιεινής των κρατουμένων. Οι αρχές δήλωσαν ότι τα είδη υγιεινής ήταν ανεπαρκή λόγω του αυξανόμενου αριθμού κρατουμένων. Μια ΜΚΟ ανέφερε επίσης ότι οι αστυνομικές εγκαταστάσεις κράτησης δεν διαθέτουν συνθήκες υγιεινής, άμεσο ηλιακό φως, σωστό αερισμό και πρόσβαση στο νερό.

ΜΚΟ ισχυρίστηκαν ότι η υγειονομική περίθαλψη στις φυλακές ήταν ανεπαρκής, δεν διέθετε επαρκή ιατρικά εφόδια και γιατρό πλήρους απασχόλησης. ΜΚΟ ανέφεραν ότι οι έλεγχοι για μεταδοτικές ασθένειες στην «Κεντρική Φυλακή» ήταν τυχαίοι και ασυνεπείς. Τον Ιούνιο, ο πρόεδρος της Ένωσης Φρουρών των Φυλακών δήλωσε ότι ο υπερπληθυσμός στα κελιά των φυλακών δημιούργησε ένα χώρο αναπαραγωγής για μεταδοτικές ασθένειες. Οι αρχές ανέφεραν ότι όλοι οι κρατούμενοι υπέστησαν ελέγχους υγείας στο νοσοκομείο πριν μπουν στην «Κεντρική Φυλακή». Οι αρχές δήλωσαν ότι ένας γιατρός επισκέφθηκε τη φυλακή δύο φορές την εβδομάδα και ήταν σε αναμονή για έκτακτες ανάγκες. Ένας οδοντίατρος επισκέπτεται τη φυλακή μία φορά την εβδομάδα, ένας διαιτολόγος επισκέπτεται δύο φορές την εβδομάδα και υπήρχαν δύο ψυχολόγοι πλήρους απασχόλησης στη φυλακή, σύμφωνα με τις αρχές.

Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι το κέντρο κράτησης στο αεροδρόμιο Ερτζιάν (Τύμπου) δεν διέθετε κατάλληλο εξαερισμό και πρόσβαση σε φυσικό φως. Η ΜΚΟ δήλωσε ότι η υγιεινή ήταν ανησυχητική, επειδή υπάρχει μόνο ένα μπάνιο μέσα σε κάθε δωμάτιο κράτησης και δεν υπάρχει τακτικός καθαρισμός.

Διοίκηση: Το «υπουργείο Εσωτερικών» ανέφερε ότι έλαβε μόνο μη διοικητικές προσωπικές καταγγελίες, τις οποίες η διοίκηση της «Κεντρικής Φυλακής» έλαβε υπόψη. Οι αρχές δήλωσαν ότι ήταν διαθέσιμες εγκαταστάσεις για μουσουλμάνους φυλακισμένους και κρατούμενους για εκτέλεση των θρησκευτικών τους καθηκόντων και ότι ένας ιμάμης επισκέφτηκε την «Κεντρική Φυλακή» τις θρησκευτικές ημέρες του Μπαϊράμ.

Ανεξάρτητη παρακολούθηση: Οι αρχές επέτρεψαν γενικά την παρακολούθηση φυλακών και ανέφεραν ότι ξένες αποστολές επισκέφθηκαν την «Κεντρική Φυλακή» κατά τη διάρκεια του έτους. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι οι φυσικές συνθήκες στην «Κεντρική Φυλακή» δεν μπορούσαν να τηρηθούν λεπτομερώς, καθώς δεν επιτράπη στο προσωπικό της να επισκεφτεί τα κελιά. Τους επιτρεπόταν να πραγματοποιήσουν συνεντεύξεις κρατουμένων μόνο στην αίθουσα αναμονής των επισκεπτών ή σε χώρους που προορίζονται για ιδιωτική συνομιλία.

Βελτιώσεις: Οι αρχές ανέφεραν ότι το «Υπουργείο Υγείας» παρείχε απολυμαντικό και μάσκες στην «Κεντρική Φυλακή» για να περιορίσουν την εξάπλωση της COVID-19. Οι αρχές δήλωσαν επίσης ότι προσπάθησαν να κρατήσουν χωριστά όσο το δυνατόν περισσότερο τους κρατούμενους και τους φυλακισμένους.

Η «Κεντρική Φυλακή» έκλεισε για τους επισκέπτες τον Μάρτιο και τον Απρίλιο λόγω ανησυχιών COVID-19. Από τον Μάιο, οι αρχές επέτρεψαν στους κρατούμενους να επισκέπτονται την οικογένεια και τους φίλους τους μέσω διαδικτυακής τηλεδιάσκεψης.

Δ. ΑΥΘΑΙΡΕΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ Ή ΚΡΑΤΗΣΗ

Ο «νόμος» απαγορεύει την αυθαίρετη σύλληψη και κράτηση και προβλέπει το δικαίωμα οποιουδήποτε ατόμου να αμφισβητήσει τη σύλληψη ή την κράτησή του στο δικαστήριο. Οι αρχές τήρησαν γενικά αυτές τις απαιτήσεις.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Απαιτούνται «δικαστικά εντάλματα» για συλλήψεις. Σύμφωνα με τον «νόμο», η αστυνομία πρέπει να φέρει έναν κρατούμενο ενώπιον «δικαστή» εντός 24 ωρών από τη σύλληψη. Η αστυνομία μπορεί στη συνέχεια να θέσει τον κρατούμενο υπό

κράτηση μέχρι και τρεις μήνες, αλλά ένας «δικαστής» πρέπει να επανεξετάσει την κράτηση μετά την τρίτη ημέρα και στη συνέχεια κάθε οκτώ ημέρες. Οι αρχές σεβάστηκαν γενικά αυτό το δικαίωμα και συνήθως ενημερώνουν τους κρατούμενους αμέσως για τις κατηγορίες εναντίον τους, αν και συχνά κρατούσαν άτομα που πιστεύεται ότι διέπραξαν βίαιο αδίκημα για μεγαλύτερες περιόδους χωρίς κατηγορία.

Εγγύηση μπορεί να οριστεί από τα «δικαστήρια» και συνήθως χρησιμοποιήθηκε. Τα «δικαστήρια» κατέσχεσαν τα διαβατήρια των κρατουμένων εν αναμονή της δίκης. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι δεν υπήρχαν μεταφραστές για μη Τούρκους ομιλητές, αναγκάζοντας δικηγόρους υπεράσπισης ή ΜΚΟ να παρέχουν έναν. Σύμφωνα με έναν δικηγόρο, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επανεξέτασης της κράτησης, αξιωματούχοι πίεσαν τους κρατούμενους να υπογράψουν ομολογία προκειμένου να απελευθερωθούν με εγγύηση. Ο δικηγόρος ανέφερε καταστάσεις στις οποίες η αστυνομία χρησιμοποίησε την απειλή παρατεταμένης κράτησης για να παρακινήσει τους κρατούμενους να παραδεχτούν την ενοχή τους.

Σύμφωνα με το «σύνταγμα», οι κατηγορούμενοι κρατούμενοι και οι φυλακισμένοι έχουν δικαίωμα πρόσβασης σε νομική εκπροσώπηση. Οι αρχές επέτρεπαν στους κρατούμενους να έχουν άμεση πρόσβαση σε μέλη της οικογένειας και σε δικηγόρο της επιλογής τους, αλλά ΜΚΟ ανέφεραν ότι υπήρχαν περιπτώσεις κατά τις οποίες οι αρχές εμπόδισαν τους κρατούμενους να δουν δικηγόρο. Οι αρχές παρείχαν δικηγόρους στους άπορους μόνο σε περιπτώσεις που αφορούσαν βίαια αδικήματα. Η αστυνομία μερικές φορές δεν τήρησε νομικές προστασίες, ιδιαίτερα κατά τη στιγμή της σύλληψης. Ύποπτοι που απαίτησαν την παρουσία δικηγόρου εκφοβίστηκαν σωματικά ή απειλούνταν με αυστηρότερες κατηγορίες. Ένας δικηγόρος είπε ότι ο «κανονισμός» της Κεντρικής Φυλακής απαγορεύει σε καταδικασμένα άτομα που βρίσκονται σε απομόνωση να συναντηθούν με δικηγόρο χωρίς την άδεια του «διευθυντή φυλακών». Ο «διευθυντής φυλακών» μπορεί να αρνηθεί την επίσκεψη χωρίς να την αιτιολογήσει.

Τον Ιανουάριο ένας δικηγόρος ανακοίνωσε ότι δύο φοιτητές πελάτες του ξυλοκοπήθηκαν από την αστυνομία και αναγκάστηκαν να υπογράψουν δήλωση. Οι φοιτητές φέρεται να είχαν κάνναβη στους κοιτώνες τους. Κατά την ακρόαση, ο δικηγόρος κατέθεσε ότι η αστυνομία χτύπησε τους πελάτες του με μια ξύλινη λαβή σφουγγαρίστρας, με αποτέλεσμα να έχουν μώλωπες στα πρόσωπα και τα πόδια τους. Ο δικηγόρος ισχυρίστηκε επίσης ότι οι πελάτες του δεν έλαβαν κατάλληλη ιατρική περίθαλψη.

E. ΑΡΝΗΣΗ ΔΙΚΑΙΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΚΗΣ

Ο "νόμος" προβλέπει ανεξάρτητη δικαστική εξουσία και οι αρχές τηρούν γενικά τη δικαστική ανεξαρτησία και αμεροληψία.

Οι περισσότερες ποινικές και αστικές υποθέσεις αρχίζουν σε «επαρχιακά δικαστήρια», από τα οποία ασκούνται προσφυγές στο «Ανώτατο Δικαστήριο». Τα πολιτικά «δικαστήρια» έχουν δικαιοδοσία σε περιπτώσεις όπου οι πολίτες αντιμετωπίζουν κατηγορίες για παραβίαση στρατιωτικών περιορισμών, όπως η μαγνητοσκόπηση ή η φωτογράφιση στρατιωτικών ζωνών.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Ο "νόμος" προβλέπει το δικαίωμα δίκαιης και δημόσιας δίκης και οι ανεξάρτητες δικαστικές αρχές επιβάλλουν γενικά αυτό το δικαίωμα.

Οι κατηγορούμενοι απολαμβάνουν το δικαίωμα να θεωρούνται αθώοι. Εκπρόσωποι ΜΚΟ και δικηγόροι για τα ανθρώπινα δικαιώματα δήλωσαν ότι οι κατηγορούμενοι γενικά απολάμβαναν το δικαίωμα να ενημερώνονται έγκαιρα και λεπτομερώς για τις κατηγορίες εναντίον τους. Το «Σύνταγμα» προνοεί δίκαιες, έγκαιρες και δημόσιες δίκης, το δικαίωμα του εναγομένου να παρίσταται στις δίκης αυτές, και το δικαίωμα του εναγομένου να συμβουλευθεί έγκαιρα το δικηγόρο του (ή, σε περιπτώσεις βίαιων αδικημάτων, να παραχωρηθεί δικηγόρος με δημόσια δαπάνη αν δεν είναι σε θέση να πληρώσει). Οι κατηγορούμενοι για ποινικά αδικήματα απολαμβάνουν το δικαίωμα να έχουν επαρκή χρόνο και μέσα για την προετοιμασία της υπεράσπισης.

Υπήρχε ανεπαρκής δωρεάν ερμηνεία για ορισμένες γλώσσες και ανεπαρκής επαγγελματική μετάφραση στα «δικαστήρια». Δικηγόροι και ΜΚΟ ισχυρίστηκαν ότι οι αρχές προσέλαβαν τυχαία μη επαγγελματίες μεταφραστές που δεν μετέφραζαν όλα όσα λέχθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Η ανεπαρκής μετάφραση καθυστέρησε τις ακροάσεις και τις παρατεταμένες κρατήσεις των κατηγορουμένων.

Οι κατηγορούμενοι μπορούν να υποβάλουν ερωτήσεις στους μάρτυρες κατηγορίας και να παρουσιάζουν αποδεικτικά στοιχεία και μάρτυρες για λογαριασμό τους. Δεν μπορούν να υποχρεωθούν να καταθέσουν ή να ομολογήσουν ενοχή και να έχουν δικαίωμα προσφυγής.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Υπήρξαν αναφορές κράτησης και απέλασης στην Τουρκία ατόμων με φερόμενους δεσμούς με τον Fethullah Gulen και το κίνημά του. Η τουρκική κυβέρνηση θεωρεί τον Γκούλεν υπεύθυνο για την απόπειρα πραξικοπήματος του 2016 στην Τουρκία και όρισε το δίκτυό του ως «τρομοκρατική οργάνωση Fethullah Gulen» («FETO»). Τον Ιούλιο ο Τούρκος «πρεσβευτής» είπε ότι η «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» («ΤΔΒΚ») ήταν η πρώτη «ξένη χώρα» που ορίζει το FETO ως τρομοκρατική οργάνωση και ότι η συνεργασία μεταξύ τουρκικών και «ΤΔΒΚ» θα συνεχίσει να εντοπίζει επιπλέον μέλη του δικτύου Gulen.

Τον Ιούνιο η αστυνομία συνέλαβε τον Caner Sahmaran, έναν συνάδελφο αστυνομικό με την κατηγορία ότι είχε σχέση με το κίνημα Gulen. Η αστυνομία κατάσχεσε περίπου \$35,000 σε μετρητά, κινητά τηλέφωνα και άλλα ηλεκτρονικά κατά τη διάρκεια της σύλληψης.

Αστικές δικαστικές διαδικασίες και ένδικα μέσα

Άτομα ή οργανισμοί μπορούν να ζητήσουν ένδικα μέσα για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσω των τοπικών «δικαστηρίων». Αφού εξαντλήσει τις τοπικές θεραπείες, τα άτομα και οι οργανισμοί ενδέχεται να προσφύγουν για αρνητικές αποφάσεις που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ).

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ελληνοκύπριοι συνέχισαν να καταθέτουν στο ΕΔΑΔ αγωγές κατά της τουρκικής κυβέρνησης για την απώλεια ιδιοκτησίας που βρίσκεται στην περιοχή που διαχειρίζονται οι τουρκοκυπριακές αρχές από το 1974.

Μια επιτροπή ακινήτων χειρίζεται τις αξιώσεις των Ελληνοκυπρίων. Από τον Οκτώβριο, η επιτροπή έχει καταβάλει περισσότερες από 312 εκατομμύρια βρετανικές λίρες (414 εκατομμύρια δολάρια) ως αποζημίωση στους αιτούντες.

Για πληροφορίες σχετικά με την αποκατάσταση περιουσίας της εποχής του Ολοκαυτώματος και σχετικά ζητήματα, ανατρέξτε στην έκθεση του Υπουργείου Δικαιοσύνης *Justice for Uncompensated Survivors Today (JUST) Act report to Congress*, η οποία κυκλοφόρησε δημόσια στις 29 Ιουλίου 2020, στη διεύθυνση

<https://www.state.gov/reports/just-act-report-to-congress/>.

ΣΤ. ΑΥΘΑΙΡΕΤΗ Ή ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ, ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΤΗΝ ΟΙΚΙΑ Ή ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ο «νόμος» απαγορεύει τέτοιες ενέργειες. Υπήρχαν αναφορές ότι η αστυνομία παρακολουθούσε Ελληνοκυπρίους και Μαρωνίτες που ζουν στην περιοχή που διαχειρίζονται οι τουρκοκυπριακές αρχές. Ένας Μαρωνίτης εκπρόσωπος υποστήριξε ότι κατά τη διάρκεια του έτους οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις κατείχαν 18 σπίτια στο Μαρωνιτικό χωριό Καρπάσια.

ΤΜΗΜΑ 2. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ:

Α. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ο «νόμος» προβλέπει την ελευθερία έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του Τύπου, και οι αρχές τηρούν γενικά αυτό το δικαίωμα. Τα άτομα ήταν συνήθως σε θέση να επικρίνουν τις αρχές δημοσίως χωρίς αντίποινα, με κάποιες εξαιρέσεις.

Ελευθερία του λόγου: Είναι ποινικό αδίκημα η προσβολή της «κυβέρνησης», της τουρκικής κυβέρνησης ή των «κυβερνητικών» αξιωματούχων. Αυτό συχνά οδήγησε τους δημοσιογράφους και άλλους να αυτολογοκρίνονται. Σύμφωνα με μια ένωση δημοσιογράφων, οι αρχές συμβούλευσαν ορισμένους δημοσιογράφους να μην επικρίνουν την τουρκική κυβέρνηση. Μια ένωση δημοσιογράφων ανέφερε ότι λόγω της αντιληπτής πίεσης και της πιθανής αντίδρασης από την Τουρκία, ορισμένοι δημοσιογράφοι δεν εξέφρασαν τις σκέψεις τους και προτίμησαν να παραμείνουν σιωπηλοί.

Τον Απρίλιο, ο τότε «πρωθυπουργός» Έρσιν Τατάρ υπέβαλε ποινική καταγγελία στην αστυνομία, αφού ένας διάσημος λέκτορας εικαστικών τεχνών και επικοινωνιών, Σενίχ Καβούσογλου, δημοσίευσε στα κοινωνικά μέσα ενημέρωσης μια φωτογραφία από τον Τατάρ που τον απεικονίζει σε ένα στενό τζάκετ με τη λεζάντα, τρελός." Η αστυνομία κάλεσε τον Cavusoglu για ανάκριση, αλλά δεν είχε κατατεθεί ποινική κατηγορία στο τέλος του έτους.

Τον Ιούνιο ο πρώην «πρόεδρος» Μουσταφά Ακκιντζή υπέβαλε καταγγελία στο «γραφείο του γενικού εισαγγελέα» για να αποκλείσει την πρόσβαση σε ένα βίντεο που δημοσιεύτηκε στο Διαδίκτυο που δείχνει έναν άνδρα εγκλωβισμένο στο αεροδρόμιο της Κωνσταντινούπολης. Το άτομο που μαγνητοσκοπεί το βίντεο φαίνεται να κάνει υποτιμητικά σχόλια απέναντι στον Ακιντζή. Η «προεδρία» επιβεβαίωσε ότι η «κυβέρνηση» απαγόρευσε την πρόσβαση στο βίντεο τον Ιούνιο για φερόμενη απειλή φιλελεύθερης και δημοκρατικής σκέψης, καθώς και σε ένα

δεύτερο βίντεο που φέρεται να πρότεινε να σκοτώσει τον Ακκιντζή δηλώνοντας, «Υπάρχει ένας εύκολος τρόπος. Στείλτε δύο άτομα και κάντε το να φανεί ότι ο Ακκιντζή είχε ένα ατύχημα. " Τον Ιούλιο, η «προεδρία» ανακοίνωσε ότι ο Ακκιντζή απέσυρε την καταγγελία του σχετικά με το βίντεο του αεροδρομίου αφού το άτομο που το δημοσίευσε φέρεται να ζητά συγγνώμη και διέγραψε το βίντεο στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Ελευθερία του Τύπου και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης,

συμπεριλαμβανομένων των διαδικτυακών μέσων: Ενώ οι αρχές συνήθως σέβονταν την ελευθερία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης, μερικές φορές παρεμπόδισαν τους δημοσιογράφους στα ρεπορτάζ τους.

Τον Οκτώβριο, η Τουρκοκυπριακή Ένωση Δημοσιογράφων επέκρινε τον τότε πρωθυπουργό Ersin Tatar για το ισχυρισμό ότι ένας τοπικός διαδικτυακός ιστότοπος ειδήσεων Ozgur Gazete φέρεται να «συνεργάζεται με ξένες οργανώσεις πληροφοριών για να επηρεάσει τις εκλογές». Η ένωση είπε ότι η δήλωση του Τατάρ απειλούσε την ελευθερία του Τύπου. Ο Basin-Sen, μια άλλη ένωση δημοσιογράφων, δήλωσε ότι ο Τατάρ στόχευσε δημοσιογράφους σε μια προσπάθεια να αποτρέψει την αναφορά τέτοιων ιστοριών.

Βία και παρενόχληση: Υπήρξαν αναφορές ότι κατηγορούμενοι σε ορισμένες «δικαστικές» υποθέσεις φέρεται να απειλούσαν δημοσιογράφους, οι οποίοι αντιμετώπισαν επίσης πίεση για τα ρεπορτάζ τους από εταιρείες που διαφήμιζαν στις εκδόσεις τους.

Μια ένωση δημοσιογράφων ανέφερε ότι ορισμένοι δημοσιογράφοι δέχθηκαν επίθεση προφορικά και σωματικά σε ακροάσεις «δικαστηρίου» από κρατούμενους ή τις οικογένειες ή τους φίλους τους. Οι δημοσιογράφοι ανέφεραν επίσης ότι κατά καιρούς τους εμπόδισαν να κάνουν τις δουλειές τους, κακοποιήθηκαν λεκτικά και σεξουαλικά, και ο εξοπλισμός τους υπέστη ζημιά ενώ έκαναν ρεπορτάζ σε «δικαστήρια,» νοσοκομεία και αστυνομικά τμήματα.

Λογοκρισία ή Περιορισμοί περιεχομένου: Οι δημοσιογράφοι δεν μπορούν να πάρουν συνέντευξη ή να αναφέρουν άτομα υπό τον έλεγχο των ενόπλων δυνάμεων.

Οι δημοσιογράφοι ασκούσαν αυτο-λογοκρισία λόγω φόβου ότι θα χάσουν τη δουλειά τους. Ένας δημοσιογράφος ανέφερε ότι κάποιοι εκπρόσωποι του Τύπου αυτολογοκρίθηκαν όταν αναφέρονταν στον ρόλο της Τουρκίας στην Κύπρο και την τουρκική ηγεσία.

Οι δημοσιογράφοι χωρίς σύνορα (RSF) ανέφεραν ότι η Κίπρις, η μεγαλύτερη τουρκοκυπριακή εφημερίδα, λογόκρινε μια προεκλογική έρευνα που ήταν υπέρ του επαναδικδικητή, ο οποίος διαφωνούσε με τον πρόεδρο της Τουρκίας, υπέρ του αντιπάλου του, ο οποίος φέρεται να ήταν στενά συνδεδεμένος με τον Τούρκο πρόεδρο . Η RSF ανέφερε επίσης ότι ο ιδιοκτήτης της εφημερίδας φέρεται να συναντήθηκε με τον Τούρκο πρόεδρο πριν από τη δημοσίευση της δημοσκόπησης.

Ένας ακτιβιστής ανέφερε ότι τον Μάιο ένα τοπικό τουρκοκυπριακό τηλεοπτικό κανάλι DIYALOG TV αφαιρέθηκε από το δορυφορικό δίκτυο TURKSAT της Τουρκίας, που φέρεται ότι έγινε λόγω κριτικής που προβλήθηκε στο κανάλι που στόχευε τον Τούρκο πρόεδρο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. Τα τουρκοκυπριακά τηλεοπτικά κανάλια μπορούν να μεταδίδουν μόνο μέσω του TURKSAT. Το DIYALOG TV συνέχισε να μεταδίδει μόνο στα κοινωνικά μέσα.

Νόμοι Λιβέλου και Συκοφαντίας: Ο «νόμος» ποινικοποιεί τη δυσφήμιση και τη βλασφημία, αν και στην πράξη τα «δικαστήρια» συχνά αρνήθηκαν να καταδικάσουν τους κατηγορούμενους για αυτές τις κατηγορίες, επικαλούμενοι προηγούμενες ελευθερίες λόγου.

Τον Ιούλιο, ένας «νόμος» εγκλήματος στον κυβερνοχώρο ψηφίστηκε στο «κοινοβούλιο» και εγκρίθηκε από την «προεδρία». Σύμφωνα με τον «νόμο», τυχόν επιθέσεις (φυσικές ή λεκτικές) που γίνονται με εσκεμμένη πρόθεση να βλάψουν άτομα, ιδρύματα ή οργανισμούς μέσω του Διαδικτύου θεωρείται έγκλημα. Οι κυρώσεις κυμαίνονται από έξι έως 200 φορές τον ελάχιστο μηνιαίο μισθό και από 1 έως 10 χρόνια φυλάκιση.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

Οι αρχές δεν περιόρισαν ή διέκοψαν την πρόσβαση στο Διαδίκτυο ή λογόκριναν διαδικτυακό περιεχόμενο και δεν υπήρχαν αξιόπιστες αναφορές ότι παρακολούθησαν ιδιωτικές διαδικτυακές επικοινωνίες χωρίς κατάλληλη νομική εξουσία.

ΑΚΑΔΗΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Υπήρχαν ορισμένοι «κυβερνητικοί» περιορισμοί στις πολιτιστικές εκδηλώσεις. Δεν υπήρχαν αναφορές για απαγόρευση επισκέψεων κατά τη διάρκεια του έτους, αν και για μεγάλο μέρος του έτους δεν επιτρέπεται η είσοδος ξένων τουριστών.

Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Η «κυβέρνηση» μερικές φορές περιόριζε τις ελευθερίες της ειρηνικής συνέλευσης και του συνεταιρισμού.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του τοπικού Τύπου, τον Ιούλιο η αστυνομία εμπόδισε τα μέλη της Ένωσης Δασκάλων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΚΤΟΕΟΣ) να εισέλθουν και να διεξάγουν διαμαρτυρία μέσα στο κτίριο της «επιτροπής δημόσιας υπηρεσίας». Τα μέλη του ΚΤΟΕΟΣ συνέχισαν τη διαδήλωσή τους έξω από το κτίριο και διαμαρτυρήθηκαν για στην «επιτροπή» για πρόσληψη προσωρινών δασκάλων και καθυστέρηση των εξετάσεων διορισμού για μόνιμους δασκάλους μέχρι τις εκλογές.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗΣ

Ο «νόμος» προβλέπει το δικαίωμα ειρηνικής συνάθροισης, και η κυβέρνηση συνήθως σεβόταν αυτό το δικαίωμα, αν και αναφέρθηκαν ορισμένοι περιορισμοί. Μια εργατική ένωση ανέφερε ότι η «αστυνομία» παρενέβη σε διαδηλώσεις και μερικές φορές χρησιμοποίησε βία εναντίον ειρηνικών διαδηλωτών.

Ορισμένοι εκπρόσωποι των συνδικάτων ανέφεραν ότι η αστυνομία εμπόδισε τα συνδικάτα και τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών να διαδηλώσουν και να ανοίξουν πανό μπροστά από την τουρκική «πρεσβεία» κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων και διαμαρτυριών.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΖΕΣΘΑΙ

Ενώ ο «νόμος» προβλέπει την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και ενώ η «κυβέρνηση» σεβάστηκε συνήθως αυτό το δικαίωμα, ορισμένοι οργανισμοί αντιμετώπισαν μακρές διαδικασίες εγγραφής.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Δείτε την έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών στη διεύθυνση: <https://www.state.gov/religiousfreedomreport/>

Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ

Ο «νόμος» προβλέπει την ελεύθερη κυκλοφορία, τα ταξίδια στο εξωτερικό, τη μετανάστευση και τον επαναπατρισμό. Γενικά οι αρχές σέβονται αυτά τα δικαιώματα.

Κίνηση εντός χώρας: Οι αρχές απαιτούσαν από τα άτομα να δείξουν ταυτότητα κατά τη διέλευση της «Πράσινης Γραμμής». Λόγω της πανδημίας COVID-19, ορισμένα σημεία διέλευσης στο νησί έκλεισαν κατά τη διάρκεια του έτους, μερικές φορές προκαλώντας διαφωνίες με τις αρχές (βλ. Ενότητα 2.δ. της έκθεσης της Κυπριακής Δημοκρατίας).

Τον Μάρτιο περίπου 200 Τουρκοκύπριοι διαδηλωτές στο βορρά συγκεντρώθηκαν στο σημείο ελέγχου της οδού Λήδρας για να διαμαρτυρηθούν για την Ελληνοκυπριακή απόφαση να κλείσει τέσσερα σημεία διέλευσης ως μέτρα κατά της COVID-19. Ο Τύπος ανέφερε ότι η Ελληνοκυπριακή αστυνομία χρησιμοποίησε σπρέι πιπεριού και ρόπαλα εναντίον ειρηνικών Τουρκοκυπρίων διαδηλωτών που ζητούσαν το άνοιγμα του κλειστού σημείου διέλευσης. Αρκετοί Τουρκοκύπριοι διαδηλωτές και δημοσιογράφοι μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο. Μερικοί υποβλήθηκαν σε θεραπεία σε ασθενοφόρα επιτόπου για εισπνοή με σπρέι πιπεριού.

Αξιωματούχοι της UNFICYP ζήτησαν από τους Τουρκοκύπριους να μην πάνε στο κυβερνητικό σημείο διέλευσης για την ασφάλειά τους και ζήτησαν από τις οικογένειες και τα παιδιά να φύγουν αμέσως από τον τόπο της διαδήλωσης. Ο Τουρκοκύπιος Σύνδεσμος Ξένων Τύπου και η Ένωση Δημοσιογράφων καταδίκασαν τη χρήση σπρέι πιπεριού σε διαδηλωτές και ισχυρίστηκαν ότι η κυβερνητική αστυνομία παραβίασε την ελευθερία του Τύπου. Ο πρώην «πρόεδρος» Ακκιντζή καταδίκασε τη χρήση σπρέι πιπεριού από την ελληνοκυπριακή αστυνομία και πρόσθεσε ότι ήταν δυσανάλογη χρήση βίας.

Ο Τουρκοκυπριακός Δικηγορικός Σύλλογος δήλωσε: «Τα δακρυγόνα και το σπρέι πιπεριού είναι απειλητικά για τη ζωή χημικά όπλα των οποίων η χρήση απαγορεύεται ακόμη και σε διεθνή πόλεμο βάσει του Πρωτοκόλλου της Γενεύης του 1925 και της Σύμβασης για τα Χημικά Όπλα, και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο σε εσωτερικές βίαιες ταραχές από την αστυνομία.»

Ξένα ταξίδια: Μόνο η Τουρκία αναγνωρίζει ταξιδιωτικά έγγραφα που εκδίδονται από την «ΤΔΒΚ». Ορισμένοι Τουρκοκύπριοι χρησιμοποίησαν τουρκικά ταξιδιωτικά έγγραφα, αλλά πολλοί έλαβαν ταξιδιωτικά έγγραφα που εκδόθηκαν από την Κυπριακή Δημοκρατία. Οι Τουρκοκύπριοι που γεννήθηκαν μετά το 1974 από γονείς που ήταν και οι δύο πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας πριν από το 1974, απέκτησαν διαβατήρια σχετικά εύκολα σε σύγκριση με τους Τουρκοκύπριους που γεννήθηκαν μετά το 1974 σε έναν μόνο Κύπριο γονέα.

Ε. ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΚΤΟΠΙΣΜΕΝΩΝ

Οι Τουρκοκύπριοι θεώρησαν ότι οι εκτοπισμένοι ως αποτέλεσμα της διαίρεσης του νησιού το 1974 ήταν πρόσφυγες, αν και εμπίπτουν στον ορισμό του ΟΗΕ για τους εσωτερικά εκτοπισμένους (IDPs). Κατά τη στιγμή της διαίρεσης, ο αριθμός των εκτοπισμένων στο Βορρά ήταν περίπου 60.000.

ΣΤ. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Οι Τουρκοκυπριακές αρχές κατά καιρούς συνεργάστηκαν με το Γραφείο της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR), ΜΚΟ εκτελεστικό εταίρο, την Ένωση Δικαιωμάτων των Προσφύγων και άλλες ανθρωπιστικές οργανώσεις σε σχέση με τους αιτητές ασύλου και τους πρόσφυγες. Η Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες ανέφερε ότι η συνεργασία ήταν πιο συχνή κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους, όταν οι αρχές επέτρεψαν στους δικηγόρους του Συλλόγου Δικαιωμάτων των Προσφύγων να πάρουν συνέντευξη από Σύρους αιτητές άσυλο που ζητούν πρόσβαση σε διεθνή προστασία στην Κύπρο. Μετά την εισαγωγή της απαίτησης για «βίζα» για τους Σύρους υπηκόους τον Ιούνιο, η συνεργασία μεταξύ τουρκοκυπριακών αρχών και της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες ήταν λιγότερο συχνή. Με τη συμμετοχή αυτών των οργανώσεων, αρκετοί αιτητές άσυλο απέκτησαν πρόσβαση σε διαδικασίες ασύλου στην Τουρκία ή στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή.

Κακομεταχείριση μεταναστών, προσφύγων και απάτριδων: Η Υπάτη Αρμοστεία ανέφερε ότι οι αιτητές ασύλου αντιμετωπίζονταν γενικά ως παράνομοι μετανάστες, επειδή δεν υπάρχει επίσημο πλαίσιο για άσυλο στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι. Οι περισσότεροι είτε αρνήθηκαν την είσοδο είτε απελάθηκαν, ανεξάρτητα από τον κίνδυνο επαναπροώθησης.

Τον Μάιο περίπου 100 Σύριοι αιτητές ασύλου που στεγάστηκαν σε ένα κτίριο στο Τρίκωμο απελάθηκαν στην Τουρκία. Οι αιτητές ασύλου άσυλο είχαν φτάσει στο βορρά στις 21 Μαρτίου και ήταν μέρος μιας ομάδας 175 αιτητών ασύλου, στους οποίους απαγορεύτηκε η είσοδος από αξιωματούχων της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο Σύνδεσμος Δικαιωμάτων των Προσφύγων (RRA) ανέφερε ότι έστειλε το προσωπικό του για να παρακολουθεί τη στέγαση στο Τρίκωμο. Σε κάθε οικογένεια αιτητών ασύλου δόθηκαν ξεχωριστά διαμερίσματα. Ο RRA ανέφερε επίσης ότι μια νοσοκόμα ήταν καθήκον 24 ώρες την ημέρα και τροφή και νερό παρεχόταν από τον «δήμο» του Τρικώμου. Κάθε διαμέρισμα είχε το δικό του μπαλκόνι, κατάλληλα κλινοσκεπάσματα και κουζίνα. Μερικά διαμερίσματα ήταν υπερπλήρη και η έξοδος απαγορευόταν. Οι πόρτες ήταν πάντοτε κλειδωμένες εκτός από την παράδοση φαγητού.

Στις 9 Ιουλίου, ένα πλοίο που μετέφερε 30 Σύρους αιτητές ασύλου που προσάραξε κοντά στη Μόρφου δέχθηκε πυροβολισμούς από την αστυνομία της «ΤΔΒΚ», επειδή φέρονται ότι δεν σταμάτησαν παρά τις προειδοποιήσεις και προσπάθησαν να φύγουν. Ο καπετάνιος του σκάφους και δύο από τους αιτητές ασύλου πυροβολήθηκαν και τραυματίστηκαν από την αστυνομία μετά από απόπειρα

φυγής. Ο «πρόεδρος» ζήτησε αστυνομική έρευνα για το περιστατικό που δεν είχε ακόμη ολοκληρωθεί στο τέλος του έτους. Αρκετές ομάδες για τα δικαιώματα των προσφύγων, συμπεριλαμβανομένης της τουρκικής ΜΚΟ Κέντρο Δικαιωμάτων Προσφύγων, εξέδωσαν δήλωση που επικρίνει την αστυνομία για τους πυροβολισμούς εναντίον αιτητών ασύλου που ζητούν ασφάλεια.

Access to Asylum: The “law” does not provide for the granting of asylum or refugee status, and authorities have not established a system for providing protection to refugees. An NGO reported approximately 100 persons of concern to UNHCR were able to stay in the area administered by Turkish Cypriots with UNHCR protection papers.

Επαναπροώθηση: Οι αρχές δεν παρείχαν προστασία από την απέλαση ή την επιστροφή των προσφύγων σε χώρες όπου θα μπορούσε να απειληθεί η ζωή ή η ελευθερία τους. Σύμφωνα με ΜΚΟ, οι «αρχές» στα λιμάνια συχνά αρνούνταν την είσοδο σε αιτητές ασύλου και εκδόθηκαν ορισμένα άτομα που θεωρούνται από την τουρκική κυβέρνηση ως υποτιθέμενοι συνεργάτες του Γκουλέν. Ορισμένοι παρατηρητές θεώρησαν αυτές τις απελάσεις ως επαναπροώθηση, καθώς τα άτομα δεν είχαν την ευκαιρία να αναζητήσουν καταφύγιο στην επικράτεια της Κύπρου και διατρέχουν σημαντικό κίνδυνο κακοποίησης στην Τουρκία ή βίαιη επιστροφή στη Συρία από τις τουρκικές αρχές (βλ. Επίσης ενότητα 2.στ., Προστασία Πρόσφυγες στη χώρα Αναφορές σχετικά με τις πρακτικές για τα ανθρώπινα δικαιώματα για την Τουρκία).

Πρόσβαση στο άσυλο: Ο «νόμος» δεν προβλέπει τη χορήγηση καθεστώτος ασύλου ή πρόσφυγα και οι αρχές δεν έχουν θεσπίσει σύστημα παροχής προστασίας στους πρόσφυγες. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι περίπου 100 άτομα με ενδιαφέρον από την Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες ήταν σε θέση να παραμείνουν στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι με έγγραφα προστασίας της Υπάτης Αρμοστείας.

Υπήρξαν αναφορές ότι οι τουρκοκυπριακές αρχές συνέχισαν να απελαύνουν πολλούς αιτητές ασύλου κατά τη διάρκεια του έτους προτού ο εταίρος υλοποίησης της Υπάτης Αρμοστείας να τους πάρει συνέντευξη για να λάβει τις απαραίτητες πληροφορίες για την αξιολόγηση των αιτήσεων ασύλου. Ορισμένοι πιθανοί αιτητές άσυλο που προσπάθησαν να εισέλθουν στην περιοχή που διαχειρίζονται παράνομα οι τουρκοκυπριακές αρχές συνελήφθησαν, μεταφέρθηκαν στο «δικαστήριο» και απελάθηκαν μετά την εκτέλεση της ποινής τους.

Ελεύθερη κυκλοφορία: Οι αιτητές ασύλου στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι δεν μπορούσαν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό επειδή δεν θα μπορούσαν να επιστρέψουν λόγω της έλλειψης «νομικού» καθεστώτος.

Απασχόληση: Σύμφωνα με τον «περί μετανάστευσης νόμο», οι εργοδότες χρειάζονται επίσημη άδεια από το «τμήμα εργασίας» για την εγγραφή αλλοδαπών εργαζομένων. Τα άτομα που κατέχουν έγγραφα προστασίας της Υπάτης Αρμοστείας λαμβάνουν την ίδια πρόσβαση στην αγορά εργασίας με τους υπηκόους τρίτων χωρών, αν και ΜΚΟ ανέφεραν ότι οι «αρχές» αρνήθηκαν να εκδώσουν άδειες εργασίας σε ορισμένα άτομα με έγγραφα προστασίας της Υπάτης Αρμοστείας. Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι πολλοί πρόσφυγες ήταν άνεργοι κατά το κλείσιμο για περιορισμό της COVID-19 και υπέφεραν οικονομικά. Η ΜΚΟ ανέφερε επίσης ότι απαγορεύτηκε στους αιτητές ασύλου να λαμβάνουν «κρατικές» παροχές κοινωνικής πρόνοιας. Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες ανέφερε ότι η πρόσβαση στην απασχόληση βελτιώθηκε κατά τη διάρκεια του έτους μετά την άρση των απαιτήσεων από τους αιτούντες εργασία να υποβάλουν εγγύηση και να κατέχουν έγκυρο διαβατήριο.

Πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες: Τα άτομα που κατέχουν έγγραφα προστασίας της Υπάτης Αρμοστείας μπορούν να έχουν πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης και της εκπαίδευσης, αλλά τα άτομα ενδιαφέροντος για την Ύπατη Αρμοστεία δεν έχουν πρόσβαση σε άδειες διαμονής ή βοήθεια κοινωνικής πρόνοιας, γεγονός που τους θέτει σε κίνδυνο εκμετάλλευσης και θέτουν σε κίνδυνο απόλυτης φτώχειας τα ευάλωτα άτομα.

ΤΜΗΜΑ 3. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ο «νόμος» παρέχει στους Τουρκοκύπριους την δυνατότητα να επιλέγουν την «κυβέρνησή τους» σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές που διεξάγονται με μυστική ψηφοφορία και βασίζονται σε καθολική και ισότιμη ψηφοφορία.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Πρόσφατες εκλογές: Οι Τουρκοκύπριοι επιλέγουν έναν ηγέτη και αντιπροσωπευτικό σώμα τουλάχιστον κάθε πέντε χρόνια. Το 2018 οι Τουρκοκύπριοι πραγματοποίησαν «κοινοβουλευτικές εκλογές» που οι παρατηρητές θεώρησαν ελεύθερες και δίκαιες. Τον Οκτώβριο οι Τουρκοκύπριοι εξέλεξαν τον Ερσίν Τατάρ ως «πρόεδρο» σε εκλογές που θεωρήθηκαν επίσης ελεύθερες και δίκαιες.

Πολιτικά κόμματα και πολιτική συμμετοχή: Ενώ η ιδιότητα μέλους στο κυρίαρχο κόμμα δεν παρείχε επίσημα πλεονεκτήματα, υπήρξαν ευρέως διαδεδομένοι ισχυρισμοί για ευνοιοκρατία και νεποτισμό.

Τον Αύγουστο, η Τουρκοκυπριακή Ένωση Εργαζομένων του Δημόσιου Τομέα (KTAMS) ανακοίνωσε σε δελτίο τύπου ότι περισσότερα από 290 άτομα απασχολούνταν από την «κυβέρνηση» του Εθνικού Κόμματος Ενότητας-HP και ότι η κίνηση ήταν «επένδυση εκλογών» ακριβώς πριν από το «προεδρικές» εκλογές. Τα συνδικάτα δήλωσαν ότι η προσέγγιση της «κυβέρνησης» ήταν κομματική.

Τον Σεπτέμβριο, το «μέλος του κοινοβουλίου» του Κόμματος Αναγέννησης, ο Bertan Zaroglu, ο οποίος είχε βρεθεί θετικός στη COVID-19, κυκλοφόρησε μια οπτικογράφηση στην οποία διαμαρτύρεται για την υγιεινή του δωματίου του νοσοκομείου στο οποία τοποθετήθηκε. Τοπικός Τύπος ανέφερε ότι ο Zaroglu φέρεται να τηλεφώνησε στον «Υπουργό Υγείας» του Κόμματος Εθνικής Ενότητας στον οποίο έβαλε τις φωνές, και στη συνέχεια το «υπουργείο» τον τοποθέτησε σε ξενοδοχείο λόγω της ιδιότητάς του ως «μέλος του κοινοβουλίου». Τα πρακτορεία τύπου ανέφεραν επίσης ότι ο Zaroglu έφυγε από το δωμάτιο του νοσοκομείου και διακινήθηκε στο ξενοδοχείο, κινδυνεύοντας να εξαπλώσει τον ιό σε άλλους. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε στην Τουρκία για περαιτέρω θεραπεία.

Συμμετοχή γυναικών και μελών μειονοτικών ομάδων: Κανένας «νόμος» δεν περιορίζει τη συμμετοχή γυναικών ή μελών μειονοτικών ομάδων στην πολιτική διαδικασία και συμμετείχαν. Οι γυναίκες εξακολούθησαν να υποεκπροσωπούνται σε ανώτερες πολιτικές θέσεις Μόνο εννέα από τα 50 «μέλη του κοινοβουλίου» ήταν γυναίκες.

Οι Τουρκοκυπριακές αρχές δεν επέτρεψαν στους Ελληνοκύπριους και τους Μαρωνίτες που κατοικούσαν στο Βορρά να συμμετάσχουν στις εκλογές που πραγματοποίησαν. Οι Ελληνοκύπριοι και οι Μαρωνίτες που κατοικούσαν στο Βορρά είχαν δικαίωμα ψήφου στις εκλογές στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή, αλλά έπρεπε να ταξιδέψουν εκεί για να το πράξουν. Ελληνοκυπριακές και Μαρωνιτικές κοινότητες στην περιοχή που διοικούνται από τουρκοκυπριακές αρχές εξέλεξαν απευθείας δημοτικούς αξιωματούχους, αλλά οι τουρκοκυπριακές αρχές δεν τους αναγνώρισαν. Δεν υπήρχε εκπροσώπηση της μειοψηφίας στο «κοινοβούλιο» των 50 εδρών ή στο «υπουργικό συμβούλιο».

ΤΜΗΜΑ 4. ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ «ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ»

Ο «νόμος» προβλέπει ποινικές κυρώσεις για διαφθορά από «αξιωματούχους». Οι αρχές δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά τον «νόμο» και οι «αξιωματούχοι» μερικές φορές αναμείχθηκαν σε πράξεις διαφθοράς χωρίς να τιμωρηθούν. Υπήρξαν πολυάριθμες αναφορές για «κυβερνητική» διαφθορά κατά τη διάρκεια του έτους. Οι παρατηρητές γενικά αντιλαμβάνονταν ότι η διαφθορά, η ευνοιοκρατία και η έλλειψη διαφάνειας αποτελούν σοβαρά προβλήματα στη «νομοθετική» και «εκτελεστική» εξουσία.

Διαφθορά: Το 2018 «μέλος του κοινοβουλίου» του Εθνικού Κόμματος Ενότητας, ο Aytaç Caluda διερευνήθηκε για ισχυρισμούς για παράβαση / κακή πρακτική, φερόμενος ότι έχασε 283 εκατομμύρια τουρκικές λίρες (37 εκατομμύρια δολάρια) σε «κρατικά» κεφάλαια για την υπογραφή αδειών αλλοδαπών εργαζομένων χωρίς τις απαραίτητες προπαρασκευές και την μη επιβολή τέλους. Η «κοινοβουλευτική» ασυλία του Caluda ήρθη το 2018 για την έρευνα. Τον Μάρτιο, το «ανώτερο δικαστήριο» ανακοίνωσε ότι ο Caluda δεν μπορούσε να διωχθεί επειδή τα φερόμενα εγκλήματα δεν εμπίπτουν στη δικαιοδοσία «ανώτερου δικαστηρίου». Το «γραφείο του γενικού εισαγγελέα» ανέφερε ότι μια άλλη δικαστική ακρόαση είχε προγραμματιστεί για τον Δεκέμβριο.

Τον Ιούλιο, ένας δημόσιος υπάλληλος που εργαζόταν ως ταμίας στο «τμήμα φορολογίας» συνελήφθη για υπεξαίρεση ενός εκατομμυρίου τουρκικών λιρών (\$130.000) στα τέλη άδειας οδήγησης από το 2016. Το «δικαστήριο» διέταξε το πάγωμα περιουσιακών στοιχείων για τον ταμία. Σύμφωνα με έκθεση της αστυνομίας, άλλοι ανώτεροι αξιωματούχοι δεν ανέφεραν τα ελλείποντα κεφάλαια και θα διερευνηθούν επίσης. Η υπόθεση ήταν υπό διερεύνηση στο τέλος του έτους.

Πόθεν έσχες: Ο «νόμος» απαιτεί από άτομα που κατέχουν εκλογικό αξίωμα, διορισμένους από το «υπουργικό συμβούλιο», «δικαστές» και «εισαγγελείς», την «επίτροπο διοικήσεως», τον πρόεδρο του «γραφείου του γενικού εισαγγελέα» και μέλη του «Γραφείου του γενικού εισαγγελέα» να δηλώσουν τον πλούτο και τα περιουσιακά τους στοιχεία. Κάθε πέντε χρόνια, οι υπάλληλοι που υπόκεινται σε αυτόν τον «νόμο» πρέπει να δηλώνουν οποιαδήποτε κινητή και ακίνητη περιουσία, χρήματα, μετοχές, κοσμήματα αξίας πέντε φορές τον μηνιαίο μισθό τους, καθώς και χρήματα που τους οφείλονται, δάνεια που έχουν οι ίδιοι, οι συζύγοι τους και όλα τα παιδιά υπό την επιμέλεια τους. Η αποκάλυψη δεν είναι δημόσια διαθέσιμη. Όταν μια δήλωση έχει καθυστερήσει, ο υπάλληλος λαμβάνει γραπτή

προειδοποίηση για να το πράξει μέσα σε 30 μέρες. Εάν ένας υπάλληλος δεν το κάνει, οι αρχές υποβάλλουν καταγγελία στο "γραφείο του γενικού εισαγγελέα". Οι κυρώσεις για μη συμμόρφωση περιλαμβάνουν πρόστιμο μέχρι 5.000 τουρκικές λίρες (\$650), φυλάκιση τριών μηνών ή και τα δύο. Οι κυρώσεις για παραβίαση της εμπιστευτικότητας των γνωστοποιήσεων περιλαμβάνουν πρόστιμο μέχρι 10.000 τουρκικές λίρες (\$1.300), φυλάκιση 12 μηνών ή και τα δύο.

Τον Ιανουάριο του 2019, ο τοπικός Τύπος ανέφερε ότι ο πρώην ηγέτης του Κόμματος Εθνικής Ενότητας και «πρωθυπουργός» Χουσεΐν Οζγκουργκούν δήλωσαν ανακριβώς τα περιουσιακά του στοιχεία, σύμφωνα με έρευνα του «γενικού εισαγγελέα». Παρόλο που η αστυνομία κατηγόρησε τον Οζγκουργκούν για αποτυχία να δηλώσει με ακρίβεια τον πλούτο και για κατάχρηση δημόσιου αξιώματος για ιδιωτικό κέρδος και το «κοινοβούλιο» ψήφισε για την άρση της ασυλίας του Οζγκουργκούν, δεν έχει διεξαχθεί ακόμη δίκη καθώς ο Οζγκουργκούν ζει στην Τουρκία από τον Ιανουάριο. Ο Οζγκουργκούν ανακοίνωσε ότι παραιτήθηκε από τη θέση του ως «μέλος του κοινοβουλίου». Τον Οκτώβριο, το «κοινοβούλιο» ανακοίνωσε την παγωποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Οζγκουργκούν και του συζύγου του στην «ΤΔΒΚ».

ΤΜΗΜΑ 5. ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΙ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ένας περιορισμένος αριθμός εγχώριων οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων λειτουργούσε στην περιοχή που διαχειρίζονται οι τουρκοκυπριακές αρχές. Οι αρχές σπανίως συνεργάζονταν ή ανταποκρίνονταν στις απόψεις και τα αιτήματά τους. ΜΚΟ προωθούν την ενημέρωση για την ενδοοικογενειακή βία, τα δικαιώματα των γυναικών, τα δικαιώματα των αιτητών ασύλου, των προσφύγων και των μεταναστών, την εμπορία ανθρώπων, αστυνομική κακοποίηση, και τα δικαιώματα των λεσβιών, ομοφυλόφιλων, αμφιφυλόφιλων, τρανς και διαφυλικών (ΛΟΑΤΙ) ατόμων. Οι ομάδες αυτές είχαν ελάχιστη επιρροή στη «νομοθετική εξουσία» για τη βελτίωση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τοπικές ΜΚΟ συνεργάστηκαν με τα Ηνωμένα Έθνη, την Υπάτη Αρμοστέα των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και διεθνείς ΜΚΟ σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

«Κυβερνητικά» όργανα ανθρωπίνων δικαιωμάτων: Υπάρχει «Επίτροπος Διοικήσεως», της οποίας το χαρτοφυλάκιο περιλαμβάνει θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η «Επίτροπος» ερευνά και αναφέρεται σε θεσμικά όργανα που ασκούν διοικητικές και εκτελεστικές εξουσίες και διασφαλίζει την ορθή εφαρμογή των αποφάσεων της «νομοθεσίας» και των «δικαστηρίων». Η «Επίτροπος» μπορεί

να ξεκινήσει έρευνες ως απάντηση σε αναφορές μέσω των καταγγελιών από μόνον και οργανισμών ή με δική της πρωτοβουλία. Η «Επίτροπος» δεν ήταν πάντα αποτελεσματική επειδή δεν μπορούσε να εφαρμόσει τις συστάσεις της.

ΤΜΗΜΑ 6. ΔΥΣΜΕΝΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Βιασμός και βία στην οικογένεια: Ο «νόμος» ποινικοποιεί τον βιασμό, του συζυγικού βιασμού συμπεριλαμβανομένου, και προβλέπει μέγιστη ποινή δια βίου φυλάκισης. Οι αρχές και η αστυνομία δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά τον «νόμο». Κανένας «νόμος» δεν αναφέρεται ειδικά στην ενδοοικογενειακή βία. Ο «νόμος» απαγορεύει την ενδοοικογενειακή βία μέσα από διάφορες ρήτρες που αφορούν βία ή επίθεσης και προβλέπουν μέγιστη ποινή φυλάκισης τεσσάρων ετών.

Η βία κατά των γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της κακομεταχείρισης από συζύγους, παρέμεινε μεγάλο πρόβλημα. Ο Τουρκικός Δήμος Λευκωσίας λειτούργησε καταφύγιο για θύματα ενδοοικογενειακής βίας και υπήρχαν τοπικές ΜΚΟ που υποστήριζαν θύματα βιασμού και ενδοοικογενειακής βίας. Οι Τουρκοκυπριακές αρχές ανέφεραν επίσης την καθιέρωση γραφείων για θέματα φύλου στα σχετικά «υπουργεία» για να ανταποκρίνονται σε καταγγελίες βίας κατά των γυναικών.

Σε ένα παράδειγμα, η αστυνομία συνέλαβε έναν άνδρα τον Απρίλιο του 2019 με την υποψία ότι σκότωσε την 47χρονη σύζυγό του στο Alaykoy (Γερόλακκο). Η κόρη και η αδελφή του θύματος ανέφεραν σε Μέσα Ενημέρωσης ότι ο ύποπτος κακοποίησε σωματικά και απείλησε να σκοτώσει το θύμα πολλές φορές. Ισχυρίστηκαν ότι το θύμα παραπονέθηκε στην αστυνομία πολλές φορές και ισχυρίστηκε ότι η αστυνομία δεν έλαβε σοβαρά υπόψη τις καταγγελίες της. Το 2019, ο ύποπτος φυλακίστηκε εν αναμονή της δίκης, η οποία συνεχίστηκε στο τέλος του έτους.

Η αστυνομία της Λευκωσίας που διαχειρίζονται Τουρκοκύπριοι λειτούργησε την εξειδικευμένη μονάδα καταπολέμησης της βίας κατά των γυναικών για να ανταποκριθεί σε καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένων κλήσεων σε ειδική τηλεφωνική γραμμή. Η τουρκοκυπριακή αστυνομία ανέφερε ότι διερεύνησε 801 αναφορές κακοποίησης γυναικών από τον Ιανουάριο έως τον Σεπτέμβριο. Η μονάδα ανέφερε ότι έλαβε 241 καταγγελίες σχετικά με σωματική

βία, 135 καταγγελίες λεκτικής βίας και 124 γενικές διαταραχές. Η μονάδα ανέφερε ότι λαμβάνει 89 υποθέσεις κατά μέσο όρο κάθε μήνα. Η μονάδα ανέφερε ότι υπήρξε μείωση 12% στον αριθμό των περιπτώσεων κατά τη διάρκεια των περιορισμών μεταξύ Μαρτίου και Μαΐου.

Τον Απρίλιο, ο συντονιστής του Έργου Οικιακής Βίας του Τουρκικού Δήμου Λευκωσίας ανέφερε ότι «υπάρχει αύξηση των περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας λόγω της COVID-19 επειδή οι γυναίκες αναγκάζονται να μείνουν στο σπίτι» και ότι η πρόσβαση των γυναικών σε μηχανισμούς υποστήριξης ήταν περιορισμένη. Ο συντονιστής σημείωσε ότι, σύμφωνα με έρευνα που χρηματοδοτήθηκε από την ΕΕ που διεξήχθη στην περιοχή που διαχειρίζονται Τουρκοκύπριοι, τον Ιανουάριο, το 40% των γυναικών υπέστη σωματική βία, το 60% υπέστη ψυχολογική βία και το 25% σεξουαλική βία.

Τον Μάιο, ο συντονιστής του προγράμματος «Πλάι-Πλάι ενάντια στη βία» δήλωσε ότι 35 γυναίκες που επέζησαν βίας υπέβαλαν αίτηση προστασίας τον Μάρτιο και τον Απρίλιο, σηματοδοτώντας αύξηση των περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας λόγω της COVID-19 και των περιορισμών. Η ομάδα δήλωσε ότι ο δήμος έλαβε κατά μέσο όρο επτά καταγγελίες το μήνα το 2019.

Στα τέλη Αυγούστου, η Μονάδα Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών ανέφερε ότι έλαβε 1.765 καταγγελίες από γυναίκες από τότε που άνοιξε το 2018. Η μονάδα ανέφερε ότι το 41% των καταγγελιών αφορούσαν λεκτική βία, το 38% αφορούσε σωματική βία, 5% ήταν για βία κατά της περιουσίας (συμπεριλαμβανομένων κινητών τηλεφώνων, σπιτιών, αυτοκινήτων κ.λπ.) και 4% αφορούσαν σεξουαλική βία, όπως βιασμό, σεξουαλική κακοποίηση και σεξουαλική παρενόχληση.

Τον Ιανουάριο το «δικαστήριο» της Κερύνειας καταδίκασε έναν άνδρα σε έξι χρόνια φυλάκιση για βασανισμό της γυναίκας του με ζώνη. Η ποινή αναφέρθηκε ότι ήταν η μεγαλύτερη που επεβλήθηκε από ένα «δικαστήριο» για ενδοοικογενειακή βία στην ιστορία της κοινότητας.

Στις 8 Μαρτίου, Διεθνής Ημέρα της Γυναίκας, μια γυναίκα 45 ετών, η Elif Lort, μαχαιρώθηκε επανειλημμένα στη μέση του δρόμου στην Κερύνεια από τον σύζυγό της. Η Λόρτ πέθανε στο νοσοκομείο. Η αστυνομία συνέλαβε τον άντρα. Μια έρευνα συνεχιζόταν στο τέλος του χρόνου.

Σεξουαλική παρενόχληση: Ο «ποινικός κώδικας» απαγορεύει τη σεξουαλική παρενόχληση και τη θεωρεί αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι 12 μήνες,

μη καθορισμένο πρόστιμο ή και τα δύο. Σύμφωνα με τις ΜΚΟ, η σεξουαλική παρενόχληση δεν αναφέρεται καθόλου. Μια ομάδα ξένων φοιτητών ανέφερε εκτεταμένη σεξουαλική παρενόχληση ξένων φοιτητριών και ότι η αστυνομία απέρριψε τακτικά καταγγελίες σεξουαλικής παρενόχλησης από ξένους φοιτητές.

Εξαναγκασμός στον έλεγχο του πληθυσμού: Δεν υπήρξαν αναφορές εξαναγκαστικής άμβλωσης ή ακούσιας στειρώσης εκ μέρους των «κυβερνητικών» αρχών.

Δυσμενείς Διακρίσεις: Ο «νόμος» παρέχει το ίδιο «νομικό» καθεστώς και δικαιώματα για γυναίκες και άνδρες, αλλά οι αρχές δεν εφάρμοσαν τον «νόμο» αποτελεσματικά. Οι γυναίκες υπέστησαν διακρίσεις σε τομείς όπως η απασχόληση, η πίστωση, η ιδιοκτησία ή η διαχείριση επιχειρήσεων, η εκπαίδευση και η στέγαση. Για παράδειγμα, σύμφωνα με πληροφορίες, γυναίκες εκπαιδευτικοί έλαβαν οδηγίες να προγραμματίσουν τις εγκυμοσύνες τους προκειμένου να γεννήσουν κατά τη διάρκεια των θερινών διακοπών.

ΠΑΙΔΙΑ

Καταγραφή Γεννήσεων: Τα παιδιά αποκτούν «ιθαγένεια» από τους γονείς τους και υπήρξε γενική καταγραφή με τη γέννηση, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών που γεννήθηκαν από μετανάστες.

Κακομεταχείριση παιδιών: Ο «νόμος» δεν απαγορεύει ρητά την κακοποίηση παιδιών, αλλά απαγορεύει τη σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, η οποία φέρει ποινή μέχρι εξαετή φυλάκιση. Υπήρξαν αναφορές για κακοποίηση παιδιών. Όπως και με την ενδοοικογενειακή βία, υπήρχαν κοινωνικά και πολιτιστικά αντικίνητρα για την αναζήτηση νομικής θεραπείας για τέτοια προβλήματα.

Πρόωρος και αναγκαστικός γάμος: Η ελάχιστη ηλικία γάμου για κορίτσια και αγόρια είναι 18. Ένα «δικαστήριο» μπορεί να επιτρέψει γάμους ανηλίκων οι οποίοι είναι 16 ή 17, αν λάβουν γονική συναίνεση.

Σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών: Ο «νόμος» απαγορεύει την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και οι αρχές επέβαλαν γενικά την απαγόρευση. Η ηλικία συγκατάθεσης είναι 16. Ο βιασμός ή η απόπειρα βιασμού ενός ανηλίκου μικρότερου των 16 ετών είναι κακούργημα και η μέγιστη ποινή είναι η δια βίου φυλάκιση. Εάν ο δράστης είναι κάτω των 18 ετών και η διαφορά ηλικίας από το θύμα είναι δύο χρόνια ή λιγότερα, η πράξη είναι ποινικό αδίκημα που τιμωρείται

με ποινή φυλάκισης μέχρι δύο χρόνια, απροσδιόριστο πρόστιμο ή και τις δύο ποινές μαζί. Δεν υπάρχουν «νόμοι» σχετικά με την παιδική πορνογραφία.

Ο νέος «νόμος» εγκλήματος στον κυβερνοχώρο που θεσπίστηκε τον Ιούλιο καθιστά την κατοχή ή την παραγωγή παιδικής πορνογραφίας τιμωρητέα μέχρι και 15 χρόνια φυλάκισης.

ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΜΟΣ

Υπήρχαν περίπου 150 άτομα στην εβραϊκή κοινότητα, η οποία αποτελείται κυρίως από μη κατοίκους επιχειρηματίες. Δεν υπήρχαν αναφορές αντισημιτικών πράξεων.

ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Δείτε την έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών για την Εμπορία Προσώπων στη διεύθυνση <https://www.state.gov/trafficking-in-persons-report/>.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Ο «νόμος» προστατεύει τα δικαιώματα των ατόμων με σωματικές, αισθητηριακές, πνευματικές και νοητικές αναπηρίες, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασής τους σε κοινωνικές παροχές, και απαγορεύει τις διακρίσεις σε βάρος τους. Οι αρχές δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά όλες τις πρόνοιες του «νόμου». Για παράδειγμα, η κοινότητα ατόμων με αναπηρίες διαμαρτυρήθηκε για την έλλειψη προσβάσιμης υποδομής σε δημόσιους χώρους, συμπεριλαμβανομένης της έλλειψης πεζοδρομίων, μπλοκαρισμένων πεζοδρομίων και μη προσβάσιμες δημόσιες συγκοινωνίες.

Η Ένωση Τουρκοκυπρίων με Ορθοπαιδικές Αναπηρίες ανέφερε ότι πολλά κτίρια, πεζοδρόμια και δημόσια αποχωρητήρια δεν ήταν προσβάσιμα σε άτομα με αναπηρία. Η ένωση ισχυρίστηκε ότι η «κυβέρνηση» δεν είχε προσλάβει ούτε ένα άτομο με αναπηρίες από το 2006, αν και ο «νόμος» απαιτεί το 4% των θέσεων του δημόσιου τομέα να καλύπτονται από άτομα με αναπηρίες.

Παιδιά με αναπηρίες φοιτούν σε ειδικά σχολεία που χρηματοδοτούνται από το «κράτος».

Οι αρχές ανέφεραν από τον Αύγουστο του 2019, περισσότερα από 270 άτομα με αναπηρία εργάστηκαν στην «κυβέρνηση». Τον Σεπτέμβριο, το «υπουργικό συμβούλιο» αποφάσισε να παράσχει εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και ταμείων πρόνοιας σε άτομα με αναπηρία που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα για τη

δημιουργία κινήτρων για απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα. Οι αρχές ανέφεραν επίσης ότι σχεδόν 4.986 άτομα με αναπηρία έλαβαν οικονομική βοήθεια από την «κυβέρνηση» από τον Σεπτέμβριο.

ΕΘΝΙΚΕΣ / ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ / ΕΘΝΟΤΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ

Ο «νόμος» απαγορεύει τις δυσμενείς διακρίσεις και η Συμφωνία της 3^{ης} Βιέννης του 1975 παραμένει η νόμιμη πηγή εξουσίας για τη μεταχείριση των 314 Ελληνοκυπρίων και 69 Μαρωνιτών στην περιοχή που διοικούν οι Τουρκοκυπριακές αρχές.

Οι Ελληνοκύπριοι και οι Μαρωνίτες που ζουν στην περιοχή που διοικούν οι Τουρκοκύπριοι μπορούσαν να κατέχουν κάποιες από τις περιουσίες τους σε αυτή την περιοχή, αλλά δεν μπορούσαν να αφήσουν τις περιουσίες τους σε κληρονόμους τους που κατοικούσαν στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή. Οι Μαρωνίτες που ζουν στην ελεγχόμενη από την κυβέρνηση περιοχή μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τις περιουσίες τους στο βορρά μόνο αν αυτές οι περιουσίες δεν ελέγχονταν από τον Τουρκικό στρατό ή δεν δόθηκαν σε Τουρκοκύπριους.

Ξένοι οικιακοί εργάτες αντιμετωπίζουν δυσμενή διάκριση και κάποτε βία.

Η Ένωση Εργαζομένων του Δημόσιου Τομέα (KTAMS) ανέφερε ότι πολλοί αλλοδαποί εργαζόμενοι λαμβάνουν μισθούς κάτω από τον ελάχιστο μισθό.

Μια ΜΚΟ ανέφερε ότι οι εποχιακοί εργαζόμενοι που ήρθαν από την Τουρκία κατά τη διάρκεια της πανδημίας δεν πληρώνονταν και είχαν εγκλωβιστεί στην Κύπρο για αρκετούς μήνες μέχρι που τελικά οι αρχές παρείχαν μεταφορά πίσω στην Τουρκία. Τον Φεβρουάριο, περίπου 300 αλλοδαποί εργάτες το Μπαγκλαντές, Πακιστάν και Σρι Λάνκα που απασχολούνται στην Omag Construction ανέφεραν στην αστυνομία ότι δεν είχαν λάβει τους μισθούς τους για τέσσερις μήνες. Οι ξένοι εργαζόμενοι είπαν στην αστυνομία ότι ο καθένας έδωσε 1.390 δολάρια στην εταιρεία για «τέλη θεώρησης / άδειας» και απειλήθηκαν από ανθρώπους στην Omag Construction που παρουσιάστηκαν ως αστυνομικοί να παραμείνουν σιωπηλοί για να μην λάβουν τους μισθούς τους. Οι εργάτες ανέφεραν επίσης ότι πίστευαν ότι οι ψεύτικοι «αστυνομικοί» ήταν μέλη της μαφίας και ότι είχαν πάρει τρεις από τους εργαζόμενους, από τους οποίους δεν ξαναείδαν από τότε. Στις 13 Μαρτίου, το «υπουργικό συμβούλιο» εξέδωσε απόφαση για την αποτροπή της εξάπλωσης του κοροναϊού και απαγόρευσε στους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα στο Βορρά, συμπεριλαμβανομένων των οικιακών εργαζομένων, να

ταξιδεύουν στα νοικοκυριά για εργασία. Η «κυβέρνηση» ανακοίνωσε μηνιαία πληρωμή συνδρομής για ορισμένους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα που πλήττονται από το κλείσιμο επιχειρήσεων που σχετίζονται με την πανδημία COVID-19, ύψους 1.500 τουρκικών λιρών (\$195) αλλά περιόρισε την επιδότηση σε «ΤΔΒΚ» και Τούρκους πολίτες και απέκλεισε όλους τους άλλους ξένους εργαζόμενους.

Υπήρξαν αναφορές για κοινωνικές και εργασιακές διακρίσεις εναντίον Κούρδων στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι, καθώς και ισχυρισμοί ότι η αστυνομία παρακολουθούσε στενά τις κουρδικές δραστηριότητες.

Κάποιοι από τους περίπου 10.000 Αφρικανούς φοιτητές που φέρονται να σπουδάζουν σε πανεπιστήμια στην περιοχή που διοικούνται από τις Τουρκοκυπριακές αρχές ανέφεραν φυλετικές διακρίσεις στη στέγαση, την απασχόληση και επαφές με τις αρχές για την επιβολή του νόμου. Τριάντα έως σαράντα χιλιάδες αλλοδαποί φοιτητές, εξαιρουμένων των Τούρκων φοιτητών, σπουδάζουν σε πανεπιστήμια της περιοχής που διαχειρίζονται Τουρκοκύπριοι. Τον Απρίλιο, η Φωνή των Διεθνών Φοιτητών στην Κύπρο (VOIS) δήλωσε ότι οι αρχές απέκλεισαν τους ξένους φοιτητές από τη λήψη πακέτων τροφίμων που έλαβαν οι πολίτες. Το VOIS ισχυρίστηκε ότι οι αρχές αγνόησαν ξένους φοιτητές και τους στερούσαν ιατρική και άλλη υποστήριξη κατά τη διάρκεια των περιορισμών και της πανδημίας. Μια φοιτητική οργάνωση ανέφερε ότι μια Αφρικανή φοιτήτρια, ανύπαντρη μητέρα, ζήτησε από τις αρχές του αστυνομικού τμήματος της Αμμοχώστου να τη συλλάβουν ελπίζοντας ότι θα αυτή και το παιδί της θα έπαιρναν φαγητό στη φυλακή.

In March, VOIS criticized former “prime minister” Ersin Tatar for making a racist statement on television when he said, “The responsibility to take care of the thousands of African students who live in the ‘TRNC’ lies on those who brought them here. Either universities or employers. Before the COVID-19 crisis this was already a problem. This is now an opportunity to clean them out. This is not racism, but we have to protect our citizens.”

Τον Μάρτιο, η VOIS επέκρινε τον πρώην «πρωθυπουργό» Ερσίν Τατάρ ότι έκανε ρατσιστική δήλωση στην τηλεόραση όταν είπε, «Την ευθύνη για τη φροντίδα των χιλιάδων Αφρικανών φοιτητών που ζουν στην« ΤΔΒΚ » φέρουν εκείνοι που τους έφεραν εδώ. Είτε πανεπιστήμια είτε εργοδότες. Πριν από την κρίση της COVID-19 αυτό ήταν ήδη ένα πρόβλημα. Αυτή είναι τώρα μια ευκαιρία να τα ξεκαθαρίσετε. Αυτό δεν είναι ρατσισμός, αλλά πρέπει να προστατεύσουμε τους πολίτες μας ».

Τον Ιούνιο, η VOIS ανακοίνωσε τα αποτελέσματα μιας διαδικτυακής έρευνας για ξένους φοιτητές πανεπιστημίου που ζουν στην περιοχή που διαχειρίζονται Τουρκοκύπριοι: 88,2% των ερωτηθέντων δήλωσαν ότι ήταν θύματα ρατσισμού. Το 52,6% αυτής της φυλετικής διάκρισης συνέβη στην πανεπιστημιούπολη και το 40% συνέβη εκτός πανεπιστημιούπολης. Επιπλέον, το 81,4% δήλωσε ότι ο ρατσισμός ήταν ένα σοβαρό πρόβλημα στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι και έπρεπε να αντιμετωπιστεί μέσα στην κοινωνία.

Η RRA είπε ότι ο «υπουργός Εσωτερικών» δεν παρείχε αρκετή υποστήριξη σε ξένους φοιτητές. Η RRA εντόπισε τις ομάδες με το μεγαλύτερο κίνδυνο, των οποίων οι αριθμοί ήταν άγνωστοι, ως μη εγγεγραμμένοι φοιτητές, εργαζόμενοι και μετανάστες. Η RRA είπε επίσης ότι οι ΜΚΟ δεν μπόρεσαν να βγουν από τα σπίτια τους για να διερευνήσουν παράπονα ή να διανείμουν δωρεές σε όσους έχουν ανάγκη λόγω περιορισμών που σχετίζονται με τη COVID-19.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΒΙΑΣ, ΔΥΣΜΕΝΟΥΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΕΙΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟΝ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΦΥΛΟΥ

Ο «νόμος» απαγορεύει τις διακρίσεις κατά των ΛΟΑΤΙ ατόμων σε θέματα στέγασης, απασχόλησης, και πρόσβασης σε κυβερνητικές υπηρεσίες με βάση τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου. Οι αρχές δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά το «νόμο.»

Παρόλο που δεν διαπιστώθηκαν περιπτώσεις επίσημης ή κοινωνικής διάκρισης λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου στην απασχόληση, τη στέγαση ή την πρόσβαση στην εκπαίδευση ή την υγειονομική περίθαλψη, μέλη της ΛΟΑΤΙ κοινότητας διαπίστωσαν ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ΛΟΑΤΙ ατόμων απέκρυψε τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου για να αποφευχθεί πιθανή διάκριση.

Η οργάνωση Queer Cyprus δήλωσε ότι τα ΛΟΑΤΙ άτομα συχνά δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε νομική θεραπεία για διακρίσεις λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου, επειδή οι αρχές αρνήθηκαν να τις επιβάλουν.

ΤΜΗΜΑ 7. ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

A. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΖΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

Ο «νόμος» προνοεί το δικαίωμα των εργαζομένων, εκτός των μελών της αστυνομίας και άλλων Τουρκοκυπριακών δυνάμεων ασφαλείας, να ιδρύουν και να προσχωρούν σε ανεξάρτητα σωματεία της επιλογής τους χωρίς προηγούμενη έγκριση. Ο «νόμος» επιτρέπει στα σωματεία να ασκούν τις δραστηριότητές τους χωρίς παρεμβάσεις και προβλέπει το δικαίωμά τους στην απεργία, με την προϋπόθεση ότι μια ένωση κοινοποιεί γραπτώς στις αρχές αν τα μέλη της σχεδιάζουν να απεργήσουν για περισσότερο από 24 ώρες. Ο «νόμος» δεν επιτρέπει στους δικαστές, στα μέλη της αστυνομίας ή σε άλλες Τουρκοκυπριακές δυνάμεις ασφαλείας να απεργούν. Το «Υπουργικό Συμβούλιο» έχει την εξουσία να απαγορεύει την απεργία σε μεμονωμένο τομέα δύο φορές το χρόνο για διάστημα μέχρι και 60 μέρες, εάν επηρεάζει τη γενική υγεία, ασφάλεια ή δημόσια τάξη ή εάν εμποδίζει την παροχή ουσιωδών υπηρεσιών. Δεν υπάρχει κατάλογος των ουσιωδών υπηρεσιών.

Ο «νόμος» προβλέπει συλλογικές διαπραγματεύσεις. Το "Υπουργείο Εργασίας" ανέφερε ότι οι εργοδότες δεν θα μπορούσαν να θέσουν ως όρο στην εργοδότηση τη μη ένταξη ή τη μη-συμμετοχή σε μια ένωση ή συμμετοχή σε απεργίες. Ο "νόμος" δεν προβλέπει την επαναπρόσληψη των εργαζομένων που απολύθηκαν λόγω συνδικαλιστικών δραστηριοτήτων.

Η «κυβέρνηση» δεν επέβαλε αποτελεσματικά την εφαρμογή των «νόμων». Παρά την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και το δικαίωμα να διεξάγουν συλλογικές διαπραγματεύσεις, πολύ λίγοι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα ήταν συνδικαλισμένοι, σύμφωνα με τους εκπροσώπους των συνδικάτων. Ένας εκπρόσωπος συνδικάτου δήλωσε ότι εάν οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα επηρέαζαν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες με την εξάσκηση των δικαιωμάτων τους, οι εργοδότες πιθανόν να τους απέλυαν. Ορισμένες εταιρείες πιέζουν τους εργαζόμενους να ενταχθούν σε συνδικάτα που η εταιρεία καθοδηγεί ή εγκρίνει. Αξιωματούχοι ανεξάρτητων συνδικάτων υποστήριξαν ότι οι αρχές ίδρυσαν συνδικαλιστικές οργανώσεις στο δημόσιο τομέα ως ανταγωνιστές για να αποδυναμώσουν τα ανεξάρτητα συνδικάτα.

Η Τουρκοκυπριακή Ένωση Εργαζομένων Δημόσιου Τομέα (KTAMS) ανέφερε ότι το 35% του δημόσιου τομέα και το 0,5% των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα είναι μέλη συνδικαλιστικών οργανώσεων. Η αστυνομία και τα μέλη άλλων τουρκοκυπριακών δυνάμεων ασφαλείας δεν μπορούν να προσχωρήσουν σε συνδικάτα.

Οι αρχές εργασίας δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά τον «νόμο» Οι κυρώσεις για εργοδότες που καταδικάστηκαν για παραβίαση του «νόμου» δεν ήταν ανάλογες με εκείνες για παραβίαση άλλων «νόμων» που αφορούσαν την άρνηση των πολιτικών δικαιωμάτων και επιβλήθηκαν σποραδικά.

Τον Μάρτιο, η εργατική ένωση DEV-IS ξεκίνησε απεργία διαρκείς για τα μέλη της που απασχολούνταν στο δήμο Buyukkonuk (Κώμη Κεπήρ). Το σωματείο ισχυρίστηκε ότι τα μέλη του δεν είχαν λάβει τους μισθούς τους από τον Νοέμβριο και το συνήθη μπόνους του 13ου μήνα από το 2019. Την όγδοη ημέρα της απεργίας, το «συμβούλιο των υπουργών» απαγόρευσε την απεργία με την αιτιολογία ότι «εμπόδισε την παροχή ουσιωδών υπηρεσιών.» Τα μέλη της Ένωσης που απασχολούνταν στο δήμο άρχισαν στη συνέχεια μια κωλυσιεργία στην εργασία. Η αστυνομία ξεκίνησε έρευνα με το σκεπτικό ότι δεν συμμορφώθηκαν με την απόφαση του «υπουργικού συμβουλίου». Τον Απρίλιο, τα μέλη του DEV-IS και ο «δήμαρχος» του Buyukkonuk (Κώμη Κεπήρ) προσκλήθηκαν στο «υπουργείο Εσωτερικών» για να υπογράψουν μια συμφωνία που περιελάμβανε την πληρωμή των μισθών Δεκεμβρίου και Ιανουαρίου, καθώς και την πληρωμή του μπόνους του 13ου μήνα σε δόσεις. Το σωματείο ανέφερε ότι το μπόνους του 13ου μήνα δεν έχει πληρωθεί, αλλά όλοι οι άλλοι μισθοί πληρώθηκαν με καθυστέρηση ενός μήνα.

Οι δημόσιοι και ημιδημόσιοι υπάλληλοι επωφελήθηκαν από συλλογικές συμβάσεις διαπραγμάτευσης. Οι ημιδημόσιοι υπάλληλοι εργάζονταν για εταιρείες που διευθύνονταν από κοινού από δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις όπου, για παράδειγμα, η «κυβέρνηση» χειριζόταν τη διοίκηση, ενώ ο προϋπολογισμός της εταιρείας προήλθε από ιδιωτικές πηγές.

B. ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ Ή ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο «νόμος» απαγορεύει όλες τις μορφές καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, αλλά η «κυβέρνηση» δεν τον εφάρμοσε αποτελεσματικά. Οι κυρώσεις για παραβιάσεις του «νόμου» δεν ήταν επαρκείς για την αποτροπή παραβιάσεων.

Υπήρξαν αναφορές καταναγκαστικής εργασίας κατά τη διάρκεια του έτους, κυρίως στον τομέα της γεωργίας, των κατασκευών και το βιομηχανικό τομέα. Εκπρόσωπος εργατικού συνδικάτου ανέφερε ότι οι μετανάστες εργαζόμενοι στον κατασκευαστικό και γεωργικό τομέα υπόκειντο σε μειωμένους μισθούς, μη καταβολή μισθών, ξυλοδαρμούς και απειλές απέλασης.

Ένας ερευνητής ανέφερε ότι τα πανεπιστήμια χρησιμοποιήθηκαν για λαθραία μεταφορά και κυκλοφορία μεγάλου αριθμού Αφρικανών και Νοτιοασιατών. Μερικοί ξένοι φοιτητές που δεν μπορούσαν να πληρώσουν τα δίδακτρα τους μετά την άφιξή τους στην περιοχή που διαχειρίζονται οι Τουρκοκύπριοι έγιναν ευάλωτοι στην εκμετάλλευση, συμπεριλαμβανομένης της καταναγκαστικής εργασίας.

Δείτε επίσης την Έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών για την Εμπορία Προσώπων στη διεύθυνση <https://www.state.gov/trafficking-in-persons-report/>.

C. PROHIBITION OF CHILD LABOR AND MINIMUM AGE FOR EMPLOYMENT

Γ. ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΗΛΙΚΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Ο «νόμος» απαγορεύει τις χειρότερες μορφές παιδικής εργασίας. Η ελάχιστη ηλικία για περιορισμένη απασχόληση είναι 15, το τελευταίο έτος κατά το οποίο η εκπαίδευση είναι υποχρεωτική. Οι εργοδότες μπορούν να προσλαμβάνουν παιδιά ηλικίας 15 έως 18 ετών σε θέσεις μαθητευομένων υπό ειδικό καθεστώς. Τα παιδιά ηλικίας άνω των 15 ετών περιορίζονται σε όχι περισσότερο από έξι ώρες εργασίας την ημέρα και 30 ώρες την εβδομάδα. Ο «νόμος» απαγορεύει στα παιδιά ηλικίας 15 έως 18 ετών να εργάζονται κατά τη διάρκεια των γευμάτων, τη νύχτα, σε βαριά σωματική εργασία και υπό επικίνδυνες συνθήκες. Ο «νόμος» αναφέρει επίσης ότι κάθε έξι μήνες ο εργοδότης πρέπει να αποδείξει, με ιατρική πιστοποίηση, ότι η σωματική εργασία ενός παιδιού είναι κατάλληλη για παιδιά. Απαιτείται γραπτή συγκατάθεση των γονιών και τα παιδιά δικαιούνται τον ωρομίσθιο μισθωτού πλήρους απασχόλησης.

Οι αρχές ανέφεραν ότι έλαβαν τρεις καταγγελίες στην τηλεφωνική γραμμή παιδικής εργασίας κατά την περίοδο αναφοράς: δύο παιδιά που εργάζονται σε εργοτάξια και ένα στην αγορά.

Το «Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης» είναι υπεύθυνο για την επιβολή «νόμων» και πολιτικών για την παιδική εργασία. Οι πόροι και οι επιθεωρήσεις δεν ήταν επαρκείς και οι κυρώσεις για παραβιάσεις δεν ήταν ανάλογες με εκείνες άλλων σοβαρών εγκλημάτων.

Οι αρχές δεν εφάρμοσαν πάντοτε αποτελεσματικά τους "νόμους" και ΜΚΟ ανέφεραν ότι πρωτίστως παιδιά από την Τουρκία εργάζονταν συχνά μαζί με τις οικογένειές τους στους τομείς της γεωργίας, της βιομηχανίας, της αυτοκινητοβιομηχανίας και των κατασκευών. ΜΚΟ ανέφεραν ότι τα παιδιά εργάστηκαν σε επικίνδυνες συνθήκες, όπως σε εργοτάξια, και υποβλήθηκαν σε βαριά σωματική εργασία παρά τις «νομικές» απαγορεύσεις.

Η παιδική εργασία στην αστική άτυπη οικονομία ήταν επίσης ένα πρόβλημα, αν και σε μικρότερο βαθμό από ό,τι στη γεωργία και τη μεταποίηση. Ήταν συνηθισμένο σε οικογενειακά καταστήματα για παιδιά να εργάζονται μετά το σχολείο και για μικρά παιδιά να εργάζονται σε οικογενειακές φάρμες.

Δ. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Ο «νόμος» γενικά απαγορεύει τις διακρίσεις όσον αφορά την απασχόληση ή το επάγγελμα με βάση τη φυλή, το φύλο, την αναπηρία, τη γλώσσα, τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου και το κοινωνικό καθεστώς. Ο «νόμος» δεν αναφέρεται συγκεκριμένα σε διακρίσεις που αφορούν τη θρησκεία, τις πολιτικές πεποιθήσεις ή θετική εξέταση στον ιό HIV, οι οποίες αντιμετωπίστηκαν με γενικούς «κανονισμούς». Οι αρχές δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά το «νόμο» και οι κυρώσεις για παραβιάσεις δεν ήταν ανάλογες με εκείνες για παραβίαση άλλων «νόμων» που σχετίζονται με τα αστικά δικαιώματα. Οι διακρίσεις στην απασχόληση και την εργασία ήταν σε σχέση με τη φυλή, την εθνικότητα, το σεξουαλικό προσανατολισμό, την αναπηρία, και το φύλο.

Οι αρχές ανέφεραν ότι περισσότεροι από 49.495 εγγεγραμμένοι ξένοι εργαζόμενοι στην περιοχή που διοικείται από τις Τουρκοκυπριακές αρχές, κυρίως από την Τουρκία, το Πακιστάν, το Τουρκμενιστάν, το Μπαγκλαντές και τις Φιλιππίνες. Οι αλλοδαποί μετανάστες εργαζόμενοι αντιμετώπισαν κοινωνικές διακρίσεις με βάση την εθνικότητα, τη φυλή και τη θρησκευτική τους πεποίθηση. Οι Ελληνοκύπριοι αντιμετώπισαν κοινωνικές και εργασιακές διακρίσεις.

Οι γυναίκες αντιμετώπισαν σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας, αλλά οι περισσότερες περιπτώσεις σεξουαλικής παρενόχλησης δεν αναφέρθηκαν. Οι γυναίκες κατείχαν πολύ λιγότερες διοικητικές θέσεις από τους άνδρες.

Τα άτομα LGBTI συχνά έκρυβαν τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου στο χώρο εργασίας για να αποφύγουν τις διακρίσεις. Τα άτομα με αναπηρίες δυσκολεύονταν συνήθως να έχουν πρόσβαση σε χώρους εργασίας.

Ε. ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η «κυβέρνηση» αύξησε τον κατώτατο μισθό κατά τη διάρκεια του έτους, ο οποίος όμως παρέμεινε κάτω από το επίπεδο φτώχειας για μια τετραμελή οικογένεια, καθώς ο πληθωρισμός και το κόστος ζωής υπερέβησαν την αύξηση. Το "Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων" είναι υπεύθυνο για την επιβολή του κατώτατου μισθού, αλλά δεν το έπραξε αποτελεσματικά. Οι κυρώσεις για μη συμμόρφωση δεν ήταν ανάλογες με εκείνες για άλλα παρόμοια εγκλήματα.

Σύμφωνα με το «Τμήμα Στατιστικής», το όριο της φτώχειας υπολογίστηκε σε 3.769 τουρκικές λίρες (\$450) το μήνα.

Υπήρξε επιπλέον πληρωμή για υπερωρίες στο δημόσιο τομέα. Απαιτείται επίσης επιπλέον αμοιβή για υπερωρίες, αλλά συχνά δεν καταβάλλεται στον ιδιωτικό τομέα. Ο «νόμος» απαγορεύει τις υποχρεωτικές υπερωρίες και προβλέπει ετήσιες διακοπές επί πληρωμή.

Τα πρότυπα επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας ήταν ανεπαρκή. Οι αρχές δεν εφάρμοσαν αποτελεσματικά τα πρότυπα ασφάλειας και υγείας και ο αριθμός των επιθεωρητών δεν επαρκούσε για την επιβολή της συμμόρφωσης. Οι πολυεθνικές εταιρείες σύμφωνα με αναφορές εφάρμοζαν τις προδιαγραφές υγείας και ασφάλειας. Οι εργαζόμενοι δεν μπορούσαν να απομακρυνθούν από καταστάσεις που έθεταν σε κίνδυνο την υγεία ή την ασφάλεια χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την εργοδότησή τους. Οι αρχές θα μπορούσαν να διενεργήσουν αιφνιδιαστικές επιθεωρήσεις ή να επιβάλουν κυρώσεις, αλλά σύμφωνα με τα συνδικάτα και τις ενώσεις, οι επιθεωρήσεις δεν πραγματοποιήθηκαν επαρκώς. Συνήθως οι αρχές απέλασαν μετανάστες εργαζόμενους που ισχυρίζονταν παραβιάσεις. Οι αρχές δεν επέβαλαν κυρώσεις στους παραβάτες και οι επιθεωρήσεις δεν ήταν κατάλληλες για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Η «κυβέρνηση» δεν έχει θεσπίσει κοινωνική προστασία για τους εργαζόμενους στην άτυπη οικονομία. Τα καταλύματα για διακινούμενους εργαζόμενους, είτε ως μέρος της αποζημίωσής τους είτε για εκείνους που πληρώθηκαν, ήταν κατώτερες των επιπέδων.

Υπήρξε μικρή βελτίωση στις συνθήκες εργασίας, ιδιαίτερα σε επικίνδυνους τομείς και ευάλωτες ομάδες. Οι αρχές ανέφεραν ότι σημειώθηκαν 179 μεγάλα βιομηχανικά ατυχήματα κατά τη διάρκεια του έτους που προκάλεσαν δύο θανάτους. Οι «αρχές» ανέφεραν επίσης ότι παρείχαν σε οκτώ άτομα συντάξεις (βάσει της) ανικανότητάς τους να εργαστούν.